

10th March 1965] [Mr. Speaker]

In the result, I do not find a *prima facie* case be referred to the Committee of Privileges.

III.—VOTING ON DEMANDS FOR GRANTS FOR 1965-66—cont.

DEMAND No. XXIV—LABOUR INCLUDING FACTORIES

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: Sir, on the recommendation of the Governor, 1 move—

“That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 1,61,96,000 under Demand XXIV—Labour including Factories.”

திரு. எம். எஸ். மணி: ஸார், சர்க்கார் தொழில் சட்டங்களைத் திறமையான வகையில் அமுல் நடத்தத் தவறியது என்று சுட்டிக்காட்ட என் பெயரில் இருக்கும் கீழ்க்கண்ட வெட்டுப் பிரேரணையை பிரேரேபிக்கிறேன்.

“That the allotment of Rs. 1,61,96,000 under Demand No. XXIV—Labour including Factories—be reduced by Rs. 100”.

MR. SPEAKER: The Demand and the cut motion are before the House for discussion.

*திரு. செ. மாதவன்: தலைவர் அவர்களே, தொழில் தகராறுகளைத் தீர்ப்பதிலும், தொழிலாளர்களுக்கு நன்மைகள் செய்வதிலும் சுதந்திரத்திற்குப் பின்னாலே நம் அரசாங்கம் பல நல்ல நடவடிக்கைகளை எடுத்து வந்திருக்கிறது. அரசாங்கம் தந்திருக்கும் குறிப்பிலே கூட என்னென்ன நடவடிக்கைகளை எடுத்து வருகிறது என்பதை இன்னும் கொஞ்சம் விளக்கமாகச் சொல்லியிருக்கலாம்—ஆங்காங்கு கோடிட்டுக் காட்டியிருக்கிறார்கள். பொதுவாகக் கொள்கை அளவிலே, சோஷலிஸ்ட் கொள்கையை ஏற்றதற்குப் பின்னாலே, பொதுத் துறையில் பல தொழிற்சாலைகள் ஆரம்பிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. பொதுத் துறையிலே இருக்கக்கூடிய தொழிலாளர்களுக்கும் சம வாய்ப்பை, எந்த வசதிகளை மற்றத் தொழிலாளர்களுக்குக் கொடுக்கவேண்டுமென்று சர்க்கார் விரும்புகிறதோ, வற்புறுத்துகிறதோ, அதே வாய்ப்பு வசதிகளைப் பொதுத் துறையில் இருக்கும் தொழிலாளர்களுக்கும் கொடுக்க இந்த அரசு தவறி இருக்கிறது என்று நான் சுட்டிக்காட்ட ஆசைப்படுகிறேன். தனிப்பட்ட நிருவனங்களில் உள்ள தொழிலாளர்களுக்கு இன்ன இன்ன சட்டப்படி இன்ன இன்ன குறைகளை நிவர்த்திக்க வேண்டுமென்று சர்க்கார் அப்போதைக்கப்போது வற்புறுத்தி வந்திருக்கிறது. அந்த நிலை பொதுத் துறையில் பின்பற்றப்படவில்லை என்பதை, சமீபத்திலே மத்திய சர்க்காரிலே தொழில் அமைச்சராக இருக்கக் கூடிய திரு. சஞ்சீவய்யா அவர்கள் குறிப்பிட்டிருப்பதை நம் அமைச்சரின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவர ஆசைப்படுகிறேன். அவர் உரையிலே இன்னொரு கருத்தையும் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். பொதுத் துறையில் இருக்கும் அதிகாரிகள் தொழிலாளர்களைத் தொழிலாளர்களாக மதிக்கக் கூடியவர்களாக இல்லை என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். தனிப்பட்ட நிருவனங்களில் உள்ளவர்கள் தொழிலாளர்களை எப்படி எப்படி நடத்திச்செல்ல வேண்டுமென்று சொல்லுகிறோம். ஆனால் பொதுத் துறையில் இருக்கின்ற அலுவலர்கள் தொழிலாளர்களை மதிக்கும் அளவுக்கு வாய்ப்பு அளிக்கப்படவில்லை, அல்லது மதிக்கும் பண்பாட்டில் வளர்க்கப்படவில்லை என்பதை மத்திய அமைச்சர் குறிப்பிட்டிருப்பதை நம் அரசாங்கத்தின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன். உதாரணங்கள் மூலமாகக் கூட இதை விளக்க முடியும். உதாரணத்திற்கு, எலக்ட்ரிசிட்டி போர்டு இன்றைக்குப் பொதுத் துறையில் நடத்தப்பட்டு வருகிறது. அந்த மின்சார இலாகாவின்மீடம் இருக்கக் கூடிய தொழிலாளர்கள் ஏற்கனவே அரசாங்க

9-30
a.m.

[திரு. செ. மாதவன்]

[10th March 1965]

சிப்பந்திகளாக நடத்தப்பட்டார்கள். அதற்குப் பின்—அது ஒரு ஸ்டாச்சுடரி பாடியாக ஆக்கப்பட்டதற்குப் பின்—தொழிலாளர்களுடைய நிலைமை திரிசங்கு சொர்க்க நிலையில் தான் இருக்கிறது. அரசாங்கம் கொடுத்த நன்மைகளும் போய்விட்டன. தொழிலாளி என்ற முறையில் சட்டத்தின் கீழ் நன்மை பெறக் கூடிய வாய்ப்பையும் இழந்து வருகிறார்கள். இதை அரசாங்கம் தொடர்ந்து மறுத்து வருகிறது. இதற்கு என்ன காரணம் என்று எனக்குப் புலப்படவில்லை. தனிப்பட்டவர்களாக இருக்கக் கூடியவர்கள், மாணேஜ்மெண்டில் இருக்கக் கூடியவர்கள் அரசாங்கம் சொல்லக்கூடிய ஒரு கருத்தை எதிர்த்து லேபர் கோர்ட்டுக்குப் போகிறார்கள். அதற்கு மேல் உயர் நீதி மன்றத்திற்குச் செல்லுகிறார்கள். அதற்கு மேல் லெட்டர்ஸ் பேட்டண்டின் கீழ் டிவிஷன் பெஞ்சுக்குச் செல்லுகிறார்கள். சர்க்கார் தங்களுடைய கொள்கைக்கு முரண்பட்டதாக இருந்தால் அவர்கள் செல்லுகிறார்கள். சர்க்காரே இப்படிப்பட்ட நிலையைப் பின்பற்றும்போது வருத்தப்படக் கூடியதாக இருக்கிறது. ஆதியிலே, எலக்ட்ரிசிட்டி போர்டு பிரச்சினை பற்றி வந்தபோது மெட்ராஸ் ஷாப்ஸ் அண்ட் எஸ்டாபிளிஷ்மெண்ட்ஸ் ஆக்டின் கீழ் அந்தத் தொழிலாளர்கள் வருவார்களா என்ற பிரச்சினை எழுப்பப்பட்டது. லேபர் கமிஷனர் ஒரு தீர்ப்புக் கொடுத்தார் தொழிலாளர்களுக்குச் சாதகமாக. அதை எதிர்த்து சர்க்கார் ஹைக் கோர்ட்டிலே ரிட் போட்டார்கள். சர்க்கார் ரிட்டிலும் தோல்வி அடைந்தார்கள். அதன் பிறகு லெட்டர்ஸ் பேட்டண்டில் அப்பீல் போட்டார்கள். அதிலும் தொழிலாளர்களுக்குச் சாதகமாக, சர்க்காருக்கு எதிராகத் தீர்ப்பு வழங்கப்பட்டது. இப்படி இரண்டு கோர்ட்டுகளில் தீர்ப்பு வழங்கப்பட்ட பிறகு கூட, அந்தச் சட்டத்தின் பெயரால் நன்மைகளைப் பெற மின்சார இலாகா ஊழியர்கள் தகுதி பெற்றவர்கள் என்ற உத்தரவாதம் அளிக்க சர்க்கார் இது வரையில் முன்வரவில்லை. என்ன காரணம் என்றும் தெளிவாகக் குறிப்பிடப்படவில்லை. உயர் நீதி மன்றத்தின் தீர்ப்பு தவறு? அரசாங்கச் சட்டத்திற்கு முரணாகத் தீர்ப்பு வழங்கப்பட்டிருக்கிறதா? அதைப் பரிசீலிக்கக் கூட மறுத்திருக்கிறார்கள். இதற்கு அடிப்படைக் காரணம் என்ன என்பதை இது வரையில் தெளிவாகத் தெரிந்துகொள்ள முடியவில்லை. இப்படி ஒவ்வொன்றிலும் செய்கிறார்கள். திருவாங்கூர்-கொச்சியிலிருந்து நம் மின்சார இலாகாவிற்குச் சிலரைத் தந்தார்கள். 1959-ம் ஆண்டு மின்சார இலாகாவிற்கும், தொழிலாளர்களுக்கும் இடையே ஏற்பட்ட ஒப்பந்தத்தின் பிரகாரம் நன்மைபெற உரிமை உண்டு என்ற பிரச்சினை. இது அரசாங்கத்தோடு பேசித் தீர்க்கப்படவில்லை. பிரச்சினை கோர்ட்டுக்குப் போனது சாதாரணப் பிரச்சினை, ஒப்புக்கொண்ட ஒப்பந்தம், ஒப்பந்தத்தின் கீழ் ஒரு பகுதியினர் கண்ணியாகுமி மாவட்டத்தில் பண்பெறுகிறார்கள் என்ற இந்தப் பிரச்சினையைக் கூட இரக்க சிந்தனையோடு தீர்க்க முன்வரவில்லை. பிரச்சினை லேபர் கோர்ட்டுக்குப் போயிற்று. லேபர் கோர்ட்டின் தீர்ப்புக்குப் பிறகு பிரச்சினை உயர் நீதி மன்றத்திற்குச் சென்றது. உயர் நீதி மன்றத்தின் தீர்ப்புக்குப் பின் அவர்களுக்குள்ள நன்மையைக் கொடுக்க அவர்கள் முன் வந்தார்களா என்றால் இது வரையில் இல்லை என்று எனக்கு வந்த தகவல். ட்ரைபாண்ட் அகரிமெண்ட் என்று தொழிலாளர் தகரரரில் பார்க்கிறோம். இந்தத் தீர்மானங்களை ஒப்புக் கொள்ள வேண்டும். அவைகளை நடைமுறைப்படுத்தவேண்டும் என்பது ஏற்கனவே பின்பற்றி வரும் கொள்கை என்பதை கனம் தொழில் அமைச்சர் அவர்கள் அறிவார்கள். மின்சார போர்டு சம்பந்தப்பட்ட அளவில் இதுவும் மீறப்பட்டிருக்கிறது. மூன்று பேர்களும் சேர்ந்து முக்கூட்டமாகத் தீர்மானம் போட்டார்கள். அதிலே முக்கியமாகக் கூறப்பட்டது, பே ஸ்கேல ரிவைஸ் செய்வதற்கு முன் தொழிலாளர்களைக் கலக்க வேண்டும், வொர்க்கிங் அவர்ஸை அதிகப்படுத்துவதற்கு முன் தொழிலாளர்களைக் கலக்கவேண்டும் என்று ஒப்புக் கொள்ளப்பட்டது. அந்த ஒப்பந்தத்தின்போது தொழிலாளர்கள் இருந்திருக்கிறார்கள். போர்டு நிருவனத்தார் இருந்திருக்கிறார்கள், சர்க்கார் அதிகாரி இருந்திருக்கிறார்கள், ஆனால் தொழிலாளர்களைக் கலக்காமலேயே வேலை நேரத்தை அதிகம் ஆக்கினார்கள். உடனே அந்த ஒப்பந்தத்தைத் தொழிலாளர்கள் டெர்மினேட் செய்யும் அளவுக்கு நிலைமை வளர்ந்து விட்டது. என் இப்படிப்பட்ட நிலைமை? மின்சாரக் கழகம் என்ன சொல்லுகிறதோ அதை அப்படியே ஏற்றுக்கொள்ளக் கூடிய நிலை தான் தொடர்ந்து இருந்து வருகிறது என்பதை . . .

10th March 1965]

***கனம் திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன் :** கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, மின்சார இலாகாவிற்கும், மின்சார போர்டுக்கும் உள்ள தொடர்பை அங்கத்தினர்கள் தெரிந்துகொள்வார்களானால் அவர்கள் இந்தப் பிரச்சனையில் சர்க்காருக்கு என்ன பொறுப்பு இருக்கிறது என்று உணர்ந்துகொள்ள முடியும். எலெக்ட்ரிசிடி ஆக்ட் பிரகாரம் எல்லாவிதமான இன்டர்ஸஸ் வெளிக்கிழி, அட்மினிஸ்ட்ரேஷன் எல்லாம் எலெக்ட்ரிசிடி போர்டைச் சேர்ந்தது. அது அட்டானமஸ் பாடி. சர்க்காரைக் கேட்டு அப்பீல் போட வேண்டியதில்லை. இதற்கெல்லாம் சர்க்காரைக் கேட்கவேண்டியதில்லை. என்ன சம்பளம் கொடுக்க வேண்டும், என்ன வீதம் கொடுக்க வேண்டும், என்று சர்க்காரைக் கேட்டுச் செய்ய வேண்டியதில்லை. சர்க்காருக்கும், போர்டுக்கும் தொடர்பு என்ன என்றால், சர்க்கார் இவ்வளவு எலெக்ட்ரிசிடி உற்பத்தி செய்யவேண்டுமென்று சொன்னால் இத்தனை கோடி பணம் வேண்டும் என்று சொல்லுவார்கள். இத்தனை வேண்டுமென்று கேட்டால் நாங்கள் இவ்வளவு கொடுக்க முடியும் என்று சொல்லுகிறோம். அட்டானமஸ் பாடியாக இருப்பதால். அவர்கள் அப்பீல் செய்வதோ, வீதங்களை நிறைவேற்றிக்கொள்வதோ, மாறுதல்கள் செய்வதோ அவர்கள் பொறுப்பு, இதில் சர்க்காருக்குப் பொறுப்பு இல்லை என்று நான் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, கனம் தொழில் அமைச்சர் அவர்கள் குறிப்பிட்ட எலெக்ட்ரிசிடி போர்டானது ஸ்டாச்சுட்டரி பாடி என்பதை நான் ஒப்புக்கொள்கிறேன். ஆனால் எலெக்ட்ரிசிடி போர்டானது நம்முடைய சர்க்காரினாலே நியமிக்கப்படுகிறது. நமது சர்க்காரினாலே நியமிக்கப்பட்டு, அதன் அமைப்பு முறை இந்தச் சர்க்காரினால் நிர்ணயிக்கப்படுவதாக இருப்பதால், அது அமல்படுத்தும் தொழில் கொள்கைக்கு இந்தச் சர்க்காரும் பொறுப்பாக இருக்கிற காரணத்தினால் இதைப் பற்றி விவாதிக்கவும் உரிமை இருக்கிறது. அது சம்பந்தப்பட்ட மட்டில் சர்க்காருக்குத் தொழிலாளர் விவகாரத்தில் பொறுப்பு இருக்கிறது. அந்தப் பொறுப்பைப் பற்றித் தான் கனம் அங்கத்தினர் மாதவன் அவர்கள் சொல்லுகிறார்கள். ஆகவே இது இந்த மான்யத்தின் கீழ் விவாதத்திற்கு வரும் என்று கூறிக்கொள்கிறேன்.

கனம் திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன் : நான் இங்கே விவாதிக்கக்கூடாது என்று சொல்லவில்லை. விளக்கினால் சர்க்காருடைய பொறுப்பு என்ன, போர்டினுடைய பொறுப்பு என்ன என்பது தெரியும். கனம் அங்கத்தினர் சொல்லட்டும். பிறகு வேண்டுமானால் நான் சொல்லுகிறேன்.

திரு. செ. மாதவன் : இன்னும் கொஞ்சம் பொறுமையாக இருந்தால் நான் விளக்கியிருப்பேன். மின்சாரக் குழுவிற்குள்ளே அவர்களுக்கும் தொழிலாளிகளுக்கும் ஏற்பட்ட நிகழ்ச்சிகளைப் பற்றி நான் குறிப்பிடவில்லை. அது முடிந்து அதற்கு அடுத்த கட்டத்தில் தான், சர்க்கார் புகுகின்ற அந்தக் கட்டத்தில் தான் அரசாங்கம் செய்ய வேண்டியதைச் செய்யவில்லை என்று குறிப்பிடுகிறேன். உயர் நீதி மன்றத்தில் **The first respondent is the State Government.** நம்முடைய மாகாண சர்க்கார் அதிலே பார்டியாகச் சேர்க்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். நமது மாகாண சர்க்கார் சட்டப்படி சில நடவடிக்கைகளை எடுக்கத் தவறி விட்டது.

இன்னொரு உதாரணம் கூற விரும்புகிறேன். பாக்டரி சட்டப்படி சில நிகழ்ச்சிகள் நடைபெற்றால், ஒரு ஆக்ஸிடென்ட் நடந்தால் அதை உடனே சீப் இன்ஸ்பெக்டருக்குத் தெரிவிக்க வேண்டும், அங்கே சீப் இன்ஸ்பெக்டர் உடனே போகவேண்டும், அவர் ஒரு ரிப்போர்டு சமர்ப்பிக்கவேண்டும், அதற்குப்பின்னால் நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும். இதுதான் ஆளுக்ககூடிய சட்ட விதி. இன்றைக்கு மின்சாரக் குழுவில் ஏதாவது ஆக்ஸிடென்ட் நடந்தால், அதைப்பற்றி அவர்கள் தெரிவிக்காமல், அதை “ரெக்டிபை” செய்து, அதற்குப் பின்னால் தான் சீப் இன்ஸ்பெக்டருக்கு ரிப்போர்ட் அனுப்புகிறார்கள். இதனால் ஆக்ஸிடென்ட் ஏன் ஏற்பட்டது, அவர்களுக்கு என்ன காம்பென்ஸேஷன் கொடுக்க வேண்டும், தொழிலாளர்கள் மீது என்ன தவறு இருக்கிறது என்பதைத் தெளிவாக்குதவதற்கு வழி இல்லாமல் செய்யப்படுகிறது. பாக்டரீஸ் ஆக்ட் மீறப்படுகிறது மின்சாரக் குழுவினால்.

[திரு. செ. மாதவன்]

[10th March 1965]

இதனை அரசாங்கத்தின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவந்தால் அங்கே அரசாங்கம் நடவடிக்கை எடுக்கத் தவறுகிறது. அரசாங்கம் செய்யத் தவறிய சில நிலைமைகளைத் தான் நான் இங்கே குறிப்பிட ஆசைப்படுகிறேன். அரசாங்கமும் ஒரு பாட்டியாகச் சேர்ந்து முதலில் நெகோஷியேடில் கமிட்டி ஏற்படுத்தப்பட்டது 1958-ல். அது ஒரு ரிபோர்டு சமர்ப்பித்திருக்கிறது. அதை இது வரையில் அமுல் படுத்துவதற்கு எந்த விதமான நடவடிக்கையும் எடுக்கவில்லை. அதற்குப் பின்னாலே 1959-ம் வருடம் பிப்ரவரி மாதம் 3-ம் தேதியில் இந்த சர்க்காரும் சேர்ந்த, பின்னும் செக்ரடரியும் அதில் கலந்து கொண்டிருக்கிறார். ஒரு எக்ரிமென்ட் தயாரிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அந்த ஒப்பந்தத்தில் இந்த சர்க்கார் கையெழுத்திட்டிருக்கிறது. அந்த ஒப்பந்தம் மீறப்படுகிறது. அதற்கு என்ன காரணம்? அப்பொழுதாவது இந்த சர்க்கார் தலையிடலாம் அல்லவா, அது தனிப்பட்ட பாடியாக இருந்தாலும் ஏன் தலையிடவில்லை? 1960-ல் உடனே ஸ்ட்ரைக் நோட்டீஸ் கொடுத்தார்கள். வேலை நிறுத்தம் செய்ய வேண்டும் என்று சொன்னார்கள். ஆகவே, இண்டஸ்ட்ரியல் டிஸ்ப்யூட்ஸ் ஆக்ட் 12-வது பிரிவிலே கன்விலியேஷனுக்கு லேபர் கோர்ட்டுக்கு அனுப்பப்பட்டது. லேபர் கோர்ட் ஒரு தீர்ப்பு கொடுத்தது. அந்தத் தீர்ப்புக்குப் பின்னாலே அரசாங்கம் அதைப் பரிசீலிக்க வேண்டும் செக்ஷன் 10-ன் படி. முதலில் லேபர் கோர்ட்டுக்கு அனுப்பலாமா, அனுப்பக் கூடாதா என்பதை அரசாங்கம் தீர்மானிக்க வேண்டும். அந்தப் பொறுப்பை அரசாங்கம் தட்டிக் கழிக்க முடியாது. அந்தப் பொறுப்பைச் சரிவர செய்ய வில்லை. உடனே ஒரு உத்தரவு போட்டார்கள். உத்தரவுகூட போடவில்லை முதலில். உடனே உயர் நீதி மன்றத்திற்கு கேஸ் போயிற்று. உயர் நீதிமன்றத்தில்.

கனம் திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன் : இந்த கேஸ் அப்பீலில் இருப்பதினால் இதுவரையிலும் நான் சொன்னது சரி. அதற்கு மேல் சொல்லுவது சரியல்ல என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. செ. மாதவன் : லெட்டர்ஸ் பேட்ண்டு அப்பீல் இருப்பது எனக்கும் தெரியும். நான் குறிப்பிட விரும்புவது ஒரு சட்ட நகழ்ச்சி. இண்டஸ்ட்ரியல் டிஸ்ப்யூட்ஸ் ஆக்டின் கீழ் இந்தச் சர்க்காருக்கு சில கடமைகள் இருக்கின்றன. அந்தக் கடமைகளை இந்த சர்க்கார் செய்யத் தவறி விட்டது.

கனம் திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன் : இப்பொழுது அப்பீலில் இருப்பது அது தான். இப்பொழுது அப்பீலில் இருப்பது என்னவென்று சொன்னால், நம்முடைய சர்க்கார் வாதம், எலெக்ட்ரிசிட்டி போர்டு வொர்கர்ஸ் வாதம் இரண்டும் இருக்கிறது. வொர்கர்ஸ் வாதம் தங்களை சாதாரண தொழிலாளர்கள் போல் நடத்த வேண்டும் என்பது. சர்க்கார் வாதம், சர்க்கார் ஊழியர்கள் போல், அவர்கள் கேட்டாலும், கேட்காவிட்டாலும், சர்க்கார் ஊழியர்களுக்கு என்னென்ன சலுகைகள் கொடுத்துக்கொண்டிருக்கிறோமோ அந்தச் சலுகைகளெல்லாம் அவர்களுக்கும் கொடுத்துக் கொண்டிருக்கிறோம் என்பது. சம்பளக் கமிஷன் ரெகமெண்டேஷன் படி அவர்களுக்கு சம்பளம் கொடுத்தோம். சர்க்கார் ஊழியர்களுக்கு “டியர்ன்ஸ் அலவன்ஸ்” உயர்த்தப்பட்ட பொழுது அவர்களுக்கும் உயர்த்தினோம். இன்னும் அவர்களுக்கு வைத்திய வசதி குறைவாக இருந்ததை சர்க்கார் ஊழியர்களுக்கு வைத்திய வசதி கொடுத்திருப்பது போல், அவர்களுக்கும் வைத்திய வசதி செய்து கொடுத்தோம் என்பது தான் சர்க்கார் வாதம். எது சரி அல்லது இல்லை என்று நான் சொல்லவில்லை. அந்த வாதத்தின்படி உயர் நீதி மன்றம் ஒரு தீர்ப்புக் கொடுத்திருக்கிறது. அதற்கு மேல் அப்பீல் இருக்கிறது. ஆகவே, அது அப்பீலில் இருக்கும் பொழுது திரு. மாதவன் அவர்கள் தன்னுடைய வாதத்தை, ஆர்க்யூ செய்தார்களானால், எனக்கு அதைவிடக் கொஞ்சம் அதிகமாக வாதம் செய்ய முடியும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : தொழில் அமைச்சர் அவர்கள் இது அப்பீலில் இருக்கிறது என்று சொல்லுகிறார்கள். கனம் மாதவன் அவர்கள் “சர்க்கார் வரையறுத்த கொள்கைகளுக்கு சர்க்காரால் பிரகடனப்படுத்தப்பட்ட கொள்கைகளுக்கு விசுவாசமாக நடந்துகொண்டார்களா” என்பதைப் பற்றித்தான் பேசுகிறார்கள்.

10th March 1965] [திரு. கே. ஏ. மதியழகன்]

Whether they are faithful to the policy adumbrated or enunciated by them is the question.

MR. SPEAKER: The hon. Member can speak on that aspect without referring to the facts of the case.

SRI K. A. MATHIALAGAN: The matter can be discussed in a general way as to whether they are faithful to the policy which they have adumbrated or enunciated. The point is whether they are sincere to the policy they themselves have enunciated.

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : எலக்ட்ரிசிடி போர்டைப் பொறுத்த மட்டில், கனம் தொழில் அமைச்சர் அவர்கள் கூறியபடி அது அடானமஸ் பாடி. அதை அரசாங்கம் தான் அமைக்கிறது என்றாலும் அந்த அடானமஸ் பாடியாக இருப்பதால், அரசாங்கம் ஒரு கொள்கை நிர்ணயிக்கிறது, ஒன்றைச் செய்ய வேண்டும் என்று சொன்னாலும், அதை ஏற்றுக்கொள்ளாமல் இருக்க அவர்களுக்கு உரிமை இருக்கிறது. வழக்கு தொடர்ந்து அதில் ஏற்பட்ட தீர்ப்பின் மேலே லெட்டர்ஸ் பேடண்டு அப்பீல் செய்தால், அப்பீல் செய்யக் கூடாது, வழக்கு தொடரக் கூடாது என்று அரசாங்கம் உத்தரவிடுவதற்கில்லை. அரசாங்கக் கொள்கை எப்படியிருந்தாலும், அரசாங்கத் தொழிலாளர் இலாகா விரும்பினாலும், அவர்கள் அதற்கு மேல் வழக்கு தொடர்ந்தால், அப்பீல் செய்தால், அப்பீல் செய்யக் கூடாது என்று அரசாங்கம் உத்தரவிடுவதற்கு இல்லை, தொழில் இலாகா உத்தரவிடுவதற்கில்லை. மின்சார இலாகாவும் அம்மாதிரி உத்தரவிடுவதற்கில்லை. அது அடானமஸ் பாடி.

திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : கனம் முதல் அமைச்சர் அப்பீல் செய்ய வேண்டாம் என்று சொல்லவில்லை. தொழிலாளர் நலனுக்கு என்ன கொள்கைகள் வைத்திருக்கிறோமோ, அந்த அடிப்படையைப்பற்றி விமர்சனம் செய்வதற்கு உரிமை இருக்கிறதா என்பதை.....

கனம் சபாநாயகர் : அது உண்டு. ஆனால் கேஸ் இருக்கிறது.

So, the hon. Member should not refer to the facts of the case. In theory, the hon. Members may say so many things. In theory, the hon. Members may say what a murder is and what the consequences of a murder are and such other matters. They can explain such matters in a general way. But, when cases are pending in a Court of law, it will not be in order for the hon. Members to make a reference to the facts of these particular cases. After all, the hon. Member Sri S. Madhavan knows well what is meant by 'sub judice'.

திரு. செ. மாதவன் : கனம் தொழில் அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னது போல கேஸைப் பற்றிப் பேசவில்லை. ஆனால் இன்னொரு கருத்தைத் தெளிவுபடுத்த விரும்புகிறேன். செக்ஷன் 10-ன் படி இந்த சர்க்கார் தன்னுடைய கடமையைச் செய்தார்களா? அது தான் பிரச்சனை. அது தான் என்னுடைய குற்றச்சாட்டு. ரெபர் செய்யவில்லை என்பதற்குக் காரணம் கொடுக்க வேண்டும் என்று உயர் நீதிமன்றம் சொல்லியிருக்கிறது. பல தீர்ப்புகளில் உயர் நீதிமன்றம் சொல்லியிருக்கிறது. "in expedit to refer" என்று மட்டும் சொல்லியிருப்பது தவறு என்பதைத்தான் நான் இங்கே குறிப்பிட ஆசைப்படுகிறேன்.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : Sir, I am sorry, that is exactly the matter in appeal. Whether it is enough for the Government to say 'inexpedit to refer' is the question under

[Sri R. Venkataraman]

[10th March 1965]

appeal. The contention of the Government is that in exercise of the powers under section 10,—the Government thinks after going through the facts—it is enough to say that it is “inexpedient to refer”. The decision is that we must give more reasons. That matter has again been taken on appeal. Now, the hon. Member is speaking about the same question which is directly before the court of appeal.

திரு. செ. மாதவன் : அதற்குப் பின்னாலே “ஷாப் அண்டு எஸ்டாபிளிஷ்மெண்ட்” ஆக்ட் பற்றி சொன்னேன். செக்ஷன் 41 பற்றி பல தடவை சொல்லியிருக்கிறேன். நாம் சொல்லுவதற்கு அமைச்சர் அவர்களிடமிருந்து பதில் சில சமயங்களில் தான் வருகிறது. வராத பதில் களைப் பொறுத்த வரையில் ஒரு அறிக்கையைச் சமர்ப்பித்து விட்டால், திரும்பவும் அதைப்பற்றி சொல்ல வேண்டிய அவசியம் இருக்காது. அமைச்சர் அவர்களின் அறிக்கையில் செக்ஷன் 41 பற்றி சொல்லப் பட்டிருக்கிறது. அதைப் பற்றி பரிசீலிக்க வேண்டும் என்று மட்டும்தான் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. செக்ஷன் 41 “ரிஇன்ஸ்டேட்மெண்ட்” பற்றியது. “ரிஇன்ஸ்டேட்மெண்ட்” செய்ய மறுக்கிறார்கள் மாநேஜ்மெண்ட். அதற்கு என்ன பரிகாரம்? ஒன்றும் செய்ய முடியாது. சர்க்கார் “ப்ராஸிக்யூஷன்” செய்யலாம். ரூபாய் 25, 50 அபராதம் விதிக்கப்பட்டால் கட்டிவிடுகிறார்கள். ஆனால், அந்தத் தொழிலாளினுடைய வேலை பாதிக்கப்படுகிறது. இதில் சர்க்கார் என்ன செய்யப் போகிறது? அதற்கு விளக்கம் இந்த அறிக்கையிலே இல்லை. அப்படி ஒரு முயற்சி இருக்கிறது. ஒரு தீர்மானம் வந்திருக்கிறது, பரிசீலிக்கப் போகிறோம் என்று மட்டும்தான் அறிக்கையில் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இதுவரையில் உயர் நீதி மன்றம் வழங்கியுள்ள தீர்ப்புகளைச் சட்ட மன்றத்திலே முன்பே குறிப்பிட்டிருக்கிறேன். அதற்குப் பின்னாலாவது இதற்கு விமோசனம் தேட அரசாங்கம் முயற்சிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ள விரும்புகிறேன். அதிலே அட்வைசரி போர்டு வேண்டும் என்று ஸ்டேட் கான்ஸ்பென்சிலே தீர்மானம் போட்டிருக்கிறார்கள். அந்தத் தீர்மானத்தையும் பரிசீலிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். இதே தீர்மானத்திலே, ஃபேர் ப்ரைஸ் ஷாப் ஆரம்பிக்க வேண்டும் என்றும் தீர்மானம் இருக்கிறது. மத்திய சர்க்காரிலே ஒரு சட்டம் வருவதாக இருக்கிறது என்று அமைச்சர் அவர்கள் சொல்லியிருக்கிறார்கள். இன்றைக்குக் கொடுத்திருக்கும் பதிலிலே, நம்முடைய அரசாங்கம் பரிசீலித்து, மாநேஜ்மென்டுகளை வற்புறுத்திக் கட்டாயம் நியாய விலைக் கடைகளை ஆரம்பிக்க வேண்டும். அந்த உதவி செய்ய வேண்டும் என்று வற்புறுத்த என்ன செய்திருக்கிறார்கள் என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

அடுத்தபடி, இந்த மோட்டர் தொழிலாளர்களைப் பற்றிச் சொல்கிற போது, 1961-ல் சட்டம். இதற்கு விதிகள் செய்வதற்காக இரண்டு ஆண்டு களுக்கு முன்பு 1962-ல் டிராஃப்ட் ரூல்ஸ் போடப்பட்டு, ரிவைஸ்ட் ரூல்ஸ் 1964-ல் போடப்பட்டது என்றும், அப்ஜக்ட்ஷன்ஸ் கேட்டிருக்கிறோம் என்றும் அறிக்கையில் அமைச்சர் அவர்கள் கூறியிருக்கிறார்கள். எவ்வளவு வருத் தப்படக்கூடிய செய்கை? மோட்டார் தொழில் மன்னர்களைக் கண்டு சர்க்கார் பயப்படுகிறார்கள் என்று தான் தோன்றுகிறது. 1961-ம் வருட சட்டத்திற்கு 1964-ல் தானா விதிகள் ஏற்படுத்துவது? 1965-லும் அதை அமுல் நடத்த அரசாங்கம் முன் வரவில்லையென்றால், எவ்வளவு வருத்தப்பட வேண்டிய செய்கை. கனம் முதல் அமைச்சர் அவர்கள் சிந்திக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். காரணம் சிறு சிறு ஆபரேட்டர்களை ஊக்குவிக்கிறார்கள். வரவேற்க வேண்டிய செய்கை என்றாலும், தொழில் சங்கங்கள் அமைக்க வாய்ப்பில்லாமல் போய்விடுகிறது. ஆரம்பித்தாலும் நல்ல விதத்தில் அமுலாவதில்லை. ஆகவே சட்டபூர்வமாக ஒவ்வொரு மோட்டார் நிறுவனத்திலும் ஒரு தொழில் சங்கம் இருந்தாக வேண்டும் என்று விதிகள் மூலம் செய்ய முன் வந்தால் அது தொழிலாளர்களுக்கு சௌகரியமாக இருக்கும். அப்படி இல்லாததால், பெரிய நிறுவனங் களில்தான் தொழில் சங்கங்கள் செயல்படுகின்றன. அதிலும் இரண்டு மூன்று சங்கங்கள் தோன்றுகின்றன. முதலாளிகளை சங்கங்களை ஊக்கு விக்கிறார்கள். அதன் காரணமாக, மோட்டார் மன்னர்கள் தவறுகள்

10th March 1965]

[திரு. செ. மாதவன்]

செய்தாலும், தொழில் கோர்ட்டில் கொண்டு வர முடியவில்லை. தொழில் சங்கங்கள் எடுக்காமல், தனிப்பட்ட தொழிலாளி தனிப்பட்ட முறையில் தொழில் கோர்ட்டுக்குப் போகும் வசதியைச் செய்து கொடுத்தால் நலமாக இருக்கும். இந்த அரசாங்கம் அதைச் செய்ய வேண்டும் என்று பல முறை வற்புறுத்தியிருக்கிறோம். இந்தப் பிரச்சினையையும் கவனிக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு, முடிக்கிறேன்.

திரு. டி. கார்ச்சா கவுடர் : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, கனம் முதல் அமைச்சர் கொண்டு வந்திருக்கும் மானியக் கோரிக்கையை ஆதரித்து ஒரு சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். நாடு சுதந்திரம் அடைந்த பிறகு, மத்தியிலும், மாநிலங்களிலும் தொழிலாளர்கள் முன்னேற்றத்திற்காகவும், தொழிலில் அமைதி ஏற்படவும், பல நல்ல சட்டங்கள் கொண்டுவரப்பட்டிருக்கின்றன. தோட்டத் தொழிலாளிகளுடைய நிலைமை, நமது மாநிலத்தைப் பொறுத்த மட்டில், மிகவும் உயர்ந்த நிலையில் இருக்கிறது என்பதை யாரும் மறுக்க முடியாது. இந்த ஒரு நிலைமை நமது மாநிலத்திலே ஏற்பட்டதற்குக் காரணமாக இருந்த நமது கனம் முதல் அமைச்சர், கனம் தொழில் அமைச்சர், லேபர் கமிஷனர், அவர் கீழே பணிபுரியும் அதிகாரிகள் இவர்களுக்கு என்னுடைய பாராட்டுதல் களைத் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன். குறிப்பாக நான் சார்ந்துள்ள ஜில்லாவிலே தோட்டத் தொழிலிலே ஈடுபட்டிருக்கும் . . .

கனம் சபாநாயகர் : பாராட்டுதலைத் தெரிவிக்கும்போது debatable point ஆகக் கொண்டு வரக்கூடாது. That can be limited to those who are here in this House. But, I would request the hon. Member not to drag the officers into the discussion.

திரு. டி. கார்ச்சா கவுடர் : தோட்டத் தொழிலாளிகள் சம்பந்தமான சில பிரச்சனைகளை நான் இந்த சமயத்தில் கனம் முதல் அமைச்சர் அவர்களுடைய கவனத்திற்குக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன். நமது நாட்டிலே சுமார் பத்து லட்சம் தோட்டத் தொழிலாளர்கள் இருக்கிறார்கள் என்று மதிப்புப் போடப்பட்டிருக்கிறது. இந்தப் பத்து லட்சம் தொழிலாளிகளிலே, வடக்கேயும், வடகிழக்கேயும் உள்ள பிராந்தியங்களில், அஸ்ஸாம், வெஸ்ட் பெங்கால் முதலிய பிராந்தியங்களில், எட்டு லட்சம் பேர்கள் வேலை செய்கிறார்கள். தென் பிராந்தியத்திலே அதாவது கேரளா, மைசூர், தமிழ்நாடு ஆகிய பிராந்தியங்களிலே, இரண்டு லட்சம் பேர்கள் தோட்டத் தொழிலிலே ஈடுபட்டிருக்கிறார்கள்.

இப்பொழுது சமீபத்திலே, ஹைதராபாத்திலே நடந்த I.N.T.U.O. மகாநாட்டிலே ஒரு தீர்மானம் நிறைவேற்றப்பட்டிருக்கிறது. வடக்கே இருக்கும் தோட்டத் தொழிலில் ஈடுபட்டிருக்கும் தொழிலாளிகளுக்கு—80 சதவிகிதம் தொழிலாளிகளுக்குமேல் அங்கே இருக்கலாம்—தோட்ட அதிபர்களால் ஃபுட் கிரையின்ஸ், அரிசி, கோதுமை போன்ற உணவுப் பொருள்கள், பகுதி விலையில், ஸப்ஸிடைஸ்ட் ரேட்டில் கொடுக்கப்பட்டு வருகிறது. ஒரு மனு ரூ. 15 முதல் ரூ. 20 வரை குறைவாகக் கொடுக்கப்பட்டுவருகிறது. இந்தச் சலுகை தென் பிராந்தியத்திலுள்ள தோட்டத் தொழிலாளர்களுக்குக் கொடுக்கப்படவில்லை. ஹைதராபாத் மகாநாட்டிலே தீர்மானித்தது, தென் பிராந்தியத்திலுள்ள தொழிலாளர்களுக்கும் அந்தச் சலுகை கொடுக்கப்பட வேண்டும் என்று வற்புறுத்தியிருக்கிறார்கள். அது கொள்கை அளவிலே ஒப்புக் கொள்ள யாபதாரு இடையூறும் இருக்காது என்று நினைக்கிறேன். நமது முதல் அமைச்சர் அவர்கள் அருள் கூர்ந்து இந்தச் சலுகையை எங்கள் மாவட்ட தோட்டத் தொழிலாளிகளுக்கும், மற்ற தென் பிராந்தியத் தொழிலாளிகளுக்கும், வாங்கிக்கொடுக்க வேண்டும் என்று கூறிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். இந்த மாநிலத்திலேயே பெரிய தோட்டத் தொழிலாளிகள் சங்கம், ஏன், முதல் அமைச்சர் பாராட்டிய இந்தியத் தொழில் சங்கங்களிலெல்லாம் நல்ல ஒரு தொழில் சங்கம் நீலகிரி தோட்டத் தொழிலாளர்கள் சங்கம். நாங்கள் எல்லா முதலாளிகளுக்கும் எங்கள் டிமானடுகளைக் கொடுத்திருக்கிறோம். அரிசியைக் குறைந்த விலைக்குக் கொடுக்க வேண்டும். முதல் அமைச்சர் அவர்கள் மனது வைத்தால் இந்தப்

[திரு. டி. கார்ச்சா கவுடர்]

[10th March 1965]

பிரச்சனையை விரைவில் தீர்க்கலாம் என்று யோசிக்கிறேன். இவர்கள் இன்றைய பதிலிலேயே ஒரு உறுதியைச் சொல்ல வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

வீட்டுவசதிப் பிரச்சனையைப் பற்றி சில வார்த்தைகள். அகில இந்திய ஆவரேஜில் பார்த்தால், மற்ற மாநிலங்களைக் காட்டிலும், வீட்டுவசதிப் பிரச்சனையைத் தோட்ட தொழிலாளிகளைப் பொறுத்தவரையில் தீவிரமாக இருக்கும். எல்லாத் தொழிலாளிகளுக்கும் வீட்டு வசதி ஏற்பாடாகிவிட்டது என்ற நிலையை இந்தப் புத்தகத்தில் பார்க்கிறோம். ஆனால் உண்மையிலே இருக்கும் பிரச்சனையைப் பார்த்தால், நம் திட்டங்களால், சுமார் 50 சதவிகிதத் தொழிலாளர்களுக்குத்தான் வீட்டு வசதிகள் ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கின்றன. வீட்டு வசதி ஏற்படுத்துவதில் ஒரு ஆபத்தான நிலை இருக்கிறது. தோட்ட அதிபர்கள், டெம்பரரி ஓர்க்கர்ஸ் என்று போட்டுவிடுகிறார்கள். அதுவும் இல்லாமல், பல இடங்களில், பல திட்டங்களிலே பல வேலைகள் அவர்களுக்கு நாம் சட்டபூர்வமாக சலுகைகளைக் கொடுக்கமுடியவில்லை அப்படி மறுக்கவே அவர்களை டெம்பரரி என்று போட்டுவிடுகிறார்கள். கண்டிராக்களுக்கு விடப்படுகின்றன. அப்படி விடுவது சட்ட விரோதம், அதைத் தடுக்க வேண்டும் என்று மத்திய பாராளுமன்றத்திலே ஒரு சட்டம் வருவதாக இருக்கிறது என்று சொன்னார்கள். முதல் அமைச்சர் விரைவில், அந்தச் சட்டத்தைப் பார்லிமெண்டில் கொண்டுவரச் செய்து, இந்த காண்டிராக்ட் விடுவதை, இப்படி எய்க்கும் பழக்கத்தை, நிறுத்தும்படி, அமைச்சரைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

தோட்டத் தொழிலாளர்களுக்கென ஏற்பட்டுள்ள வேஜ் போர்டு பற்றி இந்த சமயத்தில் ஒன்று சொல்ல விரும்புகிறேன். டெக்ஸ்டைல் இண்டஸ்ட்ரிசுக்கு இரண்டாவது ஊதிய போர்டு அமைக்கப் பட்டிருக்கிறது. தோட்டத் தொழிலாளர்களுக்கு போர்டு ஒன்று ஏற்பட்டு நான்கு வருஷங்கள் ஆகியும், அதனுடைய முடிவான தீர்ப்பைச் சொல்லாமல் இருக்கிறார்கள். ஊதிய போர்டுகள் எதற்காக ஏற்படுகின்றன என்பதை நாம் சற்று சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். தொழிலிலே ஒரு அமைதி ஏற்படுத்தவும், தொழிலாளர்களுக்கும் தோட்ட அதிபர்களுக்கும் ஏற்படும் தகராறுகளை கோர்ட்டுகளில் கொண்டு சென்றால் காலதாமதம் ஏற்படும் என்பதற்காக ஊதிய போர்டுகள் ஏற்படுத்தப்படுகின்றன என்று நினைக்கிறேன். ஆனால், தோட்டத் தொழிலாளிகள் சம்பந்தமாக ஏற்படுத்தப்பட்ட ஊதிய போர்டு இரண்டு இடைக்கால நிவாரணம் அளித்திருந்தாலும், இன்னும் ஒரு ஆண்டு காலந்தான் அதற்கு லைஃப் இருக்கிறது. அவர்கள் போகிற போக்கைப் பார்த்தால், இந்தத் தொழிலிலே அமைதியை ஏற்படுத்துவதற்கு ஊதிய போர்டுகளை அமைக்கிறோம் என்றாலும், தோட்டத் தொழிலாளர்களைப் பொறுத்தவரையில், அமைதி இன்மை தான் ஏற்படும் ஆபத்து நிலவி ஜில்லாவைப் பொறுத்தவரை இருக்கிறது. அதைக் கனம் அமைச்சர் அவர்கள் கவனிக்க வேண்டும். அந்த ஊதிய போர்டின் தீர்ப்பை உடனடியாக வழங்கி தொழிலாளிகளுக்கு நன்மையைச் செய்யவேண்டும் என்று இந்தச் சமயத்தில் கேட்டுக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

10-00
a.m.

அடுத்தபடியாக, பாக்கரி சட்டத்தின் கீழ் வெல்ஃபேர் ஆபீசர்கள், நியமிக்கப்படுகிறார்கள். அவர்கள் நமது அரசாங்கத்தின் சார்பாக பல தொழிற்சாலைகளில் நியமிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். இந்த அதிகாரிகள் போதிய வேலை செய்யவிடாமல் தடுப்பதாக அநேக புகார்கள் என்னிடம் நேரில் வந்து சொல்லியிருக்கிறார்கள். வெல்ஃபேர் ஆபீசருக்கு என்ன வேலை, அவர்கள் என்ன என்ன வேலை செய்யவேண்டும் என்பதை அவர்களுக்குக் குறிப்பாக எடுத்துச்சொல்ல நமது சர்க்கார் நிர்வாகம் வழிவகை செய்யுமாறு பார்த்துக்கொள்ள வேண்டும் என்று நான் இந்த சமயத்தில் கூறிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

“கோட் ஆப் டிஸிப்ளின்” சம்பந்தப்பட்ட வரையில், தனிப்பட்ட தொழில் அதிபர்களிடம் நாம் எவ்வளவு எதிர்பார்க்கிறோமோ அதே அளவு சர்க்கார்த் தொழில் நிறுவனங்களிலும் நம் அதிகாரிகளுக்கு உத்தரவிட்டு நாம் நடந்து கொள்ள வேண்டியது மிகவும் முக்கியமான ஒன்று என்பதை நான் இந்த சமயத்தில் கூறிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். சர்க்கார் நிறுவனங்களிலுள்ள மேல் அதிகாரிகள் தொழிற்சங்க இயக்கங்

10th March 1965]

[திரு. டி. கார்ச்சா கவுடர்]

களிலே ஈடுபட்டு, தங்களுடைய விருப்பு வெறுப்புக்கு உகந்த முறையில் அந்தத் தொழிற் சங்கங்கள் இயங்கவேண்டும் என்ற முறையில் உள்ளே புகுந்து அந்தத் தொழிற் சங்கங்களை ஒழிக்கவேண்டும் என்ற நிலையில் பல தொழிற் சங்கங்களிலே ஈடுபட்டிருப்பதாக என்னிடம் தகவல் இருக்கிறது. குறிப்பாக நான் சொல்ல வேண்டுமானால், சர்க்கார்த் துறையில் நடைபெறும் அச்சத் துறையில் அதிகாரிகள் இவ்விதமான நிலையைத் தொழிற் சங்கத்திலே ஏற்படுத்தி, அங்கே தொழிலாளர் தலைவராயிருப்பவரை “நீங்கள் ராஜ்நாமா செய்துவிட்டுப் போங்கள்” என்று கூறுகிற அளவுக்குத் தைரியம் அங்கு அதிகாரிகளுக்கு வந்திருக்கிறது என்றால், “கோட் ஆப் டிஸிப்ளின்”க்கு என்ன நிலைமையிலே நம் அதிகாரிகள் மதிப்பு வைத்திருக்கிறார்கள் என்பதை நமது அமைச்சர் அவர்கள் ஆலோசித்துப் பார்க்கவேண்டும் என்று நான் மிகவும் தாழ்மையுடன் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

* குடும்பக் கட்டுப்பாடு திட்டத்தைப்பற்றித் தோட்டத் தொழிலாளர்கள் மத்தியில் தீவிரமாக பிரசாரம் செய்யவேண்டியது அவசியம். நமது தொழில் அமைச்சர் அவர்கள் இரண்டு ஆண்டுகளுக்கு முன்பாக நீலகிரிக்கு வந்த சமயத்தில் ஹாலியமாக ஒன்றைக் குறிப்பிட்டார்கள். “மூன்று குழந்தைகளுக்கு மேல் பெற்றால் ‘மெட்ரனிடி பெனிஃபிட்’ கொடுக்காமல் நிறுத்திவிடலாமா என்ற யோசனை உண்டு” என்றார்கள். நான் அந்த அளவுக்குச் சொல்லத் தயாராயில்லை.

கனம் திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன் : நான் அப்படிச் சொல்லவில்லை. மூன்று குழந்தைகளுக்கு மேல் பெறுகின்றவர்கள் “வாஸெக்டமி” என்கிற கருத்தடையைச் செய்துகொண்டால் மொத்தப் பணமாக, இன்னும் சற்றுக் கூடவே கொடுத்து விடலாமா என்கிற யோசனை உண்டு என்று தான் சொன்னேன்.

திரு. டி. கார்ச்சா கவுடர் : இந்தச் சலுகை மூன்று குழந்தைகளுக்கு மேல் பெறுகின்றவர்களுக்கு என்றாலும், இப்பொழுது அநேகமாகக் குழந்தைகள் அதிகமாகப் பெற்று பெற்று ரொம்ப அசந்து போயிருக்கிறோம்.

கனம் திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன் : “மெட்ரனிடி பெனிஃபிட்”க்குப் பதிலாக குழந்தைகள் பெருமலிருப்பதற்கு ஒரு மானியம் கொடுக்கலாம் என்று நான் சொன்னேன்.

திரு. டி. கார்ச்சா கவுடர் : அந்த ஒரு சலுகையை அமைச்சர் அவர்கள் தீவிரமாக ஆலோசித்து தொழிலாளர்கள் மத்தியிலே இதைத் தீவிரமாக அமுல்படுத்த வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன்.

ஆஸ்பத்திரி வசதி தோட்டத் தொழிலாளர்கள் வசிக்கும் பிராந்தியங்களில், இந்த மலைப் பிரதேசங்களில், மிகவும் குறைவாக இருக்கிறது. “க்ரூப் ஆஸ்பிடல்” ஏற்படுத்த சட்டத்திலே செய்திருக்கிறோம். தோட்ட முதலாளிகள் இந்தச் சட்டத்தை மதித்து ஆஸ்பத்திரி வசதி ஏற்படுத்தி, டாக்டர்களை நியமித்து, நல்ல மருந்துகள் கொடுக்கிறார்களா என்று பார்த்தால், இல்லை என்று தான் நான் இந்தச் சமயத்தில் வருத்தத்தோடு கூறிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். காட்டுப் பிரதேசத்தில் ஐம்பது மைல் களுக்கு அப்பாலுள்ள ஹெட்க்வார்ட்டர்ஸ் ஆஸ்பத்திரிக்கு வருவதற்குள்ளே உயிர் போனாலும் போய்விடும். மலைப் பிராந்தியத்திலே தோட்டத் தொழிலாளர்கள் இப்படியாக மிகவும் கஷ்டப்பட்டுக்கொண்டிருக்கும் இந்தச் சமயத்தில் நாம் எப்படியாவது அவர்களுக்கு வைத்திய வசதியை இன்னும் மிகத் தீவிரமாக ஏற்பாடு செய்து கொடுக்கவேண்டும் என்று நான் கூறிக்கொண்டு என்னுடைய உரையை முடித்துக்கொள்கின்றேன். வணக்கம்.

* **திரு. கே. பொன்னையன் :** தலைவர் அவர்களே, கனம் முதல் அமைச்சர் அவர்கள் கொண்டுவந்திருக்கும் இந்தத் தொழில் மானியத்தை ஆதரித்து நான் ஒரு சில வார்த்தைகள் பேச விரும்புகிறேன்.

[திரு. கே. பொன்னையன்]

[10th March 1965]

1947-ம் ஆண்டுக்குப் பிற்பாடு நமது அரசாங்கம் தொழிலாளர்களுக்கான பல நல்ல சட்டங்களைக் கொண்டுவந்தும், அவர்களுடைய வாழ்க்கை ஒருவாறு சீரடைந்தும், இன்னும் பரிபூரணமாக மலர்வதற்கு இல்லை என்பதை நான் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். குறிப்பாக தோட்டத் தொழிலிலே உள்ளவர்களைப் பற்றி நான் ஒரு சில கருத்தைத் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன். தோட்டத் தொழிலாளர்கள் வாழ்க்கையில் மிக மிகப் பின்தங்கியவர்கள். இன்றைக்கு அவர்களுக்குக் கிடைக்கும் கூலியை என்னைய தொழிலாளர்களுக்குக் கிடைக்கும் கூலியோடு ஒப்பிட்டுப் பார்க்கும்போது அவர்களுடைய கூலி மிகக் கம்மி என்பதை எல்லோரும் ஒப்புக்கொண்டு தான் ஆகவேண்டும். ஆண் தொழிலாளிக்கு இரண்டு ரூபாயும், பெண் தொழிலாளிக்கு ஒன்றரை ரூபாயும் கூலி கொடுக்கப்படுகிறது. தோட்டத் தொழிலாளர் சட்டத்தையும், ப்ளான்டேஷன் ரூல்ஸையும் தீவிரமாக அமுலாக்க வேண்டும்.

குடி நீர் வசதி இன்னும் பல எஸ்டேட்களில் சரியாகக் கொடுக்கப்படவில்லை. சுகாதார வசதி கொடுக்கப்படவில்லை. பல எஸ்டேட்களில் கக்கூஸ் வசதி மிக மிக மோசமாக இருக்கிறது, வீடு கட்டிக் கொடுப்பதற்கு ஒப்பந்தம் ஏற்பட்டாலும், அதைத் தோட்ட முதலாளிகள் பரிபூரணமாக முடித்துக்கொடுப்பதில்லை. புதிய வீடு கட்டிக்கொடுப்பதிலும், பழைய வீடுகளைப் புதுப்பித்துக் கொடுப்பதிலும் மிக மிகக் கால தாமதம் செய்கிறார்கள். ஆண்டுக்கு 8 சதவிகிதம் புது வீடு கட்டுவது, 8 சதவிகிதம் பழைய வீடுகளைப் புதுப்பிப்பது என்று இருந்தாலும், அதை அமுல் செய்வதில் மிகவும் தாமதம் ஏற்படுகிறது. அதை இன்னும் கொஞ்சம் வேகமாகச் செய்யும்படி அரசாங்கத்தை நான் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

தொழிலாளர்கள் வேலைக்குப் போகும் நேரத்தில், தங்களுடைய சிறு குழந்தைகளை ஆயாக்களிடம் விட்டு விட்டு செல்கிறார்கள். அப்படிக் குழந்தைகளை விட்டுவிட்டுச் செல்லும்படியான இடத்தைப் பிள்ளைபாடி என்று சொல்வார்கள். அந்தப் பிள்ளைபாடி மிகமிக மோசமாக இருக்கிறது. அதுவும், தேயிலைத் தோட்டப் பகுதிகளில் வருஷத்திற்கு ஆறு மாதம், ஏழு மாதம் மழைக் காலம். அந்த மழைக் காலத்தில் இப்படிப்பட்ட சிறு பூங்குழந்தைகளைத் தகுதியில்லாத இடங்களில் விட்டுப் போவது மிகவும் வேதனையாக இருப்பதால், அம்மாதிரி பிள்ளைப்பாடி வசதியைச் சரியாக ஒழுங்காக செய்துகொடுக்கும்படியாக நான் கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன்.

தொழிலாளர்கள் ஓய்வு நேரங்களில் பொழுது போக்குவதற்கான இட வசதிகள், ரெகிரியேஷன் க்ளப்புகள் அவசியம் வேண்டும் என்று நான் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். ஆண்டு முழுவதும் தோட்டத் தொழிலதிபர்கள் “காஷ்வல் லேபர்”களை வைத்துக்கொண்டு, தொழிலாளர்களுக்கு என்ன என்ன உரிமை கிடைக்க வேண்டுமோ, அது அத்தனையும் கொடுக்காமல் மறுக்கிறார்கள். இது மிக மிக முக்கியமான பிரச்சினை. ஒரு எஸ்டேட்டில் ஆயிரம் தொழிலாளர்கள் வேண்டுமென்றால், உண்மையிலேயே 300 முதல் 400 வரை “ரஜிஸ்டர்ட் லேபர்”களாக வைத்துக்கொண்டு, பாக்கியுள்ளவர்களைக் காஷ்வல் லேபர்களாக வைத்துக்கொள்ளுகிறார்கள். ப்ரா விடென்ட் பண்டு, க்ராசவுடி, வழிச் செலவு, கம்பனி, வைத்திய வசதி போன்ற வசதிகளெல்லாம் காஷ்வல் லேபர்களுக்கு மறுக்கப்படுகிறது என்றால், நாம் பல நல்ல சட்டங்களைத் தொழிலாளர்களுக்காகக் கொண்டுவந்தும், அந்தப் பலன்கள் தொழிலாளர்களுக்குப் போகாமல், அந்தச் சட்டங்களெல்லாம் மீறப்படுகின்றன என்று தான் அர்த்தம் ஆகிறது. அரசாங்கத்தின் கவனத்திற்கு இதையும் நான் கொண்டுவர விரும்புகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, 1951-ம் வருஷத்தில் பிரசவ சட்டம் கொண்டுவந்தோம். அப்பொழுது பிரசவத்திற்கு நாம் நிர்ணயித்த பணம் ரூ. 5.25. இன்றைய விலைவாசி உயர்வுக்குத் தகுந்தார்போல் லிசி அலவன்ஸ் விதித்ததைத் திருத்தியமைத்து அதிகமாகக் கொடுத்து வருகிறோம். நஷ்ட ஈடு சம்பந்தமாக சட்டத்தைத் திருத்தியமைத்து அதை இரட்டிப்பாகக் கொடுத்து வருகிறோம். ஆனால், பிரசவப் பணம், என்று கொடுக்க ஆரம்பித்தோமோ அன்றிலிருந்து இன்றுவரை அதே நிலையில் தான் இருக்கிறது. அதையும் அரசாங்கம் கவனிக்க வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

10th March 1965] [திரு. கே. பொன்னையன்]

அடுத்தபடியாக, “தொழிலாளர்களுக்கு மருத்துவ வசதி” என்ற தலைப் பின்கீழ் ஒதுக்கப்பட்ட பணத்தை முக்கால் பாகத்திற்குமேல் ஆஸ்பத்திரி யிலுள்ள டாக்டர்களுக்கும் ஊழியர்களுக்கும் தான் செலவு செய்கிறார்கள். மிஞ்சியுள்ள பணத்தை வைத்துத்தான் மருந்துகள் வாங்குகிறார்கள். மருந்துக்காக ஒதுக்கப்படும் பணம் மிகவும் பற்றாக்குறையாக இருக்கிறது. ஆகையால், எம்ப்ளாய்ஸ் ஸ்டேட் இன்ஷியூரன்ஸ் திட்டத்தைத் தோட்டத் தொழிலாளர்களுக்கும் விஸ்தரிக்க வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக்கொள் றுகிறேன்.

ஒழுங்கு முறை விதிகளுக்கு (கோட் ஆப் டிசிப்ளின்) தொழிலாளிகள் மட்டும் கட்டுப்பட்டவர்கள் அல்ல. முதலாளிகளும் கட்டுப்பட்டவர்கள். கோட் ஆப் டிசிப்ளினை மீறுகிறவர்கள் எந்த முதலாளியாக இருந்தாலும் சட்டப்படி அவர்கள் மீது நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

எனக்கு முன்னால் பேசிய திரு. கார்ச்சா கவுடர் அவர்கள் தோட்டத் தொழி லாளர்களுக்கு சப்ஸிடைட் ரைஸ் கொடுக்கவேண்டுமென்று சொன்னார். தோட்டத் தொழிலாளர்களுக்கு வாராவாரம் அரிசி, கோதுமை, மைதா போன்றவைகளைக் கொடுக்கவேண்டுமாய்க் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக முன்காலத்தில் தோட்டத் தொழிலாளிகள் கங்காணி களாக இருந்தவர்கள் எல்லாம் இப்போது சூப்ரவைசர்களாக நியமிக்கப் பட்டுவிட்டார்கள். அவர்கள் தனிப்பட்ட தொழில் செய்பவர்கள் என்று இருக்கிறார்கள். நான் சர்க்காரைக் கேட்டுக் கொள்வது என்னவென்றால் இவர்களுடைய நிலையைத் தனியாக ஆராயவேண்டும்.

அடுத்தபடியாக அவர்களுக்கு ஸ்டான்டிங் ஆர்டர் staff labourers-க்கு இருப்பது போல் தோட்ட சூப்ரவைசர்கள் எல்லோருக்கும் ஏற்படுத்த வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். தொழிலாளர்களுக்கு gratuity கொடுப்பதில் வருஷத்தில் பதினைந்து நாள் என்று ஒரு ஏற்பாடு செய்து கொண்டிருக்கிறோம். ஆனால் சூப்ரவைசர்களுக்கு வருஷத்திற்கு ஒரு மாதமாவது கொடுக்க வேண்டும். தோட்ட குமாஸ்தாக்களுக்கு போக்கு வரத்து வழிச் செலவு படி கொடுக்கிறோம். ஆனால் தொழிலாளர்களுக்கு ஒருவிதமாக வழிச் செலவு கொடுக்கிறோம். அதைப்போல் சூப்ரவைசர்க ளுக்குத் தோட்ட குமாஸ்தாக்களுக்குக் கொடுப்பதுபோல் “டு ஆன்ட் ப்ரோ” வழிச்செலவு கொடுக்கவேண்டுமாய்க் கேட்டுக்கொள்கிறேன். தொழிலாளர் களுக்கு சிக் அலவன்சு கொடுப்பதுபோல் சூப்ரவைசர்களுக்குக் கொடுக்க வேண்டும். சூப்ரவைசர்கள் தனி வேலை செய்வதால் வீட்டுவசதி, கம்பனி வசதி, இன்றைய மலங்காலத்தில் குடை முதலியன போன்ற வசதி கொடுக்கவேண்டுமாய் கேட்டுக்கொண்டு இந்த நேரத்தைக் கொடுத்த சபா நாயகருக்கு நன்றியைத் தெரிவித்து என் பேச்சை முடித்துக் கொள்கிறேன், வணக்கம்.

* திரு. ஆ. கு. சுப்பையா : மதிப்பிற்குரிய கனம் சபாநாயகர் அவர் களே, அமைச்சர் அவர்களால் கொண்டுவரப்பட்டு இருக்கின்ற தொழில் மான்யம் சம்பந்தமாக சில விஷயங்களை அரசாங்கத்தின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவர விரும்புகின்றேன். இந்த ராஜ்யத்தில் விவசாயத் தொழிலாளர் கள் எல்லா மாவட்டங்களிலும், எல்லாக் கிராமங்களிலும் பரந்த ரீதியில் வாசம் செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள். விவசாயத் தொழிலாளர்கள் மனித சமுதாயத்திற்குத் தேவையான உணவை உற்பத்தி செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்கள் இன்றைக்கு எந்தவிதமான முன்னேற்றமும் இல்லா மல் இருந்து கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பதை யாராலும் மறுக்கமுடி யாது. இந்த விவசாயத் தொழிலாளர்களுக்கு நியாயமான கூலி கிடைக்க வழி செய்ய வேண்டும் என்பதற்காகவே குறைந்த பட்ச கூலி நிர்ணய சட்டம் செய்யப்பட்டு இருக்கிறது. ஆனால், அந்தச் சட்டத்தை முறையாக அமுல் நடத்த கோர்ப்போ, எந்த விதமான அதிகாரியோ நியமிக்கப்பட வில்லை. இன்றையதினம் அந்தச் சட்டம் சரியான முறையில் அமுல் நடத்தப்படாமல் இருப்பதால் விவசாயத் தொழிலாளர்கள் மிகவும் குறைந்த ஊதியத்திற்கு வேலை செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பதையும் அரசாங்கத்தின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவர விரும்புகின்றேன். விவசாயத்

[திரு. ஆ. கு. சுப்பையா] [10th March 1965]

தொழிலாளர்களுக்கு என்று கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிற குறைந்த பட்ச கூலி நிர்ணயச் சட்டத்தை ராஜ்யம் முழுவதும் அமுலுக்குக் கொண்டு வர வேண்டும் என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். கடந்த காலங்களில் நிங்கள் பார்த்து இருக்கலாம். அறுவடை சமயங்களில் கூலி தானியமாகக் கொடுக்கப்படுகிறது. இதுபோல, நடவு காலங்களிலும் பணமாகக் கூலி கொடுப்பதற்குப் பதிலாக தானியமாகவே கூலி கொடுக்க வகை செய்ய வேண்டும். அவர்களுக்கு நியாயமான கூலி கிடைப்பது கிடையாது. 24 மணி நேரமும் விவசாயத் தொழிலாளர்கள் உழைத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இரவிலும் பகலிலும் வேலை செய்யும்படியான நிலைமை ஏற்படுகிறது. ஆகவே, அந்தத் தொழிலாளர்களுக்கு குறைந்த பட்ச கூலி நிர்ணயம் செய்யப்பட வேண்டும். அதுவும் கூலி தானியமாகவே கொடுக்க வகை செய்யப்பட வேண்டும். இன்றையதினம் நடவு காலங்களில் பணமாகவே கூலி கொடுக்கப்படுகிறபோது அந்தப் பணத்திற்கு அரிசி வாங்க அவர்கள் நகரங்களுக்குப் போக வேண்டிய நிலை ஏற்படுகிறது. அவர்களுக்கு நியாயமான விலையில் அரிசி கொடுப்பதற்குப் பதில் தானியமாகவே கூலி கொடுப்பது சரியாக இருக்க முடியும். ஆகவே, அம்மாதிரி கொண்டுவருவதற்கு ஒரு சட்டம் கொண்டுவரலாம். மேலும் கூலி சம்பந்தப்பட்ட வரையிலும் ஒவ்வொரு அறுவடை சமயங்களிலும், நடவு காலங்களிலும் தகராறு ஏற்படுகிறது. குறைந்த கூலியை நிலச்சவரன்தாரர்கள் கொடுப்பார்கள். கூலி கட்டுப்படியாகாது என்று சொல்வார்கள். கொடுக்க மறுப்பார்கள். தகராறு ஏற்படாதிருக்க தகராறுகளைத் தீர்த்து வைக்க கூலி நிர்ணய போர்டு அமைக்க வேண்டும். சாகுபடிக்காரர்கள், அதிகாரிகளைக் கொண்டு கூலி நிர்ணய போர்டு அமைத்தால் அந்தச் சமயங்களில் அந்த போர்டு கூடி எந்த எந்த வேலைகளுக்கு எப்படி கூலி நிர்ணயம் செய்வது என்று பரிசீலனை செய்து தக்கபடி நிர்ணயிக்க வழியேற்படும். இப்போது அவர்களுக்குள்ளே தகராறு ஏற்பட்டால் யாருமே தலையிடுவது கிடையாது. கலெக்டர் சமரம் செய்து வைக்கலாம். ஆனால் அவர்களும் அதற்கு வழியில்லை என்று கையை விரித்துவிடுகிறார்கள். அதனால் விவசாயத் தொழிலாளர்கள் மிகவும் கஷ்டப்படுத்தப்படுகிறார்கள். அவர்களுடைய குழந்தைகள் மாடுகள் மேய்க்க உபயோகப்படுத்தப்படுகிறார்கள். அம்மாதிரி மாடுகள் மேய்க்க உபயோகப்படுத்தக்கூடாது என்ற சட்டத்தைக் கொண்டு வந்தாக வேண்டும். அக்குழந்தைகள் பள்ளிக்குச் சென்றுதான் ஆக வேண்டுமென்ற நிலைமையை ஏற்படுத்தியாக வேண்டும். நகர்ப்புறங்களில் உள்ள தொழிலாளர்கள் விஷயம் வேறு. அவர்கள் கூட்டமாகச் சேர்ந்து வேலை செய்கிறார்கள். ஏதாவது தகராறு ஏற்பட்டால் உடனே அதிகாரிகள் தலையிட்டு தீர்த்து வைக்க முடிகிறது. விவசாயத் தொழிலாளர்களுடைய நிலைமை அப்படி இல்லை. இவர்கள் ஆங்காங்கே சிதறுண்டு கிராமப் புறங்களில் வசிக்கிறார்கள். மொத்த ஜனத்தொகையில் அதிக எண்ணிக்கை உள்ளவர்களாக இருக்கிறார்கள். இருந்தும் அவர்கள் நிலைமையை ஒழுங்கு படுத்துவதற்கு முடியாமல் இருக்கிறது. ஆகவே, அரசாங்கம் உண்டியாக இந்த விஷயத்தில் கவனம் செலுத்தி இவர்களுக்குத் தேவையான பாதுகாப்புகளை எல்லாம் அளிக்கவேண்டுமென்று தெரிவித்துக்கொண்டு என் வார்த்தைகளை முடித்துக்கொள்கிறேன், வணக்கம்.

*திரு. கோ. சி. மணி : கனம் மன்றத் தலைவர் அவர்களே இன்றைய தினம் எங்கள் கட்சியின்சார்பாக கொடுக்கப்பட்டிருக்கிற வெட்டுப்பிரேரணையை ஆதரித்து இங்கே பேசுகிறேன். குறிப்பாக தொழிலாளர் நலத் துறையைப் பற்றியும் அதற்காக ஒதுக்கப்பட்டு இருக்கிற நிதித் தொகையைப் பற்றியும் இப்போது இங்கே பேசப்படுகிறது. ஆனால் நாட்டில் தனியார் துறையில் நடைபெறுகின்ற தொழில்களாக இருந்தாலும், பொதுத் துறையில் நடைபெறுகின்ற தொழில்களாக இருந்தாலும் தொழிலாளர்களுடைய நலன் எந்த அளவுக்குப் பாதுகாக்கப்பட்டு வருகிறது, சட்டம் எந்த அளவிற்கு அவர்களுக்கு உதவியாக இருக்கிறது என்பதைப் பற்றி எல்லாம் எங்கள் கட்சி சார்பாக திரு. மாதவன் அவர்கள் குறிப்பிட

(Mr. Deputy Speaker in the Chair)

பார்கள். குறிப்பாக இன்றைய தினம் தொழிலாளர்கள் சட்டப்படி தொழிற் சங்கங்கள் வைத்தும், தொழிற் கோரிடங்களுக்கு வாழ்வுடைய அளவுக்கு நாட்டிலே தொழிலாளர்கள் சமுதாயம் இரண்டு இருக்கிறது. ஒன்று

10th March 1965]

[திரு. கோ. சி. மணி]

விவசாயத் தொழிலாளர் சமுதாயம். மற்றொன்று நெசவுத் தொழிலாளர் சமுதாயம். இவர்கள் அத்தனை பேர்களும் நிரந்தரமாக வேலைக்கு வைத்துக் கொள்ளப்பட வேண்டும் என்பதற்கான சட்டம் இல்லை. அவர்களுக்கு கூலி போன்ற வசதிகளையும், மற்ற வசதிகளையும் நிர்ணயிப்பதற்கு சட்டம் இல்லை.

சென்ற ஆண்டு இந்த மன்றத்தில் ஒரு குறைந்தபட்சக் கூலி நிர்ணயத்தைத் தொழிலாளர்களுக்காகச் செய்யுங்கள் என்று வேண்டிக் கேட்டுக் கொண்டேன். அப்படி ஒரு சட்டம் இந்தத் தமிழ்நாட்டு விவசாயத் தொழிலாளர்களுக்கு இல்லையென்பதையும் தெரிவித்துக்கொண்டேன். அதற்கு நமது தொழிலமைச்சர் அவர்கள் பதிலளிக்கும்பொழுது அப்படி ஒரு சட்டம் இருக்கிறது என்று சொன்னார்கள். ஆனால் அந்தச் சட்டத்தில் இருக்கும் கூலி நிர்ணயத்தைவிட தொழிலாளர்கள் அதிகமாகப் பெற்றுக் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்றும், எனவே அந்தச் சட்டத்தை அமுல்படுத்த வேண்டிய அவசியம் இல்லையென்றும் சொன்னார்கள். நான் பணிவன் போடு சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகின்றேன். சாதாரணமாக, மக்களாக விரும்பிக் கொடுக்கக்கூடிய கூலிக்கும் குறைந்த கூலியை நிர்ணயமாகக் கொண்டிருக்கக்கூடிய ஒரு சட்டத்தை நாம் இத்தனை நாள் வைத்துக் கொண்டிருப்பது தவறு இல்லையா? என்று சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

அடுத்து, தொழிலாளர்களைப்பற்றி ஒரு நேரத்தில், தினக்கூலி விவசாயத் தொழிலாளர்கள் எத்தனை பேர்கள் இருக்கிறார்கள் என்று கேள்வி கேட்கப்பட்டது. 99 லட்சத்துச் சொச்சம் பேர் என்று குறிப்பிட்டார்கள். ஏறத்தாழ ஒரு கோடிப் பேர்கள் விவசாயத்தில் ஈடுபடுகின்ற விவசாயத் தொழிலாளர்கள் இருக்கிறார்கள். அவர்களில் தினக்கூலி பெறுவோர்கள் பெரும்பான்மையினர்; சிறுபான்மையோராகப் பண்ணையாட்கள் இருக்கிறார்கள். பண்ணையாட்களுக்கு என்று ஒரு சட்டம் இந்த மன்றத்தில் 1952-இல் நிறைவேறியிருக்கிறது. மிராச்தார்கள் தினக் கூலிகளை இஷ்டப்பட்டால் வேலைக்கு வைத்துக் கொள்ளலாம்; இல்லையென்றால் நீக்கி விடலாம். அந்த நிலைமையில்தான் இந்த ஒரு கோடிப் பேர்களும் இன்று இருக்கிறார்கள். தஞ்சை மாவட்டத்தைப் பொறுத்தமட்டில் மேட்டுநிலை தண்ணீர் திறந்துவிட்டார்கள் என்று சொன்னால், அதன் பின்னாலேயே, போலீஸ் வேள்களும், ஜீப்களும் செல்கின்றன. தண்ணீருக்குப் பின்னாலேயே போலீஸ் வேள்களும் செல்கின்றன. மாயூரம், சீர்காழி, மன்னார்குடி, திருத்துறைப்பூண்டி, நாகப்பட்டினம் போன்ற இடங்களில் கலவரங்கள் ஏற்படுவதற்கு முன்னாலேயே அதைப் பாதுகாக்க வேண்டும் என்ற அளவிலேயே போலீஸ் ஹரிகன் வந்து கொண்டிருக்கின்றன. இந்த ஆண்டு வந்திருக்கிறது. இந்தச் செய்திகளைப் பத்திரிகைகளில் கூடப் பார்த்திருக்கலாம். திருத்துறைப்பூண்டியில் கலவரம் ஏற்படும் என்ற காரணத்திற்காக, கம்யூனிஸ்ட்காரர்கள் கைது செய்யப்பட்டிருக்கிறார்கள்; கிஸான்காரர்கள் கைது செய்யப்பட்டிருக்கிறார்கள்; எத்தனை கோர் போலீஸ் வருகிறது. இவ்வளவும் எதனால் வருகிறது என்றால், சரியான சட்டம் இல்லாததால்தான் இவ்வாறு ஏற்படுகிறது. நாலு மரக்கால் கூலி தரவேண்டியிருந்தும், 3 மரக்கால்தான் தருவேன் என்று சொன்னார்கள். இதைக்கேட்க இந்த நாட்டிலே நாதி இல்லையா? என்று கேட்பதால்தான் போலீஸ் வருகிறது.

இந்த வழக்குகள் எல்லாம் எப்பொழுதுமே சிலில் வழக்காகப் போவதில்லை. கூலிப் பிரச்னை சிலில் வழக்காகப் போவதேயில்லை; அது போலீஸ் ஸ்டேஷனுக்குதான் போகிறதே தவிர, சாதாரண வழக்காக இருப்பதில்லை. அந்த அளவுக்குத்தான் கூலிக்காரர்கள் தலைவிட இந்த நாட்டில் எழுதப்பட்டிருக்கிறது. கூலிக்காரர்கள் அத்துமீறிப் பிரவேசித்தார்கள்; டிரெஸ்பால் செய்தார்கள் என்று மிராச்தார்கள் போலீஸ் ஸ்டேஷனில் பெட்டிஷன் கொடுக்கிறார்கள். தொழிலாளர்களும் மூன்று மரக்கால் தந்து கொண்டிருந்தவர்கள், இப்பொழுது 2 மரக்கால் கூலி தான் தருகிறார்கள் என்றும், தயவு செய்து தீர்து வைப்புகள் என்றும் போலீஸ் ஸ்டேஷனில்தான் புகார் செய்கிறார்கள். அங்கு என்ன சொல்கிறார்கள்? நீங்கள் 6 மரக்கால் கேட்கலாம்; அவர்கள் அதற்கு ஒரு மரக்கால்தான் தருவேன் என்று சொல்லலாம்; 'ஏதாவது ரத்தக்

[திரு. கோ. சி. மணி] [10th March 1965]

காயம் இருக்கிறதா, அப்படியிருந்தால் இங்கு வா, இல்லாவிட்டால் இங்கே வராதே' என்று சொல்கிறார்கள். கோர்ட்டுக்குப் போனால் 'கூலி பற்றி சட்டம் இல்லை, நீ இங்கே வராதே' என்று சொல்கிறார்கள். இந்த அளவுக்குத்தான் இன்றைக்கு அந்தத் தொழிலாளர்கள் நிலைமை இருக்கிறது.

ஒவ்வொரு ஊரிலும் கூலி வேறுபடுகிறது. இந்த ஊரில் 4 மரக்கால் கூலி கொடுக்க வேண்டும். அதாவது எங்கே தொழிலாளர் அதிகமாக இருக்கிறார்களோ அங்கே கூலி குறைவாகத் தரப்படுகிறது. எந்தக் கட்சி ஒங்கியிருக்கிறதோ அந்தக் கட்சிதான் வெற்றிபெறுகிறது. எந்த இடத்தில் தொழிலாளர்கள் பலம் குறைவாக இருக்கிறதோ அங்கு எல்லாம் கூலி குறைவாகத்தான் கொடுக்கப்படுகிறது. இந்த ஒரு கோடித் தொழிலாளர்கள் பிரச்னையைப் போக்குவதற்கு இந்த மன்றத்திலே நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும். மிகக்குறைந்த கூலி நிர்ணயமாக உள்ள அந்தச் சட்டம் இருக்கவேண்டியது அவசியமா?

நான் முன்பே குறிப்பிட்டேன். கூலி நிர்ணயம் மாநிலத்திற்கு என்று பொதுவாக இல்லாமல் ஒவ்வொரு மாவட்டத்திற்கும் வையுங்கள் என்று சொன்னேன். ஒவ்வொரு மாவட்டத்திற்கும் தனித்தனியாக குழு அமையுங்கள்; அங்கு விவசாயத் தொழிலாளர் பிரதிநிதிகளை அழையுங்கள்; நிலச் சுவான்தார் பிரதிநிதிகளையும் அரசாங்கத்தின் சார்பாக அதிகாரிகளை அனுப்புங்கள்; எல்லோரும் கூடி முக்கூட்டு மாநாடு நடத்திப் பேசுங்கள்; பிரச்னையைத் தீர்ப்பதற்கு வழி காணுங்கள். அதை விட்டுவிட்டுக் கொலை, குத்து, களவு என்ற அளவிலே ஏற்படுவதற்கு இடம் கொடுக்காதீர்கள். நான் இதைச் சாதாரணமாக சொல்லவில்லை. அரசாங்கத்தின்மீது குறைகள் சொல்லவேண்டுமென்றும் சொல்லவில்லை. வருகிற அறுவடையைப் பாருங்கள்: அல்லது நடவு நேரத்தில் பாருங்கள். நாகப்பட்டுண்டத்தில் போலீஸ் வேன்கள் நிறுத்தப்படும்; மன்னார்குடியில் போலீஸ் வேன்கள் நிறுத்தப்படும்; என்னென்றால் முன்னேற்பாடாகக் கலவரம் வராமல் பாதுகாப்பதற்காகப் போலீஸ் போகிறார்கள் என்று சொல்கிறார்கள். அதை அவர்கள் செய்யத்தான் வேண்டும். கலகம் வராமல் பார்த்துக் கொள்ளத் தான் வேண்டும். ஆனால், இவ்வளவு கூலிதான் கொடுக்க வேண்டும்; இவ்வளவு கூலிதான் கேட்கவேண்டும் என்று ஒரு சட்டம் இருக்குமானால் தவறு யார் மீது இருக்கிறது என்பதைப் புரிந்துகொண்டு தக்க நடவடிக்கை எடுப்பதற்கு உதவியாக இருக்கும் என்றுதான் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். சில அரசாங்க இலாகாவில்கூட டெம்பரரி ஓர்க்குக்கு மஸ்டரோல் வைத்துக் கொண்டுகூட வேலை செய்கிறார்கள். ஆனால், இந்த ஒரு கோடி விவசாயத் தொழிலாளர்களுக்கு, இந்தத் தினக் கூலிக்காரர்களுக்கு அந்த வசதியும் இல்லை. கூலிதான் குறைவு என்றால் தகராறுகள் ஏற்படுகிற நேரத்திலாவது சரியான விசாரணை செய்து நல்ல தீர்ப்பளிக்க அவர்களுக்கு வசதி செய்துதான் வேண்டாமா? தமிழ் நாட்டுக்கு என்று ஒரு சட்டம் கொண்டுவர முடியாதே, மாவட்டத்திற்கு மாவட்டம் நிலைமை வேறுபடுகிறதே என்று சொல்லலாம். ஏன் ஒவ்வொரு மாவட்டத்திற்கும் சுற்றுப் பிரயாணம் செய்யுங்கள்; முன்பு இதைப்போல் ஏற்படுத்தவில்லையா? ஐ.சி.எஸ். ஆபீஸர் சுப்பிரமணிய அய்யர் தலைமையில் குழு அமைத்து ஏற்கெனவே, 3, 4 சட்டங்கள் இயற்றவில்லையா? அதே மாதிரி இந்த விவசாயத் தொழிலாளர்கள் விஷயத்தில் ஏன் செய்யக்கூடாது? வயிற்று வலிக்காரனுக்கு வயிற்று வலி என்று சொன்னால் மருந்து இருக்கிற வைத்தியனுடைய வீட்டைக் காட்டவேண்டுமே தவிர, மனிகைக் கடையிலே சோடாப்பூ இருக்கிறது என்று சொல்லி மனிகைக் கடையைக் காட்டக்கூடாது. நீதி மன்றத்தின் மூலம் ஒரு கமிஷன் போட்டு, இந்த வழக்குகளை விசாரித்து, இந்த விவசாயத் தொழிலாளர்களுக்கு நல்ல பயனளிக்கக்கூடிய வகையிலே தீர்ப்பு வழங்கச் செய்யவேண்டும். போலீஸ் வந்துதான் விவசாயம் நடக்க வேண்டிய நிலைமையை உடனடியாகத் தடுங்கள்.

அரசாங்கத்திற்குக்கூடத் தகவல் வந்திருக்கும் என்று நினைக்கிறேன். என்னுடைய தொகுதியிலே சென்ற ஆண்டு துகிலி என்ற கிராமத்திலே பெரிய கலவரமே ஏற்படக்கூடிய நிலை ஏற்பட்டது. ஆனால் அந்த நேரத்

10th March 1965]

[திரு. கோ. சி. மணி]

தில் எங்கள் வட்ட ஆர்.டி.ஓ. அவர்கள் வந்திருந்து, எல்லோரையும் கலந்துபேசி, மூன்று நாட்கள் இரவு பகலாகக் கண்விழித்து ஒரு சமரச உடன்பாடு அதுவும் தற்காலிகமாகச் செய்து வைத்தார். அதுபற்றி அதிகாரிகளுக்கும், அமைச்சர் அவர்கள் கூட தகவல் அனுப்பி நடவடிக்கை எடுப்பதாகச் சொல்லி யிருக்கிறார்கள்.

10-30

அந்த மனுவை ஆர். டி. ஓ.க்களுக்கு அனுப்பியிருக்கிறார்கள். அவர்கள் விசாரணை செய்திருக்கிறார்கள். அந்த விவகாரம் முடிந்து விட்டதா என்றால் இல்லை. சட்டப்படி பரிகாரம் கண்டிருக்கிறார்களா என்றால் இல்லை. அந்த நிலைமையைப் பொறுத்தமட்டில் மத்தியஸ்தம் செய்திருக்கிறார்கள். அதற்கு நிரந்தரமான பரிகாரத்தைக் காணவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

பஞ்சாயத்து அலுவலகங்களிலும், முனிசிபாலிட்டிகளிலும் நகர சுத்தி தொழிலாளர்கள் இருக்கிறார்கள். அவர்களைப்பற்றி விசாரிப்பதற்கென்று தொழிலாளர் கமிஷன் இருக்கிறது. தொழில் கோர்ட்டுக்குப் போகிறார்கள். அவர்களில் எத்தனை பேர் தொழிற்கோர்ட்டுக்குப் போய் தங்களுடைய கோரிக்கைகளை நிறைவேற்றியிருக்கிறார்கள்? இதைப் பரிசீலித்திருக்க வேண்டும். மாயவரம் முனிசிபாலிட்டியில் எட்டு நகர சுத்தித் தொழிலாளர்களை, 4½ வருஷம், 3½ வருஷம் பணி புரிந்தவர்களை சென்ற 11-1-1965-ல் இருந்து வேலையில்லிருந்து நீக்கியிருக்கிறார்கள். அவர்கள் மூன்றரை ஆண்டுகளுக்கு மேல் வேலை செய்ததற்கான சில தஸ்தாவேஜுகளை வைத்திருக்கிறார்கள். ஆனால் அங்கு ரிஜிஸ்டரில் அவர்களிடம் எப்படி கையெழுத்து வாங்கியிருக்கிறார்கள் என்று தெரியவில்லை. இப்போது அவர்களுக்கு வேலை இல்லையென்று சொல்லும்போதுதான் அவர்களுக்கு நிலைமை புரிகிறது.

பஞ்சாயத்துக்களில் வேலை செய்கிற தொழிலாளர்களுக்கு உடை கொடுக்க வேண்டுமென்று தீர்மானம் நிறைவேற்றியிருக்கிறார்கள். ஆனால் அதிகாரிகள் அதைக் கூடக் கொடுக்காமல் வருவாய் இல்லை, பணம் இல்லை என்று சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். நான் இருக்கிற ஆடுதுறை பஞ்சாயத்திலே 2½ ஆண்டு காலமாக இருக்கின்ற நகர சுத்தித் தொழிலாளர்களுக்கு சட்டை, கால்சட்டை கொடுப்பதற்குப் பணம் இல்லை யென்று என்னிடம் சொன்னார்கள். இப்படிப்பட்ட நிலைமையில் சாதாரண கடை நிலை ஊழியர்களுடைய நிலைமை, தொழிலாளர்களுடைய நிலைமை நலமாக எப்படி இருக்கும் என்பதை நாம் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். தினக் கூலிப் பிரச்சினையைப் பற்றி நான் இங்கே எடுத்துச் சொல்லக் காரணம் அமைச்சர் அவர்கள் அதற்கான தக்க நடவடிக்கையை எடுப்பார்கள் என்ற நம்பிக்கையில்தான் எடுத்துக் கூறுகிறேன். இந்த வருஷம் சட்டத்தை ஏற்படுத்தாவிட்டாலும் கூட, ஒரு குழு அமைத்து அது மாவட்ட ரீதியாகச் சென்று பார்த்து கூலி குறைவு, கூட என்ற பிரச்சினை இல்லாமல் இருப்பதற்கு வழி செய்யவேண்டும். மேட்டூரில் தண்ணீர் தீர்ந்து விட்டவுடன் தஞ்சை உயர்தர போலீஸ் அதிகாரி அங்கே காவலுக்கு ஏற்பாடு செய்திருக்கிறார். வயல்களில் வரப்பில் மண்வெட்டி, கலப்பை போடு நிற்க வேண்டியவர்கள் இடத்தில் இன்று போலீஸ் துப்பாக்கியைத் தூக்கிக் கொண்டு நிற்கக் கூடிய நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது. அமைச்சர் அவர்கள் இந்த நிலைமையை மாற்றி அந்த விவசாயத் தொழிலாளர்களுக்குக் குறைந்தபட்சக் கூலி கிடைப்பதற்கான சட்டத்தை உருவாக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு முடித்துக் கொள்கிறேன்.

*திரு. ஆர். செங்களியப்பன் : கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, கனம் முதலமைச்சர் அவர்கள் கொண்டு வந்திருக்கிற தொழிலாளர் மானியக் கோரிக்கையை வரவேற்று ஒரு சில கருத்துக்களைக் கூற விரும்புகிறேன். இன்று நாட்டிலே ஏற்பட்டிருக்கக்கூடிய முற்போக்கான திட்டங்களிலே ஒன்று தொழிலாளர்களுக்காக ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கக்கூடிய திட்டங்கள். நாடு விடுதலை பெற்றவுடன் தொழிலாளர்களின் பாதுகாப்புக் கான நல்ல டீட்டங்கள் ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கின்றன. சமீபத்தில் நடந்த கலவரத்தின்போதுகூட தேசியத் தொழிற்சங்கத்தைச் சேர்ந்த தொழிலாளர்கள் அன்று தொழிற்சாலைகளுக்குச் சென்றதோடு அன்று வேலை

[திரு. ஆர். செங்கானியப்பன்] [10th March 1965]

நல்ல முறையிலே நடைபெற்றது என்பதையும் நான் மகிழ்ச்சியோடு தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன். இன்று வாழ்க்கைப் புள்ளியைப் பொறுத்து தமிழகத்திலே அது தவறுதலாக இருக்கிறதா அல்லது சரியாக இருக்கிறதா என்பதைப் பரிசீலனை செய்து சரியான வாழ்க்கைப் புள்ளியைக் கண்டு அதற்கேற்ப தொழிலாளர்களுக்கு அலவன்ஸ் கொடுக்க முன் வரவேண்டும். அண்மையில் பம்பாய்-அகமதாபாத்தில் விலைவாசி உயர்வுப் புள்ளியைப் பற்றிப் பரிசீலனை செய்ய நிபுணர் கமிட்டியை அமைத்தார்கள். அதன் பயனாக விலைவாசி 23 புள்ளி அளவுக்கு உயர்ந்திருப்பதை அறிந்து அதனை அரசாங்கம் ஏற்று அதற்கேற்றபடி அலவன்ஸ் அந்தத் தொழிலாளர்களுக்குக் கொடுக்கப்படுகிறது. இன்று நமது தமிழ் நாட்டில் இருக்கக்கூடிய விலைவாசிப் புள்ளியானது சரியானபடி இல்லையென்பது என் போன்ற அங்கத்தினர்களுடைய கருத்து. இதை மறு பரிசீலனை செய்ய ஒரு கமிட்டியை அமைத்து தொழிலாளர்களுக்கு விலைவாசிப் புள்ளிக்குத் தகுந்தபடி அலவன்ஸ் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அதேபோன்று வீவும் அதிகப்படியாக தொழிலாளர்களுக்குக் கொடுக்கப் படுக வேண்டும். பஞ்சாலையிலே வேலை செய்யக்கூடிய தொழிலாளர்கள் பம்பாய், அகமதாபாத் நகரங்களிலே சென்ற ஆண்டிலே ஒரு கோரிக்கையைக் கொடுத்தார்கள். அங்கு ஏற்கனவே 15 நாட்கள் ஓய்வு வீவு கொடுத்து வந்தார்கள். 22 நாள் வீவு வேண்டும் என்று அந்த அரசாங்கம் அந்தக் கோரிக்கையைக் கோர்ட்டுக்கு அனுப்பியது. அதன்படி அவர்களுக்கு 22 நாட்கள் ஓய்வு வீவு கிடைத்திருக்கிறது. அதே போன்று தமிழ் நாட்டில் பஞ்சாலையத் தொழிலாளர்களுக்கு அதிகப்படியான ஓய்வு வீவு வேண்டுமென்று சென்ற இரண்டு, மூன்று மாதங்களுக்கு முன்பு மதுரை ஆர்.வி. மில் தொழிலாளர்களுடைய கோரிக்கையை ஐ.என்.டி.யு.சி. அனுப்பியது. ஆனால், அந்தக் கோரிக்கையை சர்க்கார் புறக்கணித்து விட்டார்கள். பம்பாயிலே இருக்கின்றவர்களுடைய கோரிக்கை கோர்ட்டுக்குப் போனதன் காரணமாக அவர்கள் 7 நாட்கள் அதிகமான லைவப் பெற்றிருக்கிறார்கள். ஆனால், நம்முடைய சர்க்கார் கோர்ட்டுக்கு அனுப்பி மறுத்து விட்டார்கள். இது சரியானதாக இருக்கிறதா என்று பார்க்க வேண்டும். தொழிலாளர்களுடைய கோரிக்கை சரியானதாக இருந்தால் அங்கே நியாயம் கிடைக்கட்டும். இல்லையென்றால் சர்க்கார் தீர்ப்புப் பிரகாரம் தொழிலாளர்களும், முதலாளிகளும் ஒத்துக்கொள்ளத் தயாராக இருக்கிறார்கள். இதிலே அரசாங்கம் நேரடியாக எதுவும் செய்ய முடியாவிட்டாலும் நீதி மன்றத்திற்கு அனுப்பி வைத்து இப்படிப்பட்ட பிரச்சினைகளைத் தீர்ப்பதன் மூலம் தொழிற்சாலைகளில் அமைதி நிலவும் நிலைமை ஏற்படும் என்று சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

சென்ற ஆண்டிலே நடைபெற்ற லேபர் முத்தரப்பு மகாநாட்டிலே “எல்லா ஆலைகளிலும், 250 தொழிலாளர்கள் உள்ள எல்லா ஆலைகளிலும் நியாயவிலைக் கடைகளைத் திறக்க வேண்டும்” என்பது முதலாளிகள், சர்க்கார் பிரதிநிதிகள், தொழிற்சங்கப் பிரதிநிதிகள் எல்லோராலும் ஒப்புக் கொள்ளப்பட்டது. ஆனால் அது இன்னும் நிறைவேற்றப்படவில்லை. ஆலைகளில் கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் மூலம் நியாயவிலைக் கடைகள் அமைத்து பண்டங்கள் கொடுக்கப்பட வேண்டும். இத்தகைய நியாயவிலைக் கடைகள் கோவை, மதுரை, திருநெல்வேலி போன்ற இடங்களில் சில ஆலைகளில் ஏற்படுத்தப்படவில்லை. அதற்கு அரசாங்கம் உடனடியாக நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

சென்ற ஆண்டிலே போனஸ் பிரச்சினையைப் பொறுத்து கோவையைப் பொறுத்தமட்டிலும் முதலமைச்சர் அவர்கள் தலையிட்டு சுமுகமான முறையிலே தீர்த்து வைத்திருக்கிறார்கள். இந்த ஆண்டு மத்திய அரசாங்கத்திலிருந்து போனஸ் கமிஷன் ஒன்றை ஏற்படுத்தினார்கள். அந்த போனஸ் கமிஷன் ரிப்போர்ட்டை மத்திய அரசாங்கத்திலிருந்து கொடுத்திருக்கிறார்கள். மத்திய அரசாங்கம் அதை பார்லிமெண்டில் வைத்து சட்டம் இயற்றப்பட்ட பின்னர்தான் தொழிலாளர்களுக்கு போனஸ் கொடுப்பதை அமல் படுத்த வேண்டுமென்ற நிலைமை இருப்பதால் இந்த ஆண்டு போனஸ் பிரச்சினை

10th March 1965] [திரு. ஆர். செங்காளியப்பன்]

திர்க்கப்படாமலே இருக்கிறது. இதைப் பற்றி மத்திய அரசாங்கத்திற்கு எடுத்துச் சொல்லி உடனடியாக சட்டமாக்கி அமல் நடத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

ஏனெனில், அடுத்த வருட போனஸ் கூட சமீபத்தில் வர இருப்பதால் உடனடியாக இதற்கு நடவடிக்கைகள் எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். பஞ்சாலைத் தொழிலாளர்களுக்காக இரண்டாவது சம்பள போர்ட் இப்போது நடந்து கொண்டிருக்கிறது. முதல் சம்பள போர்ட் நடந்து கொண்டிருந்தபோது நீண்ட காலம் கடத்தி பல தொழில் தகராறுகள் ஏற்பட்டன. இரண்டாவது சம்பள போர்ட் இப்போது நடந்து கொண்டிருக்கிறது. சீக்கிரத்தில் இந்த சம்பள போர்ட் வேலையை முடித்து சர்க்காருக்குக் கொடுத்து சீக்கிரத்தில் அமல் நடத்தினால் தொழில் துறையில் சமாதானம் நிலவ வசதி வாய்ப்புக்கள் ஏற்படுமென்று கூறிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். இப்போது எவ்வளவோ பாதுகாப்புச் சட்டங்கள் தொழிலாளர்களுக்காக இயற்றி இருந்தும் கூட இன்னும் பல ஆலைகளில் பல ஆண்டுகளாக டெம்பரரி தொழிலாளர்களாக பல தொழிலாளர்களை முதலாளிகள் வைத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆனால் நம் அரசாங்கச் சட்டத்தில் 240 நாட்களுக்கு டெம்பரரி தொழிலாளியாக வேலை செய்திருந்தபோதிலும் கூட அவர்களை பெர்மனென்ட் செய்ய வேண்டுமென்று சட்டம் இருந்தாலும் அந்தச் சட்டத்தை புரிந்து கொண்டு முதலாளிகள் இன்று சுலபமாக ஏமாற்றி விடுகிறார்கள். 240 நாட்கள் ஆவதற்கு முன்னால் இரண்டு மூன்று மாதங்கள் தொழிலாளர்களை வேலையில்லிருந்து நீக்கி விடுகிறார்கள். அப்படி நீக்கப்படுவதால் அவர்கள் சர்வீஸ் ப்ரேக்காகி விடுகிறது. பின்னர் மீண்டும் அவர்களை வேலைக்கு வைத்துக் கொள்கிறார்கள். மறுபடியும் 240 நாட்கள் முடிவடைவதற்கு முன்னர் அவர்களை நிறுத்தி விடுகிறார்கள். இந்தச் சூழ்நிலை பஞ்சாலைத் தொழிலாளர்களுக்கு, என்ஜினியரிங் தொழிற்சாலைகளில் வேலை செய்யக்கூடிய தொழிலாளர்களுக்கு ஏற்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறது. என்ன சட்டங்கள் இயற்றினாலும் முதலாளிகள் சுலபமாக ஏமாற்றி விடுகிறார்கள். பத்து வருடங்களாக டெம்பரரியாக இருக்கும் தொழிலாளர்கள் எவ்வளவோ தொழிற்சாலைகளில் இருக்கிறார்கள். அந்த நிலைமைகள் ஏற்படாதவாறு பார்த்துக் கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். ஒவ்வொரு தொழிற்சாலையிலும் லேபர் வெல்பேர் ஆபீசர்கள் வைத்திருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு முதலாளிகளாகவே சம்பளம் கொடுக்கிற காரணத்தினால் தொழிலாளர்களுக்கும் முதலாளிகளுக்கும் தகராறு ஏற்படும் நேரத்தில் அவர்கள் முதலாளிகள் பக்கத்தில் இருந்து கொண்டு ஒருதலைப்பட்சமாக அவர்கள் அங்கிருக்கக் கூடிய தொழிலாளர்களை கவனித்து வருகிறார்கள். அந்த நிலைமை இருக்கக்கூடாது. இப்போது கூட்டுறவு டிப்பார்ட்மென்ட்டில் இருந்து ஒவ்வொரு சொஸைட்டிக்கும் சீனியர் இன்ஸ்பெக்டர்களை இன்ஸ்பெக்ட் செய்ய, ஆடிட் செய்ய அனுப்புகிறார்கள். அப்படி ஆடிட் செய்யப்போது இரண்டு மாதங்கள், மூன்று மாதங்கள் ஆடிட் செய்யும்போது சம்பளத்தையும் அதற்குண்டான போக்குவரத்து செலவையும் சொஸைட்டியிலிருந்து கொடுக்கிறார்கள். அதேபோன்று ஆங்காங்குள்ள தொழிற்சாலைகளில் உள்ள வெல்பேர் ஆபீசர்களின் சம்பளத்தை முதலாளிகள் அரசாங்கத்திடம் கொடுத்து அரசாங்கம் மூலம் அவர்களுக்குக் கொடுத்து வெல்பேர் ஆபீசர்களை ஒவ்வொரு தொழிற்சாலையிலும் வைத்திருந்தால் உண்மையில் தொழிலாளர்களுக்கு நல்ல நியாயம் கிடைக்கும் என்பதை இந்த சந்தர்ப்பத்தில் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். இன்று ஒவ்வொரு தொழிற்சாலையிலும் குழந்தைகள் நலனைப் பராமரிக்க பேபி வார்ட்ஸ் கட்டிக் கொடுத்து ஆயாமார்களைப் போட்டு பார்த்து வருகிறார்கள். அவை பெரும்பாலும் சுகாதார வசதியற்று கவனிப்பாரற்றுத்தான் ஒவ்வொரு ஆலையிலும் இருக்கிறது. ஆகவே, நல்ல முறையில் பராமரிப்பதற்கான வசதியை அரசாங்கத்திடமிருந்து, அரசாங்க அதிகாரிகள் மூலம், பாக்கி இன்ஸ்பெக்டர்கள் மூலம் கவனித்து நல்ல முறையில் ஏற்பாடு செய்யவேண்டும் என்று இந்த சந்தர்ப்பத்தில் கேட்டுக் கொண்டு எனக்கு பேச சந்தர்ப்பம் கொடுத்த சபாநாயகர் அவர்களுக்கு என் நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொண்டு என் பேச்சை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

[10th March 1965]

*திரு. எம். எஸ். செல்வராஜன்: கணம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, முதல் அமைச்சர் அவர்களால் கொண்டு வந்திருக்கக்கூடிய தொழில், தொழிலாளர், தொழிற்சாலைகள் மான்யங்களை நான் வரவேற்கிறேன். இந்த ராஜ்யத்தைப் பொறுத்தவரையில் கடந்த பல ஆண்டுகளாக தெடர்ந்து தொழில் துறையில் அமைதி நிலைநிறுத்தப்பட்டு வருகிறது என்ற நற்செய்தி அவர்கள் கொடுத்திருக்கிற விளக்கங்களிலிருந்து தெரியும். நம் ராஜ்யத்தில் இயற்றப்படுகிற பல்வேறு தொழிலாளர் நலன் கருதிய சட்டங்கள் எல்லாம் வேறு பல ராஜ்யங்களில் அவர்களால் பின்பற்றக்கூடிய அளவிற்கு நாம் முன்னோடியாக வழிவகுத்து வருவது பெருமைக்குரியது. நாம் இயற்றியிருக்கும் சட்டங்களை எல்லாம் முறையாக அமுல் நடத்தப் பார்ப்பது நம் தலையாய கடமை. நான் தெரிந்து கொண்டதில் கடைச் சிப்பந்திகள் சட்டம் நாம் எந்தளவிற்கு எதிர்ப்பார்க்கிறோமோ அந்த அளவு முறையாக அமல் நடத்தப்படவில்லை என்று கருதுகிறேன். இந்த ஆண்டு கொடுத்திருக்கிற விவரங்களை எடுத்துக்கொண்டால் 1965-ல் ஏறக் குறைய 2,500 கடைகள் அதிகமாக பதிவு செய்யப்பட்டிருப்பது தெரியும். ஆனால், அதே நேரத்தில் 10,000 சிப்பந்திகள் குறைந்திருப்பதும் தெரிகிறது. இந்த முரண்பாட்டிற்குக் காரணம் என்ன என்பதை பரிசீலனை செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அதேபோல் மற்றொரு சட்டம் பீடித் தொழிலை ஒழுங்கு செய்வதற்காக 1958-ல் இயற்றப்பட்ட சட்டம். ஆனால், சட்டம் இயற்றப்பட்டு ஏதோ அந்தத் தொழிலுக்கு லைசென்ஸ் வழங்கக்கூடிய ஒரு சட்டமாக அந்த சட்டம் இருப்பதாக தோன்றுகிறதே தவிர அந்தத் தொழிலில் ஈடுபட்டிருக்கும், பீடி சுற்றும் தொழிலில் ஈடுபட்டிருக்கிற ஒரு லட்சம் தொழிலாளர்களுக்கு வாழ்வு அளிப்பதாகயில்லை. கடந்த ஏழு ஆண்டுகளாக ராஜ்ய சர்க்கார் எடுத்துக் கொண்ட முயற்சி என்னவென்று கேட்க விரும்புகிறேன். அந்தச் சட்டத்தை முறையாக அமுல் நடத்தியும், சிறிய வருமானத்தைக் கொண்டு வாழவேண்டிய மக்களுக்கு, இத் தொழிலில் ஈடுபட்டிருக்கக் கூடியவர்களுக்கு சட்டத்தின் பேரால் கிடைக்க வேண்டிய பல்வேறுவிதமான பாதுகாப்புக்கள் கிடைக்காமல் இருக்கின்றன. அவற்றைப் பெற்றுக் கொடுக்க வழிவகைகள் செய்ய வேண்டும். வொர்க்மென் காம்பென் சேஷன் பெறுவதில் தொழிலாளர் இலாகாவைப் பொறுத்தவரையில் தாமதமேயில்லை என்று சந்தோஷமாகக் குறிப்பிடுவேன். ஆனால் ரெவின்யூ இலாகாவில் விவரம்கொடுக்கிறபோது பல மாதங்கள் தாமதம் ஏற்படுகிறது. இந்தச் சிக்கல்களுக்கு காரணம் என்னவென்று பார்த்து நிவர்த்தி செய்ய அரசாங்கம் நடவடிக்கைகள் எடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். ஸ்டேட் எம்ப்ளாய்ஸ் இன்ஷூரன்ஸ் திட்டத்தை அமுல் நடத்துவதற்கு பல்வேறு நல்ல வழிவகைகளை செய்திருப்பது சந்தோஷத்திற்குரியது. இந்த ஆண்டு புதிதாக ஒரு முயற்சி செய்வதற்கு அரசாங்கம் திட்டமிட்டிருப்பது சந்தோஷம். சென்னை நகரத்தைப் பொறுத்தமட்டில் தொழில் நிறுவனங்கள் மட்டுமல்லாமல் வர்த்தக நிறுவனங்களில் கூட கமேர்ஷியல் எஸ்டாப்ளிஷ்மென்ட்ஸில் கூட இதேபோல் ஸ்டேட் இன்ஷூரன்ஸ் ஸ்கீமை கொண்டுவர திட்டமிட்டிருப்பது சந்தோஷகரமான செய்தி. தொழில் நிறுவனங்களில் ஈடுபட்டிருப்பதைப் போன்ற வர்த்தக நிறுவனங்களிலும் பல்லாயிரக்கணக்கானவர்கள் ஈடுபட்டிருக்கிறார்கள். அவர்கள், தொழில் நிறுவனங்களிலுள்ள தொழிலாளர்களுக்கு கிடைக்கும் பாதுகாப்பு, பந்தோபஸ்து, சுகாதார வசதிகள், செக்யூரிடி ஆப் சர்வீஸ், இது போன்ற எதுவும் இன்றி கஷ்டப்படுகிறார்கள் என்று உணரப்படுகிறது. ஆகவே இந்த முயற்சி தொடர்ந்து பல நகரங்களுக்கும் காலாகாலத்தில் விஸ்தரிக்கப்படும் என்று நம்புகிறேன். தொழிலாளர்கள் பாதுகாப்பு, பந்தோபஸ்து, சட்டப்படி கிடைக்கவேண்டிய அனுகூலங்கள் இவற்றைப் பெற்று நல்ல சூழ்நிலையில் அவர்கள் இருக்கவேண்டுமென்பதே அரசாங்கத்தின் எண்ணம். இன்று பல தொழிற்சாலைகளைப் பார்க்கும்போது, தொழிற்சாலைகளில் எங்கெங்கு தொழிலாளர்கள் பெருகிக்கொண்டு வருகிறார்களோ அந்த இடங்களில் எல்லாம் கடன் கொடுத்து வட்டி வங்கி ஜீவிப்பவர்களின் தொகையுடம் அதிகப்பட்டு வருகிறது என்பதை பார்க்கிறோம். தொழிலாளர்களுக்கு கடன் கொடுத்தால் இலகுவாக பிரிந்து விடும் என்ற நம்பிக்கையில் பல்லாயிரக்கணக்கான பணத்தை தொழிலாளர்களுக்குக் கொடுத்து அதற்கு வட்டி கொடுப்பதால் ஏற்படக்கூடிய கஷ்டத்தை தொழி

10th March 1965] [திரு. எம். எஸ். செல்வராஜன்]

லாளர்கள் அனுபவிப்பதை எல்லோரும் பார்க்க முடிகிறது. பணம் கடன் கொடுத்து வட்டி வாங்கிக் கொண்டிருப்பவர்கள் அத்தகைய இடங்களில் பெருகிக்கொண்டிருப்பதைப் பார்க்கிறோம். ஆகவே, தொழிற்சாலைகளைச் சுற்றி ஒன்று இரண்டு மைல் தூரத்திற்கு பணம் கடன் கொடுத்து வட்டி வாங்குகிறவர்களை, அப்படி வாங்குகிறவர்களின் நடமாட்டத்தையே தடை செய்ய முடியுமா என்று பார்க்க வேண்டும். அப்படி பணம் கடன் கொடுத்து வட்டி வாங்குபவர்கள் தொழிற்சாலைகளை சுற்றிலும் இல்லாமல் இருப்பதற்கு சட்டபூர்வமாக என்னென்ன வழிவகை செய்ய முடியுமோ அதைப் பற்றி பரிசீலிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். எம்ப்ளாய்மென்ட் எக்ஸ்சேஞ்சு பெரும்பாலும் நல்லவிதமாக பணி செய்கிறது. சென்னை நகரில் டிஸ்பீன்டுக்காக ஸ்பெஷலாக அங்கவீனர்களுக்கு வேலை வாங்கிக்கொடுக்க சமீப காலத்தில் ஒரு முயற்சி செப்து அதற்காக ஒரு எம்ப்ளாய்மென்ட் எக்ஸ்சேஞ்சு நிறுவப்பட்டது. கொடுத்திருக்கிற விவரங்களின்படி 1964-65-ல் 253 பேர்கள் பதிவு செய்து 123 பேர்களுக்கு வேலை கிடைத்திருக்கிறது. நான் தெரிந்து கொண்டிருக்கிற விவரப்படி தொழில் ஸ்தாபனங்களுக்குரிய அதிபர்களை நாமாகவோ அல்லது சர்க்கார் சிப்பந்திகளும் மூலமாகவோ கேட்கும்போது அவர்கள் அங்கவீனமானவர்களை, அவர்களுக்கு சக்தி குறைந்த அளவு இருந்தபோதிலும் சரி, அவர்களை எடுத்துக் கொள்வதற்கு முன்வருகிறார்கள் என்பது நமக்கு சந்தோஷத்தைக் கொடுக்கும் செய்தியாகும். இன்றைய தினம் 123 அங்கவீனமானவர்களுக்கு இந்த ராஜ்யத்தில் தொழில் வாய்ப்பு கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது என்றும், இன்னும் 130 பேர்கள் வேலை வாய்ப்பு பெற வேண்டியிருக்கிறது என்றும் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால், அங்கவீனமாக இருக்கிறவர்கள் தங்களை பதிவு செய்து கொள்வதற்கு தகுந்த வசதி இதில் முக்கியமானது. இதற்காக ஸ்பெஷல் எம்ப்ளாய்மென்ட் எக்ஸ்சேஞ்சு இருக்கிறது. இதில் பதிவு செய்து கொள்ளக்கூடிய வசதியிருக்கிறது. ஆனால், இதில் நகரத்தைச் சேர்ந்தவர்கள்தான் தங்கள் பெயர்களை பதிவுசெய்து கொள்ளக் கூடிய வாய்ப்பு இருக்கிறது. வெளியிருந்து ஒருவரோ அல்லது இருவரோ தான் இந்த எக்ஸ்சேஞ்சுக்கு எழுதி பதிவு செய்து கொள்ள முடியும். காரணம் இதற்காக வெளியிலிருந்து வருவது மிகவும் கஷ்டமான காரியம். ஆகவே குறைந்தபட்சம் ஒவ்வொரு தொழிற்சாலையிலும் ஒரு அங்கவீனரையாவது எடுத்துக்கொள்வது, அதாவது வெட்டுதல் அல்லது ஒட்டுதல் போன்ற வேலைகளில் ஈடுபடுத்துதல், என்பது இருக்கவேண்டும். இந்த நாட்டைப் பொறுத்தவரையில் கழிந்த பத்து வருடங்களில் லட்சக்கணக்கான ஜப்பானியர்களை செலவு செய்து பல ஆயிரக்கணக்கான தொழிற்சாலைகள் உருவாகியிருக்கின்றன. ஆகவே நான் சொன்னபடி ஒவ்வொரு தொழிற்சாலையிலும் ஒரு அங்கவீனரையாவது எடுத்துக்கொள்வது என்று வந்து விட்டால் ஓரளவுக்கு இந்த பிரச்சினை தீர்ந்து விடும் என்று நான் நம்புகிறேன். அங்கவீனர்கள் தங்களை பதிவு செய்து கொள்வதற்கு இப்போது நகரங்களில் இதற்கான வாய்ப்புக்கள் இருக்கின்றனவே தவிர மற்ற ஜில்லா தலைநகரங்களில் இல்லை. ஆகவே, எல்லா ஜில்லா தலைநகரங்களிலும் இதற்காக ஸ்பெஷல் எம்ப்ளாய்மென்ட் எக்ஸ்சேஞ்சு ஏற்படுத்த வேண்டும் அல்லது ஆங்காங்கு இருக்கின்ற எம்ப்ளாய்மென்ட் எக்ஸ்சேஞ்சுகளிலாவது ஒரு விங் தனியாக இதற்கென்று ஏற்படுத்தவேண்டும். அதுவும் இயலாது என்றால் தனியாக இவர்களுக்கு அடன்ஷன் இருக்கின்ற முறை யிலாவது வசதி இருக்க வேண்டும், அப்பேர்ப்பட்ட அட்டன்ஷன் அல்லது பிரையாரிட்டி இருக்கக்கூடிய வகையில் வழி முறைகளைச் செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இந்த ராஜ்யத்தைப் பொறுத்தவரையில் சமீபத்தில் ஏற்பட்ட இலங்கை இந்தியர் ஒப்பந்தம் காரணமாக பல தோட்டத் தொழிலாளர்கள்—அங்கு தேயிலைத் தோட்டத்தில் ஈடுபட்டிருந்த தொழிலாளர்கள் இன்றைய தினம் இங்கு திரும்பியபின் வேலையில்லாமல் இருந்து கொண்டிருக்கிறார்கள், அப்பேர்ப்பட்டவர்கள் மேலும் எந்தவிதமான ஆதரவும் இல்லாமல் இன்றைய தினம் தாய் நாட்டுக்கு திரும்பக் கூடிய நிலைமையில் இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு அவர்கள் எதிர்பாராக்கின்ற அளவுக்கு வேலை கொடுக்க முடியாது என்றிருந்தாலும், எந்தெந்த பிராந்தியங்களில் இவர்களுக்கு, அதாவது பர்மா, இலங்கை போன்ற இடங்களிலிருந்து வருகின்றவர்களுக்கு, வேலை கொடுப்பதற்கு தனியாக வேலை தேடி

[திரு. எம். எஸ். செல்வராஜன்] [10th March 1965]

கொடுக்கும் எக்ஸ்சேஞ்சு முதலிடம் கொடுப்பதற்கு வழிவகை செய்ய வேண்டும் என்று இந்த அரசாங்கத்தைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். இவர்களுக்கு என்று மட்டுமில்லாமல், எம்ப்ளாய்மென்ட் எக்ஸ்சேஞ்சு ஆபீஸில் பதிவு செய்து கொள்வதற்கு பல பிரையாரிட்டிகள் இருக்கின்றன. ஆனால், எந்த முறையில் இவர்களுக்கு கொடுக்க வேண்டும் என்பது வரையறுக்கப்படாமல் இருந்து வருகிறது. மிலிட்டரிக்காரர்களுக்கு பிரையாரிட்டி கொடுக்கப்படுகிறது, அரிஜனங்களுக்கு கொடுக்கப்படுகிறது, அதே போன்று தங்கக் கட்டுப்பாடு காரணமாக “டிஸேபிள்ட்” என்ற நிலையில் இருப்பவர்களுக்கும் பர்மா ரிப்பேட்ரியேட்டாக இருப்பவர்களுக்கும், இலங்கை ரிப்பேட்ரியேட்டாக இருப்பவர்களுக்கும் பிரையாரிட்டி கொடுக்கப்படவேண்டும் என்று சொல்லப்படுகிறது. ஆனால், யார் யார் எந்தெந்த முறையில் பிரையாரிட்டியை பெற்றுக்கொள்வது என்பது வழிமுறை இல்லாமல் இருக்கிறது. இதன் காரணமாக எம்ப்ளாய்மென்ட் எக்ஸ்சேஞ்சில் இருப்பவர்களுக்கும் சில நேரங்களில் இதை அமல் நடத்துவதில் பல கஷ்டங்கள் இருப்பதாகச் சொல்லப்படுகிறது. எந்த முறையில் இதை வழிப்படுத்திவிட வேண்டுமோ, அதாவது ஸ்பெஷல் பிரையாரிட்டி என்னென்ன முறையில் கொடுக்கப்படவேண்டும் என்பதை வழிப்படுத்தி—சானிடைஸ் செய்து—ரெகுலரைஸ் செய்து—கொடுப்பதற்கு அரசாங்கம் முயற்சி எடுக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இந்த நாட்டில் பல்வேறு தொழிற்சாலைகள் ஊர்கள் தோறும், கிராமங்கள் தோறும், நகரங்கள் தோறும் வளர்ந்து கொண்டு வருகின்றன, அது சந்தோஷகரமானதுதான். ஆனால், பாக்கரி எந்தெந்த இடத்தில் வருகிறதோ அந்த இடங்களில் எல்லாம் புதுப்புது பிரச்சினைகள் பல எழுகின்றன. பாக்கரி ஆரம்பிக்கும்போது அருகாமையில் இருக்கும் இடங்களுக்கு பூகை, கழிவு நீரால் பல்இடைஞ்சல்கள் ஏற்படுகின்றன. சிலபாக்கரிகளில் கழிவு நீர் குடிநீர் நிலையங்களின் அருகிலும், ஆற்றிலும் சேருகின்றது. இதைத் தவிர்க்கின்ற முறையில் என்னென்ன நடைமுறைகளை கையாள்வது என்பதைப்பற்றி தெரிந்து கொள்வதற்கும் அதை தீர்த்துக்கொள்வதற்கும் ஒரு ஹை பவர் கமிஷன், உயர்தர நுணுக்க ஞானிகள் கொண்ட ஒரு குழுவை ஏற்படுத்தினால் நல்லது என்று நான் கருதுகிறேன். புதிதாக ஏற்படும் தொழிற்சாலைகள் காரணமாக மக்களுடைய சுகம் சுகாதாரம் என்னென்ன விதத்தில் பாதிக்கப்படுகிறது, அதை என்னென்ன விதத்தில் தீர்த்து வைக்கலாம் என்பதைப்பற்றி ஆராய்ந்து முடிவு எடுத்தால் அதன் மூலம் இப்போது ஏற்பட்டிருப்பது மட்டுமல்ல, இனிமேல் ஏற்படப்போகும் தொழிற்சாலைகளுக்கும் எச்சரிக்கையாக—காஷுதகை—இருக்கும். வருங்காலத்தில் தொழிற்சாலைகள் எந்த அடிப்படையில் நிறுவுவது, என்னென்ன காரியங்களை கருத்தில் கொள்ளவேண்டும் என்பதற்கும் இது உதவியாக இருக்கும் என்று நான் கருதுகிறேன். ஆகவே இத்தகைய ஹை பவர் கமிஷன் ஏற்படுத்தினால் நல்லது என்பதை அரசாங்கத்திற்குத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அதைப் போலவே நாட்டில் இண்டஸ்ட்ரியல் ட்ரெயினிங் இன்ஸ்டிடியூட்கள் பல இடங்களில் ஏற்பட்டிருக்கின்றன. இதன் மூலமாக ஓரளவுக்கு பெரிய படிப்பு இல்லாதவர்கள் வேலையில் ஈடுபட்டுக்கொள்வதற்கும் அதற்கான பயிற்சியைப் பெற்றுக் கொள்வதற்கும் வழிவகை செய்யப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால், இந்த இண்டஸ்ட்ரியல் இன்ஸ்டிடியூட்டில் படிக்கின்றவர்களில் முன்னில் ஒரு பகுதியினருக்குத்தான் ஸ்டைட்பன்ட் வழங்கப்படுகிறது. இது எல்லோருக்கும் கிடைக்காத காரணத்தால் பல ஏழை மாணவர்கள் தங்கள் படிப்பை பாதியில் நிறுத்திக் கொள்ளக்கூடிய நிலைமை ஏற்படுகிறது. இந்த நிலையில் பல இடங்களில் சில பிரிவுகளுக்கு மாணவர்கள் வந்து சேராமல் பூர்த்தியடையாமல் இருக்கின்ற நிலைமையும் நாம் காண்கிறோம். ஆகவே, எந்தெந்த வேலைகளுக்கு சீக்கிரமாக இடம் பூர்த்தியாகிறது, எந்தெந்த வேலைகளுக்கு பூர்த்தியாகவில்லை என்பதையும் நாம் அறிந்து கொள்ளவேண்டும். சில இடங்களில் பூர்த்தியாகிற அளவுக்கு மாணவர்கள் வருவதற்கு வசதியில்லாமல் இருக்கிறார்கள் என்பதும் தெரிகிறது. ஆகவே எல்லோருக்கும் ஸ்டைட்பன்ட் கொடுப்பதற்கு என்ன கஷ்டம் இருக்கும், குறைந்த பட்சம்

10th March 1965] [திரு. எம். எஸ். செல்வராஜன்]

கொடுத்து, கூடுதல் அளவுக்கு மாணவர்களைக் கொண்டுவந்து எல்லா இடங்களையும் பூர்த்தி செய்வதற்கு இயலுமா என்பதைப்பற்றி அரசாங்கம் ஆலோசனை செய்ய வேண்டும். நம்முடைய திட்டத்தின்படி வெறும் கல்வி என்பது மட்டும் போதாது, தொழில் கல்வியோடுசேர்ந்த படிப்பு தேவை என்பதை உணர்ந்து செயலாற்றி வருகின்ற நிலையில் நாம் இதை பரிசீலனை செய்ய வேண்டியது மிகவும் அவசியமாகிறது. இதை அரசாங்கம் கவனிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மேலும், மத்திய அரசாங்கத்தின் மூலமாக குறைந்தபட்சம் 300 தொழிலாளர்கள் இருக்கக்கூடிய எல்லா தொழிற்சாலைகளிலும் மத்திய ஃபேர் ப்ரைஸ் ஷாப் திறக்கப்படுவதற்காக ஒரு சட்டம் இயற்றப்படும் என்று ஒரு குறிப்பில் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இந்தச் சட்டத்தை அவசரமாக கொண்டு வரவேண்டியது மிகவும் அவசியம். இதை மத்திய அரசாங்கம் கொண்டு வருவதில் தாமதம் ஏற்படும் என்றிருந்தால் ராஜ்ய அரசாங்கமே இதற்கான பொறுப்பை ஏற்றேத்து நடத்த வேண்டும். இதில் பல சிரமங்கள் ராஜ்ய அரசாங்கத்திற்கு இருக்கலாம். நாட்டில் இருக்கின்ற தொழில் அதிபர்கள், அவர்கள் தொழிற்சாலையில் இருக்கின்ற தொழிலாளர்களுக்கு உதவி செய்யக்கூடிய வகையில் அறுவடை ஆகும் காலத்தில் உணவுப் பொருட்களை வாங்கி, அவர்களாகவே குறைந்த பட்ச விலைக்கு கொடுத்துத் தவ முடியும். அதோடு இதைக் கடனாக கொடுத்து உதவுவதற்கும் முடியும். ஆகவே இந்தச் சட்டத்தை சீக்கிரமாக மத்திய அரசாங்கம் கொண்டுவருவதற்கு இந்த ராஜ்ய அரசாங்கம் மத்திய அரசாங்கத்தைத் தூண்ட வேண்டும்.

அதேபோன்று பல விஷயங்களுக்காகவும் ஒரு காம்ப்ரஹன்ஸிவ் லெஜிஸ்லேஷன்—அதாவது அங்கியீனர்களுக்கு வேலை கொடுப்பதற்கும், அங்கியீனர்கள் யார் என்பதை சொல்வதற்கும், அவர்களை கண்டிப்பாக வேலையில் வைத்துக் கொள்ள வேண்டும் என்ற வகையில்—அதாவது “மைல்ட் வே ஆஃப் இன்ஸ்டிடியூட்...” என்ற முறையில் ஒரு சட்டம் கொண்டு வரவேண்டும் என்று நானே இதற்கென்று ஒரு மசோதா கொண்டு வந்தபோது, மத்திய அரசாங்கம் இது போன்று ஒரு சட்டத்தை கொண்டுவர முயற்சி செய்து கொண்டிருக்கிறது, ஆகவே இதற்கான சட்டம் இங்கே தேவையில்லை என்று ராஜ்ய சர்க்கார் எனக்குப் பதில் சொல்லியிருக்கிறது. இது வரை அப்பேர்ப்பட்ட சட்டத்தை மத்திய அரசாங்கம் கொண்டு வந்ததாக தெரியவில்லை. ஆகவே இதைச் சீக்கிரமாக கொண்டு வருவதற்கு வேண்டிய தூண்டுதலை மத்திய சர்க்காருக்கு கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இந்த ராஜ்யம் முழு வதிலும் உள்ள தொழில் துறையில் ஈடுபட்டிருக்கிற தொழிலாளர்களில், பல்வேறு இனத் தொழிலாளர்களில், உப்புத் தொழிலில் ஈடுபட்டிருக்கிற தொழிலாளர்கள் பல்லாயிரம் பேர்கள் இருக்கிறார்கள். நான்-பவர் லேபர் ஆக்டின்சீம் அந்த உப்புத் தொழிலில் ஈடுபட்டிருக்கக் கூடிய தொழிலாளர்களுக்கு சட்டபூர்வமாக எல்லாவிதப் பாதுகாப்புகளையும் கொடுக்க இந்த அரசாங்கம் முயற்சி செய்தது உண்டு. இந்த நிலை 10 அல்லது 15 ஆண்டுகளுக்கு முன். இந்தச் சட்டம் இயற்றப்பட்டதே தவிர, 1946-ம் வருஷம் என்று நான் நினைக்கிறேன். கடுகனவு கூடப் பயன் அற்ற சட்டமாகப்போய்விட்டது. இதனால் தொழிலாளர்களுக்கு எந்தவித வசதியோ அல்லது உதவியோ செய்ய முடியாது போய்விட்டது. காம்ப்ரெஹென்ஸிவ் லெஜிஸ்லேஷன் என்ற முறையில் உப்புத் தொழிலாளர்களுக்கு, தேசம் முழுவதற்கும் சட்டம் இயற்ற மத்திய அரசாங்கம் முன் வரும் என்று கூடந்த இரண்டு ஆண்டுகளுக்குமுன் இந்த ராஜ்ய அரசாங்கத்திலிருந்து பதில் சொல்லப்பட்டது. இதுவரையிலும் மத்திய அரசாங்கமும் இதற்கு உரிய முயற்சி செய்ததாகத் தெரியவில்லை. மாகாண அரசாங்கமும் என்ன செய்திருக்கிறது என்று புரிந்து கொள்ள முடியவில்லை. இந்தத் தொழிலில் ஈடுபட்டிருக்கக்கூடிய தொழிலாளர்களுக்கும், இந்த தொழிலின் பந்தோபஸ்துக்கும், தொழிலாளர்களின் சுகாதார வசதிகளுக்காகவும், இன்றைய தினம் சால்ட் செஸ் என்ற நிதியில் கோடானுகோடி ரூபாய் இருக்கிறது, அதில் ஒரு பகுதியை இந்தத் தொழிலாளர்களுக்கென்று ஒதுக்கி, இன்று எம்ப்ளாய்ஸ் ஸ்டேட் இன்ஷூரன்ஸ்

11-00
a.m.

[திரு. எம். எஸ். செல்வராஜன்] [10th March 1965]

திட்டத்தின்கீழ் சுகாதார மருத்துவ வசதிகளுக்கென்று ஈடுபடுத்துகிறார்களே அதுபோல இந்தத் தொழிலில் ஈடுபட்டிருக்கக்கூடியவர்களுக்கு உதவி செய்ய முடியும் என்று நான் நினைக்கிறேன். அதற்கு வேண்டிய வழிவகைகளுக்கு ஏற்பாடு செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மாஞ்சேலை எஸ்டேட்டில் ஒரு சாதாரண கிராமப் பள்ளிக்கூடம்கூட ஆரம்பிக்க ஏற்பாடு செய்வதற்குக் கஷ்டமாக இருந்தது. இப்போது கொடுத்திருக்கிற குறிப்பிலே 25,000 ரூபாய் செலவில் ஒரு ஹையர் எலிமெண்டரி பாடசாலை கட்ட வழி செய்யப்பட்டிருப்பது ஒரு சந்தோஷமான செய்தி. தொழிலில் ஈடுபட்டிருக்கின்றவர்களின் குழந்தைகள் கல்வி வசதி பெற இந்த ராஜ்யம் எடுத்துக்கொண்டிருக்கும் நல்ல முயற்சி, அந்த நல்ல முயற்சியின் பலன் இது என்று கொள்ளுகிறேன். நேஷனல் பிராஸ் பெரிடி மற்றொன்று இண்டஸ்ட்ரியல் பீஸ். இந்த இரண்டு குறிக்கோளை நோக்கி, தொழிலாளர்களும் கல்வி பெற வேண்டும், தொழில் நிறுவனங்களை நடத்துகிறவர்களும் இதில் ஈடுபடவேண்டும் என்ற நிலையில் ஆரம்பத்திருப்பது நல்ல செய்திதான். நாடு முழுவதிலும் உள்ள தொழிலாளர்களுக்கு பணி செய்யக்கூடிய வேலை யூனியன், தொழிலாளர் சங்கங்களுக்குக்கூட நான் ஒரு வேண்டுகோள் கொடுப்பேன். நாடு முழுவதிலும் வசதி உள்ளவர்கள் தாங்களே தொழிற்சாலைகளை வைத்துக் கொள்ள வேண்டும் என்ற லட்சியம் இந்த நாட்டில் இல்லை. முற்றிலும் சர்க்காரே தொழிற்சாலைகளை வைத்துக் கொள்ள வேண்டும் என்ற கொள்கை இல்லை. முற்றிலும் தனிப்பட்டவர்களே வைத்துக் கொள்ள வேண்டும் என்ற கொள்கையும் இல்லை. இரண்டுக்கும் இடையில் உள்ள நிலைதான் நமது சர்க்காரிலும் மத்திய சர்க்காரிலும் கொள்கையாக அமைந்திருக்கிறது. தொழிற்சாலைகளை தனிப்பட்டவர்கள் வைத்துக்கொள்ளலாம், அரசாங்கம் வைத்துக்கொள்ளலாம். அல்லது கூட்டு முறையிலும் வைத்துக் கொள்ளலாம். நாம் கேட்கக் கூடிய பணத்தை, கூலியை மாத்திரம், கூலி உயர்வை மாத்திரம் பெற்றுக் கொடுப்பதுதான் லேபர் யூனியனுக்குப் பொறுப்பு என்று நான் நினைக்கவில்லை. நாடு முழுவதும் இருக்கும் தொழில் நிறுவனங்களில், சாதாரண நிறுவனங்களிலிருந்து கெமிக்கல் ஃபாக்டரீஸ் வரையில் தொழிலாளர்களெல்லாம் சேர்ந்து பங்கு பெறும் அளவுக்குத் தொழில் நிறுவனங்களைத் தாங்களாகக் கூட்டு முறையில் அமைக்கத் தொழிலாளர்களைப் பக்குவப்படுத்த வேண்டிய பெரும் பொறுப்பு தொழிற் சங்கங்களுக்கு இருக்கிறது என்று நினைக்கிறேன்.

தொழில் துறையில் அமைதி ஏற்படுத்துவது முக்கியம். அந்த அமைதியிலிருந்து பிறக்கக்கூடிய வழிவகைகள், அந்த வழியில் நடந்து, குறிக்கோள் சோஷலிஸ் லட்சியம் என்ற முறையில் முற்றிலும் அமைந்திருக்கிறது என்று நம்புகிறேன். அந்த லட்சியத்தை நோக்கிப் பல வருஷங்களாக நடந்து வருவது போல இந்த ஆண்டும் தொழில் துறையில் அமைதியைப் பாதுகாத்து, மேலும் விஸ்தரிக்க எல்லா வழிகளையும் செய்திருக்கிற இந்த ராஜ்ய சர்க்காரின் வழி முறைகள் பாராட்டத் தக்கது என்று கூறி எனது வார்த்தைகளை நிறுத்திக் கொள்கிறேன்.

* திரு. முனு. ஆதி: சட்ட மன்றத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, கனம் முதல் அமைச்சர் அவர்களால் கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிற மான்யக் கோரிக்கை மீது என் கட்சியின் சார்பில் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிற வெட்டுப் பிரேரணையை ஆதரித்து ஒரு சில கருத்துக்கள் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

நம்முடைய நாடு சுதந்திரம் அடைந்ததற்குப் பின்னால், தொழிலாளர்களுக்கு நன்மை செய்ய பல முயற்சிகள் எடுத்துக் கொள்ளப்பட்டது என்பதை நானும் ஒப்புக்கொள்கிறேன். ஆனால் எடுக்கப்பட்ட முயற்சிகளால் தொழிலாளர்களின் உள்ளங்களில் அவர்களுக்குப் பயன் ஏற்படும்படி செய்தோம் என்ற எண்ணத்தை ஏற்படுத்தவில்லை. எந்த இடத்தில் எந்தத் தொழிலாளரை எடுத்துக் கொண்டாலும் இந்த ஆட்சியாளர்கள் வந்த பிறகு நல்லாழ்வு இல்லை என்ற குரல்தான் எங்கும் கேட்கிறது. குறிப்பாக உதாரணத்திற்குச் சொல்ல வேண்டுமானால், தொழிலாளர்களிடையே குறைகளை, தனிப்பட்ட தொழிலாளி முதலாளியோடு

10th March 1965] [திரு. முனு. ஆதி]

வாதாடிப் பெறுவதற்கு உரிமை கிடையாது. ஒரு தொழிற்சாலையில் இருக்கும் தொழிற் சங்கம் பெருவாரியான தொழிலாளர்களை வைத்திருக்குமானால் அந்தச் சங்கத்தின் மூலமாக எடுக்கும் நடவடிக்கைகளுக்குத் தான் மதிப்பு தரப்படுகிறது. அதை ஒரு பக்கத்தில் நான் வரவேற்கிறேன். எந்தமாதிரியான ஒரு சட்டத்தை சர்க்கார் செய்திருக்கிறது என்று பார்த்தால் சங்கத்தில் சேர விரும்பாத ஒரு தொழிலாளி முதலாளியின் மீது வழக்குத் தொடர அவருக்கு உரிமை கிடையாது. தொழிலாளர்கள் எல்லோரும் சங்கத்தில் சேர்ந்தாக வேண்டும் என்ற சட்டமும் கிடையாது. இந்தமாதிரி இரண்டும் கெட்டான் நிலையில் இருக்கும் தொழிலாளர்கள் தங்கள் உரிமைகளைப் பெற முடியவில்லை. ஒரு தொழிலாளி இருக்கக்கூடிய சங்கத்தில் ஏன் சேரவில்லை என்று கேட்கக் கூடும். அந்த முதலாளி சங்கத்தில் சேரவில்லை என்று சொன்னால் சில சலுகைகள் தருகிறேன் என்று ஆசை காட்டியிருக்கலாம். அந்த மாதிரியான ஆசைகளுக்குத் தொழிலாளர்கள் பலி ஆவது நல்லது என்று ஏற்காவிட்டாலும் அப்படிப்பட்ட நிலையில் சங்கத்தில் சேராத தொழிலாளர்களுக்குத் தங்கள் உரிமைகளைப் பெறுவதற்கு வாய்ப்பும் வசதியும் இல்லை. அது மட்டுமல்ல. ஒரு தகராறு வரும்போது முதலாளிகளோடு வாதாடி, தொழிற் சங்கத்தினர் தொழில் அதிகாரியிடம் சமரசம் பேசி அங்கே முற்றுப் பெறாமல், அதற்கு மேல் தொழில் கமிஷனரிடம் போய் அங்கும் முற்றுப் பெறாமல், அரசாங்கத்திடம் சென்று அவர்கள் அதைத் தொழில் கோர்ட்டுக்கு அனுப்பினால், தொழில் கோர்ட்டு தொழிலாளர்களுக்குச் சாதகமாகத் தீர்ப்புச் சொன்னால், அதை முதலாளிகள் ஏற்றுக்கொள்வதாக இல்லை. எந்த முதலாளியோடும் சங்கப் பிரதிநிதிகள் உட்கார்ந்து பேசும்போது, நம் தொழிற்சங்கம், நம் நாடு, நம் சர்க்கார் என்ற எண்ணம் கொள்ள முடிவதில்லை. முதலாளிகள் “எங்கள் சர்க்காரில் பார்த்துக்கொள்கிறோம்” என்று சொல்லும் நிலைமையைத்தான் நடைமுறையில் பார்க்கிறோம். தொழிலாளர்கள் பக்கம் தீர்ப்புச் சொல்லப்பட்டவைகளை முதலாளிகள் கட்டாயம் அமல் செய்ய வேண்டும் என்று சட்டத்தைச் செய்ய சர்க்கார் முன் வரவில்லை. பல ஆண்டுகளாக கொடுக்கப்பட்ட தீர்ப்பை அமல் படுத்தாமல் வைத்திருக்கிறார்கள் இப்போது கோர்ட்டுகளில் கொடுக்கப்பட்ட தீர்ப்பின்படி சொத்துக்களை ஐப்தி செய்து தருகிறோம். தொழில் கோர்ட்டுத் தீர்ப்பை பொறுத்த வரையில் அந்த நிலைமையில்தான். தொழில் கோர்ட்டுக்கு தீர்ப்புச் சொல்லி முடித்து விடுவதுதான் கடமையாக இருக்கிறது. கொடுக்கப்பட்ட தீர்ப்புகளை முதலாளி அமல்படுத்துகிறா என்று பார்க்கலோ அல்லது அமல்படுத்தி ஆக வேண்டும் என்று சட்டம் இருக்கிறதா என்று பார்த்தால் இல்லை. அந்த அளவில் சட்டம் இல்லாத காரணத்தினால், முதலாளிகள், கொடுக்கப்படுகிற தீர்ப்புக்களை எத்தனை ஆண்டு காலம் ஆனாலும் அமல் படுத்துவதில்லை. அப்படிப்பட்ட நிலையில் தொழிலாளர்கள் ஏராளமாகப் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள் என்பது அரசாங்கத்திற்குத் தெரிந்திருக்கும். இந்தச் சட்டத்தை மாற்றுவதில் எந்தவிதத் தவறும் இருக்காது. நாட்டில் இருக்கிற ஒரு சில முதலாளிகளை அரசாங்கம் கவனித்துக் கொள்ள வேண்டாம். இருக்கக்கூடிய கோடிக்கணக்கான தொழிலாளர்களைத்தான் அரசாங்கம் கவனித்துக்கொள்ள வேண்டும். அவர்களிடையே ஆதரவுதான் தேவையே தவிர, கட்சிக்கு நன்கொடையாக 98 லட்சம் ரூபாய் நன்கொடை தந்ததற்காக, 98 லட்சம் தொழிலாளர்களுக்குத் துரோகம் இழைப்பது தவறு என்று சுட்டிக்காட்ட ஆசைப்படுகிறேன்.

நீதிபதிகளும் தொழில் கோர்ட்டுகளுக்கு வருவதை விரும்புவது இல்லை. சென்னையில் உள்ள தொழில் கோர்ட்டில் நான்கு நீதிபதிகள் மாறிவிட்டார்கள். ஏன் மாறமாட்டார்கள்? அங்கே நீதிபதிகளுக்கு மதிப்பு இருக்குமானால்.....

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம்: தொழில் கோர்ட்டுக்கு நியமிக்கப் பட்ட யாரும் ராஜினாமா செய்யவில்லை.

திரு. முனு. ஆதி: யாரும் ராஜினாமா செய்யவில்லை என்று சொல்லுகிறார்கள். யாரும் வர விரும்பவில்லை.....

[10th March 1965]

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : நீதிபதிகளை நியமிக்கும்போது அவர்களுடைய விருப்பத்தைக் கோருவதில்லை. நீதி நிர்வாகத் துறையில் தேவைக்குத் தக்கபடி ட்ரான்ஸ்ஃபர் செய்யப்படுகிறது. யாரும் வரமுடியாது என்று சொல்ல முடியாது.

திரு. முனு. ஆதி : சில ரிட்டயர்ட் ஜட்ஜஸை அல்லது ரிட்டயர்ட் மாஜிஸ்ட்ரேட்ஸை நீதிபதிகளாக நியமிக்கிறோம்.....

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : ரிட்டயர்ட் ஜட்ஜஸ் இப்போது யாரும் இல்லை.

திரு. முனு. ஆதி : அப்படி இருக்கும் நிலையை வரவேற்கிறேன். நான்கு நீதிபதிகள் மாறியிருக்கிறார்கள். வேண்டுமானால் நன்றாக விசாரித்து நிரூபிக்கத் தயாராக இருக்கிறேன். தெரியாத ஒன்றைச் சொல்ல நான் விரும்பவில்லை. அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னால் அதை நான் வரவேற்கத் தயாராக இருக்கிறேன். நம் நாட்டிலே நீதிபதிகளை நியமித்து வழக்குகளைத் தீர்த்து வைப்பது துரிதமாக நடக்கிறது என்றாலும் நான் ஒரு சிறிய யோசனையைச் சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். இப்போது ஐந்து மாவட்டங்களுக்கு ஒரு கோர்ட்டு, ஒரு லேபர் ஆஃபீஸர் என்ற நிலை இருக்கிறது. நம் மாநிலத்திலேயே மூன்று தொழில் கோர்ட்டுகளும், மூன்று லேபர் ஆஃபீஸர்களும் தான் இருக்கிறார்கள். சில மாவட்டங்கள் தொழிற்சாலைகள் நிறைந்த மாவட்டங்களாக இருக்கும்போது மூன்று அல்லது ஐந்து மாவட்டங்களுக்கு ஒரு கோர்ட்டு என்ற நிலையில் ஒரு கோர்ட்டு போதவில்லை. எங்கெங்கு அதிகத் தொழிற்சாலைகள் இருக்கின்றனவோ அத்தகைய மாவட்டங்களுக்கு ஒரு கோர்ட்டு, ஒரு லேபர் ஆஃபீஸர் என்றும், அதைவிடக் குறைந்த தொழிற்சாலைகள் இருக்கின்ற மாவட்டங்களாக இருக்கும்போது இரண்டு மாவட்டங்களுக்கு ஒரு கோர்ட்டு, ஒரு லேபர் ஆஃபீஸர் என்றும், அதைவிடக் குறைந்த தொழிற்சாலைகள் இருக்கின்ற மாவட்டங்களாக இருந்தால் மூன்று மாவட்டங்களுக்கு ஒரு கோர்ட்டு, ஒரு லேபர் ஆஃபீஸர் என்ற அளவுக்கு இருக்க வேண்டும். மாநிலத்திற்கே மூன்று தொழில் கோர்ட்டுகள், மூன்று லேபர் ஆஃபீஸர்கள் வைத்திருப்பது போதாது என்று சர்க்கார் கவனத்திற்கு கொண்டுவர விரும்புகிறேன்.

அடுத்து, தொழிலாளர்கள், குறிப்பாக கவர்ன்மெண்டு டிரான்ஸ்போர்ட்டில் வேலைசெய்கின்ற தொழிலாளிகள் சில தவறுகள் செய்திருக்கலாம். மனிதர்கள் யாவரும் தவறு செய்ய மாட்டார்கள் என்று சொல்வதற்கில்லை. ஆளும் கட்சியே பல தவறுகள் செய்கிறார்கள். அப்படி இருக்கும்பொழுது தனிப்பட்டவர்கள் தவறு செய்யமாட்டார்கள் என்று சொல்ல முடியாது. டெல்லி சர்க்காரில் ஜீப் ஊழல்களைப் பற்றி சொல்லப்பட்டது. நம்முடைய ஆட்சியில் பல ஆண்டுகளுக்கு முன்னால் அனுமார் என்ற விமானத்தை வாங்கியதன் மூலம் பல லட்சக்கணக்கான ரூபாய் நஷ்டம் ஏற்பட்டது பற்றி நம் நாடு மறந்திருக்க முடியாது. டிரான்ஸ்போர்ட்டு தொழிலாளர்களில் ஒரு கண்டக்டர் டிக்கட் எல்லாவற்றையும் விற்றுவிட்டு கணக்குக் கொடுக்கும்பொழுது கடைசியில் ஒரு டிக்கட் நின்றுபோய்விட்டது. அந்தக் கணக்கு வாங்குகிற அதிகாரியும் அதைக் கேட்டு வாங்கவில்லை. இந்தத் தொழிலாளியும் மறந்து போய்விட்டார். பின்னால் மறுநாள் வரும்பொழுது தொழிலாளி எமாற்றுவதற்காக அந்த டிக்கட்டை வைத்துக்கொண்டார் என்று சொல்லி, வேலையிலிருந்து சஸ்பெண்டு செய்யப்பட்டு வேலையை விட்டு நீக்கப்பட்டு இருக்கிறார். உதாரணமாக இந்த ஒரு கேஸைப் பற்றி சொன்னேன். இம்மாதிரி பல தொழிலாளிகள் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். சின்னஞ்சிறு தவறுகள், குற்றங்கள் செய்தால், அதற்கு மன்னிப்பு கேட்டால், மறுபடியும் அவர்களை வேலைக்கு எடுத்துக்கொள்வதுதான் நல்லது என்பது என்னுடைய தாழ்மையான கருத்தாகும்.

இப்பொழுது நான் சொல்வதை அமைச்சர் அவர்கள் இல்லை என்று மறுத்தால் நான் வரவேற்கிறேன். அடிஷனல் கோர்ட்டில் அடிஷனல் ஜட்ஜ் 6 மாத காலத்திற்கு நியமிக்கப்பட்டார்கள். அதிகமான வழக்குகள்

10th March 1965] [திரு. முனு. ஆதி]

இருந்ததால், இம்மாதிரி அடிஷனல் ஐட்ஜை நியமித்தோம். இன்னும் தொடர்ந்து முடிவு பெறாமல் இருக்கிற கேஸ்களை விசாரித்து முடிப்பதற்கு வேண்டி இந்த அடிஷனல் கோர்ட்டை நீடிக்க வேண்டும் என்று உங்கம் மூலமாக அரசாங்கத்தைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : எப்பொழுது அவசியம் ஏற்பட்டதோ அப்பொழுது அடிஷனல் கோர்ட்டு ஏற்படுத்தப்பட்டது. அதேமாதிரி அவசியம் இல்லையென்றால், அது நிறுத்தப்படும்.

திரு. முனு. ஆதி : மருத்துவத் துறையிலே உள்ள தொழிலாளர்கள், எப். என். ஓ., எம்.என்.ஓ. தொழிலாளர்கள் நீண்ட காலமாக பணியாற்றி வருபவர்கள் இதுவரையில் நிரந்தரமாக்கப்படவில்லை. தாம்பரத்திலுள்ள டி.பி. சானிடோரியத்தில் உள்ள தொழிலாளர் சங்கத்திற்கு பாராளுமன்ற உறுப்பினர் திரு. ராஜாராம் அவர்கள் தலைவர், நான் துணைத் தலைவர். நீண்ட காலமாக பணியாற்றி வருகிற தொழிலாளர்கள் நிரந்தரமாக்கப்படவில்லை. உதாரணம் காட்டி இது தொழில் தகராறு சட்டத்தின் கீழ் எடுத்துக்கொள்ளலாமா என்று கேட்டோம். இதுவரையில் அதற்கு விமோசனம் இல்லை. டி.எம்.எஸ்-க்கு அனுப்பி வைத்தோம். அவர்களும் ஒரு முறை எங்களை சந்தித்தார்கள், ஆவன செய்வதாகவும் சொன்னார்கள். ஆனால் இதுவரையில் விமோசனம் இல்லை. அது மாத்திரமல்ல. தொழிலாளர்களுடைய பிரதிநிதிகளுக்கு இந்த அரசாங்கம் நல்ல மதிப்புத் தருகிறது. நான் ஒரு சந்தோஷச் செய்தியைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். நமது முதலமைச்சர் அவர்கள் இந்த இலாகாவை எடுத்துக்கொண்ட பிறகு தொழிலதிபர்களுக்கும் தொழிலாளிகளுக்கும் சிக்கல் அதிகமாக இல்லை. சிக்கல் இருந்தால் முதல் அமைச்சர் அவர்கள் தானே அதில் தலையிட்டு சமரசம் செய்து வைத்துவிடுகிறார்கள். குறிப்பாக தொழிலாளர் சிக்கல் என்றால் கோவை மாவட்டத்தில் தான் ஆரம்பிக்கும், அடுத்து மதுரை. அந்த மாவட்டத்தில் போனஸ் சிக்கல் ஏற்பட்டபொழுது பெரிய கொந்தளிப்பு ஏற்பட்டது. முதல் அமைச்சர் அவர்கள் தலையிட்டு சுமுகமாக சமரசம் செய்து வைத்ததினால்தான் நல்ல நிலை ஏற்பட்டது. இல்லையென்றால் அந்தக் கொந்தளிப்பு எந்த அளவுக்கு அதிகரித்திருக்கும் என்று சொல்ல முடியாது. தடியடி, துப்பாக்கிப் பிரயோகம் எல்லாம் ஏற்பட்டபொழுது, அரசாங்கம் அதை சுமுகமாக தீர்த்த பெருமை நம்முடைய முதல் அமைச்சர் அவர்களைச் சாரும். மருத்துவத் தொழிலாளர்கள் நீண்ட காலமாக நிரந்தரமாக்கப்படவில்லை. அவர்கள் மிகவும் ஆபத்தான இடத்தில் தொத்து நோய் உள்ள இடத்தில், காச நோய் உள்ள இடத்தில் வேலை செய்கிறார்கள். 6 மாதங்களுக்கு ஒரு முறை அந்தத் தொழிலாளர்களின் உடல் நிலை பரிசோதிக்கப்படுகிற ஒரு இடமாகும். அந்த இடத்தில் வேலை செய்யும் தொழிலாளர்களுக்கு ரிஸ்க் அலவன்ஸ் கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டேன். இதுவரையில் கொடுக்கவில்லை. ரிஸ்க் அலவன்ஸ் எந்த நிலையில் கொடுக்கப்படும் என்று ஒரு உறுதி கூட இல்லை. இம்மாதிரி இடங்களில் வேலை செய்யும் தொழிலாளர்களுக்கு ரிஸ்க் அலவன்ஸ் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். முறையான கோட்பாடுகளை இயற்றி வைத்துக்கொண்டு, நிரந்தரமாக ஆக்கும் காலம் வந்தவுடன் இந்தத் தொழிலாளர்களை நிரந்தரமாகச் செய்துவிடுங்கள், ஒரு குறைவும் இல்லை.

கனம் திருமதி ஜோதி வெங்கடாசலம் : 'எப்.என்.ஓ.,' 'எம்.என்.ஓ. ஆகிய தொழிலாளர்களை நிரந்தரமாக்குவதற்கு சட்டங்கள் இருக்கின்றன. அவைகளெல்லாம் பூராவுமாக முடிந்த பிறகு கண்டிப்பாக நிரந்தரமாக ஆக்குவார்கள்.

திரு. முனு. ஆதி : அம்மாதிரி அருகதையுள்ளவர்களைப்பற்றித்தான் சொன்னேன். வேண்டுமென்றால் தனியாக அமைச்சர் அவர்களுடைய கவனத்திற்கு கொண்டு வருகிறேன்.

இது என்னுடைய சொந்தக் கருத்து. என்னுடைய கட்சிக் கருத்து என்று நினைக்க வேண்டாம். இப்பொழுது விலைவாசி ஏற்றம் நாட்டில் இருக்கிற நிலையிலே தொழிலாளர்களுக்கு பற்றுக்குறை இருக்கிற காரணத்

[திரு. முனு. ஆதி]

[10th March 1965]

தினால், பழைய சம்பளக் கமிஷன் நிர்ணயித்த நிலைமை போதாது. இப்பொழுது புதுச்சம்பளக் கமிஷன் ஒன்று நியமிக்கப்பட்டு, அவர்களுடைய சம்பளத்தை உயர்த்துவதற்கு வழிவகை செய்யவேண்டும்.

அடுத்து, பஞ்சாயத்திலிருக்கிற சிப்பந்திகளுக்கு, லோ இன்கம் குரூப் ஹவுஸிங் ஸ்கீமின்கீழ் பல லட்சக்கணக்கான ரூபாய்கள் ஒதுக்கப்படும், அதுகுடைய பலன் 25 சதவிகிதம் தான் தொழிலாளிகளுக்குக் கிட்டுகிறது. 75 சத விகிதம் பலன் பொதுமக்களுக்கு போய்விடுகிறது. பொது மக்கள் பயன் அடைய வேண்டாம் என்று சொல்லவில்லை. பொது மக்களுக்குத்தனியாக வேறு திட்டம் வைத்து வீடு கட்டிக் கொடுக்கலாம். ஆனால் கட்டப்படுகிற 15, 20 வீடுகளில், 4 வீடுகள்தான் தொழிலாளர் களுக்குக் கிடைக்கின்றன, மற்ற வீடுகள் பொது மக்களுக்குப் போய்விடு கின்றன. நான் பொதுமக்களுக்குக் கொடுப்பதை வேண்டாம் என்று சொல்லவில்லை. ஆனால் இருக்கிற 40, 50 தொழிலாளிகளுக்கு, சிறிய பஞ்சாயத்துகளில், மூன்றாம்தர நகராட்சி மன்றங்களில் வேலை செய்யும் தொழிலாளிகளுக்குப் போதிய அளவுக்கு வீடுகள் கிடைக்கக்கூடிய நிலைமை ஏற்படவேண்டும், பொதுமக்களுக்கு முக்கால் பாகம் கொடுத்துவிடுவது என்ற திட்டத்தை மாற்றி, தனியாக ஸ்தல ஸ்தாபன இலாகாவிற்கு ஒதுக்கப்படுகிற பணத்தை, லோ இன்கம் குரூப் ஹவுஸிங் ஸ்கீம் பணத்தை முழுவதும் அந்தத் தொழிலாளர்களுக்கு வீடுகள் கட்டிக் கொடுப்பதற் காக ஒதுக்கி, அவர்களுக்கு அந்த வீடுகள் எல்லாம் கிடைக்கும்படி செய்ய வேண்டும். பொது மக்களுக்கு வேண்டுமானால், கூட்டுறவுத் துறையிலே அல்லது இதே திட்டத்தின் கீழே தனியாகப்பணத்தை ஒதுக்கி, அவர்களுக்கும் வீடுகள் கட்டிக் கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

கடைசியாக ஒன்று குறிப்பிட விரும்புகிறேன். இந்த சிமெண்டு வகையருக்களினால் செய்யப்படுகிற பொருள்களைச் செய்கின்ற தொழிலாளி களுக்கும், ஸ்டோன்வேர் பைப்ஸ் கம்பெனித் தொழிலாளர்களுக்கும் இதுவரையில் சம்பளம் நிர்ணயிக்கப்படவில்லை. தலைக்கு 75 ந.சு. அல்லது ரூ. 1 அல்லது 1.12 இப்படித்தான் அவர்கள் கூலி வாங்கு கிறார்கள். பஞ்சப்படி ரூ. 26 ஆக இருந்தது. இப்பொழுது நான் தலைவராக வந்த பிறகு ரூ. 7 கூடக் கேட்டு, ரூ. 33 பெற்றுக்கொண்டு வருகிறார்கள். கூலியும், பஞ்சப்படியும் அவர்களுக்குப் போதவில்லை. திருவள்ளூரில் உள்ள ஸ்டோன்வேர் பைப்ஸ் கம்பெனித் தொழிலாளர் கள் எல்லாவற்றையும் சேர்த்து சுமார் 45 ரூபாய்தான் வாங்குகிறார்கள். அவர்களுக்குச் சம்பளம் போதவில்லை. இதற்காக ஒரு கமிஷன் வைத்து, அவர்களுக்குச் சம்பளம் நிர்ணயித்தால், தொழிலாளர்களுக்கு நல்ல வகையில் கூலி கிடைக்கும். தமிழ் நாட்டில் இம்மாதிரி ஏறத்தாழ 15,000 தொழிலாளிகள் இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு விமோசனம் கிடைக்கும். ஆகவே, ஸ்டோன்வேர் பைப்ஸ் கம்பெனித் தொழிலாளர் களுக்கும், சிமெண்டு ஆர்டிகிள்ஸ் செய்கிற தொழிலாளர்களுக்கும் சம்ப ளத்தை நிர்ணயித்து, இருக்கிற பஞ்சப் படிகளைக் கூட்டிக் கொடுக்கிற வகையில் சிபார்சு செய்யவேண்டுமென்று கேட்டு, என்னுடைய உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன். வணக்கம்.

திரு. ஜே. மாதா கவுடர் : கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, கனம் முதல் அமைச்சர் அவர்கள் கொண்டு வந்திருக்கும் இந்த மான்யக் கோரிக்கையை ஆதரித்து எனது கருத்துக்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். நாடு விடுதலை அடைந்த பிறகு, குறிப்பாகத் தமிழ் நாட்டைப் பொறுத்த வரையில், தொழில்களைப் பொறுத்த வரையில் நல்ல முன்னேற்றத் தையும், தொழிலாளர்கள் நலனுக்காக நல்ல பல சட்டங்களையும் நாம் செய்து, தொழிலாளர்கள் நல்ல பலனை அனுபவிக்கச் செய்திருக்கிறோம் என்பதைப்பற்றி தொழிலாளர் மக்கள் நம்முடைய சர்க்காரைப் போற்றி யதிலிருந்தே நன்றாக நாம் அறிகிறோம். எதிர்க்கட்சியிலிருந்துகூட சுதந்திரம் அடைந்த பிறகு நல்ல சட்டங்கள் செய்யப்பட்டிருக்கின்றன என்று சொல்லி, அதிலே இருக்கிற சங்கடங்களையும் எடுத்துச் சொன்னார் கள். நாம் என்ன சட்டங்கள் செய்தாலும், தொழிலில் ஈடுபட்டிருக்கக்

10th March 1965]

[திரு. ஜே. மாதா கவுடர்]

சூடியவர்கள், தங்களுடைய சுயநலத்தைக் கருதிச் சட்டத்திலிருந்து எப்படித் தப்பிப்பது என்று தொழிலதிபர்கள் நினைப்பது இயல்பு. அதற்காக நாம் கண்காணிப்போடு இருக்கிறோம். பல அதிகாரிகளை நியமித்து, தொழிலாளர்களுக்காக நாம் செய்யக்கூடிய சட்டங்களின் பலபலன்களை தொழிலாளர்கள் அனுபவிக்கிறார்களா என்பதைப்பற்றி அவ்வப்பொழுது கண்காணித்துக் கொண்டு வருகிறோம். குறிப்பாக, நம்முடைய மாநிலம் எல்லா மாநிலங்களுக்கும் எடுத்துக்காட்டாக இருக்கிறது. எந்த ஒரு சட்டத்தைச் செய்தாலும், தமிழ் நாட்டில் என்ன செய்திருக்கிறார்கள் என்று பார்க்கிறோம். தொழிலாளர்கள், தொழிலதிபர்களுக்கிடையே முக்சுட்டு ஒப்பந்தங்கள் செய்தோமானால், பிற மாநிலங்களில் இருக்கக்கூடியவர்கள் தமிழ்நாட்டில் என்ன செய்திருக்கிறார்கள் என்று நம்மைப் பின்பற்றக்கூடிய அளவுக்கு இதுவரையில் நடைமுறையில் நடந்து கொண்டு வந்திருக்கிறது என்பதைப் பார்க்கும்பொழுது நம்முடைய மாநிலத்தைப் பொறுத்த வரையில் தொழிலாளர்களுக்கு இதுவரையில் நாம் எவ்வளவு சலுகைகள் செய்து கொடுத்திருக்கிறோம் என்பது நான் சொல்லாமலே விளங்கும்.

ஒன்று இரண்டு குறைபாடுகள் நடைமுறையில் இருக்கத்தான் செய்யும். வளர்ந்து வரக்கூடிய தொழில்களில் பல பிரச்னைகள் தோன்றுவது இயல்பு. அதிலே நாம் என்ன செய்ய வேண்டும் என்பதுபற்றி நம்முடைய கருத்துக்களை எடுத்துச் சொல்லி அதற்குப் பரிகாரம் தேடுவது நம்முடைய கடைமையாகும். சாதாரணமாக இன்றைக்கு தொழிலிலே ஈடுபட்டிருக்கிறவர்களை நிரந்தரத் தொழிலாளிகளாகச் செய்யவேண்டும் என்று சட்டம் செய்தால், தொழில் அதிபர்கள் தப்பிக்க வழி இருக்காது. ஆனால், காண்டிராக்ட் பேசில், டெம்பரரி ஆட்களை வைத்துக்கொண்டு, செயல்படுவதால் பல சங்கடங்கள் ஏற்படுகின்றன. உதாரணமாக, ஒரு தொழிலில், அந்தத் தொழிலுக்கு வேண்டிய ஆட்கள் 1,000 என்றால், 400 பேர்களை மட்டும் பர்மனென்ட் ஆக வைத்துக்கொண்டு, பாக்கி 600 பேர்களையும் டெம்பரவரி என்று வைத்திருக்கிறார்கள். இந்த 400 பேர்களுக்கும் மட்டும் சட்டத்தின் அடிப்படையில் எல்லாச் சலுகைகளும் கொடுக்கப்படுகின்றன. ஆகவே பாக்கி இருக்கும் தொழிலாளர்களுக்கும் இந்த சலுகைகள் வழங்கியாக வேண்டும். அப்படி எல்லோருக்கும் கொடுப்பதனால், அதிபர்களுக்கும் வருவாயில் குறையும் என்ற காரணத்தால், மீதிப் பேர்களை டெம்பரவரியாக வைத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இது சர்க்காருக்கும் தெரியும். 4 மாதம், 6 மாதம் வரையில் வேலையில் வைத்துக் கொள்வது, அதன் பிறகு ஒரு வாரம் வேலையிலிருந்து நீக்கிவிடுவது, பிறகு அவர்களையே வேலைக்கு வைத்துக் கொள்வது, இந்த நிலைதான் பல சிக்கல்களுக்கும் காரணமாக இருக்கிறது. வேறு எந்த விதமான சிக்கல்களும் அதிகமாக இல்லை என்பதைக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். சர்க்கார் ரெகம்மெண்டேஷன் செய்கிறார்கள், ஸ்டான்டிங் ஆர்டரில் போடுகிறார்கள். ஏதாவது ஒரு தொழிலாளி தவறு செய்தால், உடனடியாக அவனை வேலையிலிருந்து எடுத்து விடவோ, ஸஸ்பென்ட் செய்யவோ, நடவடிக்கை உடனடியாக எடுக்கிறார்கள். சர்க்கார் சிபாரிசுகளை அமல்படுத்தும்போது, லேபர் ஆபீசர்கள், இவை சிபாரிசுகள் தானே என்று அவர்கள் போக்கு இருக்கிறது. ஆகவே, சட்ட பூர்வமாக இதைச் செய்ய முற்பட்டால் சில்லரைச் சிக்கல்கள் எல்லாவற்றையும் தீர்த்து விடலாம் என்பதுதான் என்னுடைய அபிப்பிராயம்.

தோட்டத் தொழில் ஒரு ஏக்கருக்கு $1\frac{1}{2}$ ஆள் என்று நிர்ணயிக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஒரு இடத்தில் 800 ஏக்கர் என்றால், 1,000 தொழிலாளிகள் வேண்டும் என்று ஏற்பாடு செய்திருக்கிறோம். அதைத் தொழில் அதிபர்களும் ஒத்துக்கொண்டார்கள். ஆனால் நடைமுறையில், அதைச் செய்வதேயில்லை. $1\frac{1}{2}$ ஆள் வீதம் இருக்கக்கூடிய தோட்டம் என்றால், ஒன்று இரண்டு தோட்டத்தான் இருக்கிறது. மற்ற இடங்களில் வேண்டிய தொழிலாளிகளை பர்மனெண்ட்டாக வைத்துக்கொள்வதில்லை. $1\frac{1}{2}$ ஆள் என்பதற்குக் குறைவாகத்தான் வைத்துக்கொள்கிறார்கள். $1\frac{1}{2}$ ஆளுக்குக் குறைவாக வைத்துக் கொண்டு வேலை செய்ய முடியாது. எங்களுக்குத் தோட்ட வேலையில் பழக்கம் உண்டு. ஒரு ஏக்கருக்கு $1\frac{1}{2}$ ஆளுக்குக் குறைவாக எந்தத் தோட்டத்திலும் எந்த வேலையும் செய்ய முடியாது.

[திரு. ஜே. மாதா கவுடர்] [10th March 1965]

தேயிலைத் தோட்ட வேலை ரொமன் வேலை. வாரத்திற்கு ஒரு முறை என்று தேயிலையைப் பொறுக்கிக் கொண்டே இருக்க வேண்டும். வேலை யில்லாமல் ஆள்கள் இருக்க முடியாது. சலுகைகளை எல்லோருக்கும் கொடுக்காமல் இருக்க, தொழில் அதிபர்கள், டெம்பரவரியாக வைத்து விடுகிறார்கள். பர்மெனெண்டாக இருந்தால் எல்லோருக்கும் கொடுத்தாக வேண்டும். நான் சொல்வதெல்லாம், எப்படியாவது ஒரு தொழிலுக்கு வேண்டிய ஆட்களை பர்மனெண்டாக, நிரந்தரமாக வைத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்று செய்து விட்டால், அந்த வகையில் சட்டத்தைத் திருத்தி விட்டால், இந்தப் பிரச்சனையே தீரும்.

காப்பித் தோட்டத்திலே தொழிலாளர்கள் இருக்கிறார்கள். அங்கே பல பிரச்சனைகள் இருக்கின்றன. தேயிலை வேஜ் போர்டு சிபாரிசுப்படி ஒப்பந்தம் செய்தால், கூலியைக் குறைவாகக் கொடுக்க முற்படுகிறார்கள். தொழில் ஒன்றுதான், ஒரே இடம்தான். எல்லாம் மலைப் பிராந்தியம், ஆனால் காபியில் அதிகமாகக் கஷ்டம் இருக்கிறது. அதற்கு நாம் ஒரு பாடுபாடு செய்ய வேண்டும். கூலி நிர்ணயம் செய்ய வேண்டும். தொழிலாளிக் களுக்கு இருக்கும் கஷ்டத்தைப் போக்க வேண்டும். பக்கத்திலே தேயிலைத் தோட்டத்திலே வேலை செய்கிறார். அவனுடைய கூலியைவிட குறைவாகக் கொடுக்கிறார்கள் காபித் தோட்டத்திலே. சலுகைகளும் குறைவாக இருக்கி ருது. அதனால் தொழிலாளர்கள் கஷ்டப்படுகிறார்கள் என்பதைச் சொல் லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். அவர்கள் சொல்வது என்ன வென்றால், எங்களுக்குக் காபியில் தேயிலையில் போல லாபம் அதிகமாக வரவில்லை. அதனால் அதிகக் கூலி கொடுக்க முடியவில்லை என்கிறார்கள். ஆகையி னால், கூலியைப் பொறுத்த வரை தேயிலை, ரப்பர், காபி இந்த மூன் றுக்கும் ஒரே விதமாக செய்வதான் நல்லது. வேஜ் போர்டு சிபாரிசு செய்யும்போது அதையும் கவனத்தில் வைத்துக் கொள்ளவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

தொழிலில் ஈடுபட்டிருப்பவர்களை சாதாரண இடாண்டிங் ஆர்டரை வைத் துக்கொண்டு, சிறு தவறு செய்தாலும், 8 நாள், 10 நாள் ஸஸ்பென்ட் செய்வதும், ஷோ கால் நோட்டீஸ் கொடுத்து, டிஸ்மிஸ் செய்து விட்டால், லேபர் ஆபீசரை அணுகி, அதன் பின் கன்வீலியேஷனுக்குப் போய் லேபர் கோர்ட்டுக்குப் போய், அவர்கள் டிவிரஷன் கொடுக்கும் வரை அவ னுக்கு வேலை வாய்ப்புக் கிடைக்கும் வரைக்கும், எந்தவிதமான ஊதியமும் இல்லாமல் இருக்க வேண்டிய நிலைமையான் இருக்கிறது. சாதாரண மாக ஒரு ரூபாய், இரண்டு ரூபாய் கூலி கிடைக்கும் ஒரு வேலையாள ஊதியம் இல்லாமல் இருக்க வேண்டியிருக்கிறது. ஒரு லேபர் கோர்ட்டுக்குப் போய், தீர்ப்புக் கிடைக்க கிட்டத்தட்ட ஒரு வருஷம் ஆகிறது. அந்த ஒரு வருஷத்திற்கு அவன் எப்படிச் சூலியில்லாமல் வருவாய் இல்லா மல், ஜீவனத்தை நடத்த முடியும் என்பதைச் சிந்திக்க வேண்டும். நான் கூறுவதெல்லாம், எப்படியாவது தொழிலாளர்களைப் பொறுத்த மட்டில், கட்டாய இன்ஷூரன்ஸ் திட்டம் வைத்தால், ஏதாவது வேலை செய்யும் தொழிலிலிருந்து டிஸ்மிஸ் செய்யப்பட்டால், அல்லது தொழில் அதிபர் தாவா போட்டால், அவர்களுக்குத் திரும்ப வேலை வாய்ப்புக் கிடைக்கும் வரையில் அல்லது குறிப்பிட்ட காலம் வரையில் ஒரு தொகை கொடுக்க ஒரு இன்ஷூரன்ஸ் ஏற்பாடு இருக்குமேயானால், அவர்கள் அந்த இடைக்காலத்தில் தங்கள் ஜீவனத்தை நடத்த முடியும். அப்பொழுதுதான் தொழிலாளர்களுக்கு நன்மைகள் செய்தவர்கள் ஆவோம் என்று சொல்லி, அந்த மாதிரிக் கட்டாய இன்ஷூரன்ஸ் திட்டம் கொண்டு வர சர்க்கார் ஆலோ சனை செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். மத்திய சர்க்காரிலே கூட 500 ரூபாய்க்கு மேல் இருப்பவர்கள் சம்பந்தப்பட்டவரை இன்ஷூரன்ஸ் கொண்டுவர யோசனை இருப்பதாக அறிகிறேன். நாமும் இங்கே, மாநிலத்தில் எந்தவிதமான தொழில்களுக்கு அப்படி இன்ஷூரன்ஸ் திட்டம் கொண்டு வர முடியுமோ அவைகளுக்குக் கொண்டு வர ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். எந்தத் தொழிலுக்குச் செய்தாலும், செய்யாவிட்டாலும் தீர்ப்புத் தொழிலுக்கு உடனடியாக அதைச் செய்தாக வேண்டும். அது ஒரு பயங்கரமான தொழில். அதில் அபாயங்கள் அதிகமாக இருக்கின்றன. சாத்தூர் போன்ற இடங்களில் அது அபாயத்திற்கு உள்

10th March 1965] [திரு. ஜே. மாதா கவுடர்]

ளான தொழிலாக அது இருக்கிறது. ஏதாவது ஏற்பட்டு விட்டால், நெருப்புப் பிடித்து விட்டால், தொழிலாளர்கள்கூட தப்பிக்க முடியாது. ஒரு வாரத்திற்கு முன்புகூட ஒரு தீப்பெட்டி லாரிக்கு ஆக்ஸிடைண்டு ஏற்பட்டு அதனால் லாரியே தீப்பற்றி, இருந்தவர்கள் கருகிச் செத்தார்கள் என்று பத்திரிகையிலே படித்தோம். அப்படிப்பட்ட பயங்கரமான தொழிலாக இருப்பதால், இதற்கு இன்ஷூரன்ஸ் அவசியம். அதற்கு ஆவன செய்ய வேண்டும் என்பதை இந்த நேரத்திலே சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

மெட்ரனிடி பெனிபிட் சம்பந்தமாக, முன்பு என்ன செய்திருந்தோம் என்றால், பிரசவ அலவன்ஸ் சம்பந்தப்பட்ட வரையில், அடிப்படைக் கூலியில் 2/3 பாகம் அல்லது குறைந்த பட்சம் 12 அணு; இப்பொழுது அதாவே 75 பைசா ஆகும். இது பத்து ஆண்டுகளுக்கு முன்பு செய்தோம். இன்றைக்கும் அதே முறைதான் இருக்கிறது. மத்திய சர்க்காரிலே அண்டை மாநிலத்திலே கூட 2/3 என்ற சட்டம் இருக்கும்போது நாம் ஏன் இப்படி செய்யக் கூடாது என்று கேட்க விரும்புகிறேன். எட்டு வாரத்திற்கு பிரசவ அலவன்ஸ் கொடுக்கும்போது, ரூ. 63 தான் வருகிறது. இந்த 63 ரூபாயில் எட்டு வாரத்தையும் பிரசவக் காலத்தையும் எப்படி கழிப்பது? ஜீவனம் எப்படிச் செய்வது என்பதை யோசித்துப் பார்க்க வேண்டும். இன்றைக்கு இருக்கும் விலைவாசியில் எப்படி வாழமுடியும் என்பதைச் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். ஆகவே, உச்ச வரம்பு கட்டுவதில் அதிக பட்சம் என்பதை அகற்றிவிட்டால் நலமாகப் போய் விடும். இன்றைக்கு இருக்கும் கூலியில் 2/3 பாகம் என்றால் சற்று அதிகமாகக் கிடைக்கும். பெண்களுக்கு ரூ. 1.50 கிடைக்கிறது, இடைக்காலச் சம்பள உயர்வையும் சேர்த்து இன்றைக்குச் சட்டப்படி 2/3 பாகம் என்றால் எட்டு வாரத்திற்கு ரூ. 100 வரும். அதைக் கொடுப்பதற்குப் பதிலாய் முதலாளிகள் ரூ. 63 தான் கொடுக்கிறார்கள் என்பதனால், அதிகபட்சம் என்கிற ஒரே ஒரு வாரத்தையை நீக்கிவிட்டால், ரூ. 100 கிடைக்க ஏதுவாக இருக்கும் என்பதை அமைச்சர் அவர்கள் கவனத்திற்குக் கொண்டு வர விரும்புகிறேன். 1964-ம் வருஷத்திற்குள்ளே போனஸ் விஷயம் இன்னும் முடிவடையவில்லை. 11-30 a.m. அநேகமாக மே மாதத்தில் முடித்துவிடுவார்கள் என்று நான் நினைக்கிறேன். இந்தச் சட்ட மன்றக் கூட்டம் முடிந்ததும், முதல் அமைச்சர் அவர்கள் உதகையிலோ கோயமுத்தூரிலோ வைத்து, தோட்டத் தொழிலாளர்களைப் பொறுத்த வரையில் 1964-ம் வருஷத்திய போனஸ் பிரச்சனையை முடித்துத் தர வேண்டுமென்று நான் இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

போனஸைப் பொறுத்த வரையில், குறைந்த பட்சம் நாற்பது ரூபாய் கொடுக்க வேண்டும் என்று போனஸ் கமிஷன் அறிக்கையில் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். லாபம் இருக்கிறதா, நஷ்டம் இருக்கிறதா என்பதைப்பற்றிக் கணக்கிடவில்லை. லாபம் இருந்தாலும், நஷ்டம் இருந்தாலும், அதைப் பற்றிக் கவலையில்லை. போனஸைப் பொறுத்த வரையில் குறைந்த பட்சம் நாற்பது ரூபாய் போனஸ் கொடுக்க வேண்டும் என்று போனஸ் கமிஷன் சிபார்சு செய்திருப்பதைத் தயவுசெய்து மாற்ற வேண்டாம் என்று நான் மிகவும் பணிவன்போடு கேட்டுக்கொள்ள ஆசைப்படுகின்றேன். எப்படியும் குறைந்த பட்சம் நாற்பது ரூபாய் போனஸ் கொடுக்க ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும் என்று நான் வலியுறுத்திக் கேட்டுக்கொள்கின்றேன். தோட்டங்களைப் பொறுத்த வரையில், தேயிலைத் தோட்டங்களுக்கும், காபித் தோட்டங்களுக்கும் வித்தியாசம் இருக்கிறது என்று சொல்லலாம். ஏற்காடு, கூடலூர் பகுதிகளில் காபித் தோட்டங்களில் ஏராளமான தொழிலாளர்கள் இருக்கிறார்கள். குறைந்தபட்சம் நாற்பது ரூபாய் போனஸ் என்பதை அகற்றி விட்டு, காபித் தோட்டத் தொழிலாளர்களுக்கு வேறு போனஸ் என்று நிர்ணயிப்போமானால், அந்தத் தொழிலாளர்களுக்கு மிகவும் கஷ்டம் ஏற்படும் என்பதை நான் சொல்லிக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

[திரு. ஜே மாதா கவுடர்]

[10th March 1965]

விக் லீவைப் பொறுத்த வரைக்கும், ஓராண்டுக்குப் பதினான்கு நாட்கள் விக் லீவ் கொடுக்கிறோம். சாதாரண விக் பதினான்கு நாட்களில் சொஸ்தமடையலாம். அதுவும் ஆஸ்பத்திரி வசதி சரியாக இருந்தால் அதற்குள் குணமடையலாம். தொழிலாளர் பகுதியில் எந்த அளவுக்கு ஆஸ்பத்திரி வசதி இருக்கிறது என்பதை நாம் நன்றாகத் தெரிந்திருக்கிறோம். அங்கே மருந்து அதிகமாக இருப்பதில்லை. ஒரு தொழிலாளி நோயினால் பாதிக்கப்பட்டால், க்ரூப் ஹாஸ்பிடலில் அட்மிட் செய்துக்கொள்ளச் சொல்லி, அவரைச் சாகும் வரையில் அந்த ஆஸ்பத்திரியிலேயே வைக்கிறார்கள். மருந்தைக் கலக்கிக் கொடுத்து கொடுத்து, சாகிற வரைக்கும் க்ரூப் ஆஸ்பத்திரியிலேயே வைத்துக்கொண்டிருந்து விட்டு, கடைசியில், 'டிஸ்ட்ரிக்ட் மெடிகல் ஆபீசரிடம் எடுத்துப் போங்கள், என்னால் முடியாது,' என்று க்ரூப் ஹாஸ்பிடல் டாக்டர் சொல்லிவிடுகிறார். அதன்பிறகு அந்தக் கேஸ் டிஸ்ட்ரிக்ட் ஹெஸ்பிடலில் ஆஸ்பிடலுக்கு வராது. பாதி யிலேயே பிணமாகித் திரும்பி வந்து விடும். ஆகவே, தோட்டத் தொழிலாளிகளுக்கு ஆஸ்பத்திரி வசதிக் குறைவாக இருக்கும் நிலையில், ஒரு ஆண்டுக்குப் பதினான்கு நாட்கள் விக் லீவ் அலவன்ஸ் கொடுப்பது போதாது என்பதைச் சிந்தித்து, அதை அதிகரிக்க ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும்.

நீலகிரிப் பகுதியில் தோட்டத் தொழிலில் ஈடுபட்டிருப்பவர்களில் டி.பி. நோயாளிகள் அதிகமாக இருக்கிறார்கள் என்று புள்ளி விவரத்திலிருந்து தெரிந்துகொள்ள முடியும். ஆண்டுக்குப் பதினான்கு நாட்கள் விக் லீவ் கொடுத்து, சம்பளம் கொடுத்தால் அதற்குள் டி.பி. நோய் எப்படி சொஸ்தமாகும்? டி.பி. ஆஸ்பத்திரியில் தொழிலாளிகள் ரிஜிஸ்டர் செய்து அட்மிட் செய்துக்கொள்ள வேண்டுமென்றால், அதில் கஷ்டங்கள் இருக்கின்றன. ஒரு தொழிலாளிக்கு டி.பி. நோய் ஏற்பட்டு க்ரூப் ஆஸ்பத்திரிக்குச் சென்றால், அங்குள்ளவர்கள், "டி.பி. ஆஸ்பத்திரிக்குப் போய் சேர்ந்துக்கொள்" என்று சொல்லிவிடுகிறார்கள். ஆனால், டி.பி. ஆஸ்பத்திரியில் இடம் வேண்டுமென்று பதிவு செய்துகொண்டவர்களின் "லிஸ்ட்" டைப் பார்த்தால், இந்தத் தொழிலாளிக்குத் கிட்டத் தட்ட ஒரு வருஷம் ஆனாலும் கூட டி.பி. ஆஸ்பத்திரியில் இடம் கிடைக்காத நிலைதான் இருக்கிறது. அந்த ஒரு வருஷத்திற்குள்ளே டி.பி. பேஷன்ட் இறந்துவிடுவார். அதனால் இடத்தைப் பற்றிய பிரச்சனை அதிகமாக இருக்காது. இதை எதற்காகச் சொல்கிறேன் என்றால், டி.பி. பேஷன்ட்டுக்காவது, "பதினான்கு நாள் விக் லீவ்" என்பதை அதிகரித்து, அவர் சொஸ்தம் ஆகிற வரையில் விக் லீவ் அலவன்ஸ் கொடுக்க வேண்டும் என்று சட்டம் செய்தோ அல்லது சிபார்சு செய்தோ சர்க்கார் எப்படியும் வற்புறுத்தி ஏற்பாடு செய்துவிடுமாண்டு அவர்களுக்கு நலம் ஏற்படும் என்பதை நான் பணிவன் போடு தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

உணவுத் தானியங்கள் (ஃபுட் க்ரெயினஸ்) சம்பந்தமாக ஊன்கு முன்பு பேசிய கனம் அங்கத்தினர்கள் சொன்னார்கள். நம் நாட்டில் அஸ்ஸாம் போன்ற இடங்களில், பத்து ரூபாய்க்கு 25 லிட்டர் அரிசி கொடுக்கிறார்கள் தோட்ட முதலாளிகள். பத்து ரூபாய்க்கு 25 லிட்டர் அரிசி எப்படிக் கொடுக்கிறார்கள் என்றால், சர்க்கார் நிர்ணயித்த விலையைக் காட்டிலும் அதிகமாக இருக்கும் விலையைத் தோட்ட முதலாளிகளே தங்கள் கையிலிருந்து போட்டுக் கொடுத்துவிடுகிறார்கள். ஆனால், நம் முடைய மாநிலத்தைப் பொறுத்த வரையில், அந்த ஏற்பாடு இதுவரை செய்யப்படவில்லை. அதுவும் பரிசீலனையில் இருக்கிறது என்று நான் யோசிக்கிறேன். இதையும் தயவு செய்து முதலமைச்சர் அவர்கள் எப்ரல், மே மாதத்தில் நீலகிரிக்கு வரும்போது யோசித்து முடிவு செய்ய வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். தோட்டத் தொழிலாளிகளுக்கு பத்து ரூபாய்க்கு 25 லிட்டர் அரிசி கொடுக்க, சர்க்கார் விலைக்கு அதிகமாக உள்ளதை முதலாளிகள் தங்கள் கையிலிருந்து போட்டு, இந்த திட்டத்தை ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்று நான் மீண்டும் பணிவன்போடு கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

குடும்பக் கட்டுப்பாடுத் திட்டத்தைப் பொறுத்தவரையில், தோட்டத் தொழிலிலே ஈடுபட்டிருக்கக் கூடியவர்கள் குடும்பக் கட்டுப்பாடு திட்டத்தில் சேர்ந்தால் அவர்களுக்கு நூறு ரூபாய் தோட்ட முதலாளிகள் கொடுக்க

10th March 1965] [திரு. ஜே. மாதா கவுடர்]

முன்வந்திருப்பதைப் பார்த்து நான் மிகவும் சந்தோஷம் அடைகின்றேன். ஜனப்பெருக்கம் அதிகமாகி இருக்கும் இந்த நேரத்தில், சர்க்கார் எடுத்துக் கொண்டிருக்கும் இந்த ஒரு திட்டத்தில் இந்த முதலாளிகள் ஒத்துழைக்கிறார்கள் என்றாலும், எத்தனை காலம் அவர்கள் இதிலே ஒத்துழைப்பார்களோ என்று நான் அஞ்ச வேண்டியிருக்கிறது. குடும்பக் கட்டுப்பாடு திட்டம் நம் முடைய நாட்டில் இன்னும் பல ஆண்டுகள் காலத்திற்கு மிக மிகக் கண்டிப்பாக இருக்க வேண்டிய அவசியம் இருக்கிறது. இந்த நிலையில், இந்தத் திட்டத்தில் சேர்கிற தோட்டத் தொழிலாளிக்கு 100 ரூபாய் கொடுத்துவிட வேண்டும் என்று சட்டமாகவே செய்துவிடலாமா என்பதைப் பற்றிச் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். இதற்கென்று ஒரு சட்டம் செய்தோ, அல்லது லேபர் ஆக்ட்டைத் திருத்தியோ நூறு ரூபாய் கண்டிப்பாகக் கொடுத்துவிட வேண்டும் என்று ஏற்பாடு செய்தால் குடும்பக் கட்டுப்பாடு திட்டத்திற்குத் துணையாக இருக்கும் என்று சொல்லிக்கொண்டு இந்த மானியத்தை ஆதரித்து என்னுடைய வார்த்தையை முடித்துக் கொள்ளுகின்றேன். வணக்கம்.

*திரு. சி. விசுப்பிரமணியன் : கணம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த மானியக் கோரிக்கையை ஆதரித்து நான் ஒரு சில கருத்துக்கள் சொல்ல விரும்புகிறேன். தொழில் முன்னேற்றம், தொழிலாளர் முன்னேற்றம் என்பது பற்றி நம்முடைய அரசாங்கம் எடுத்துக்கொண்ட நடவடிக்கைகளை நான் பாராட்டுகிறேன். தொழிலாளர்களைப் பற்றியெல்லாம் பலர் பேசிவிட்டார்கள். விவசாயத் தொழிலாளர்களைப்பற்றியும் ஒரு சிலர் நம்முடைய மன்றத்தில் பேசியிருக்கிறார்கள். சிதம்பரம் தாலுக்காவைப் பொறுத்த வரையில், காங்கிரஸ் விவசாயத் தொழிலாளர் சங்கம் ஒன்று இருக்கிறது. அது 1952-ம் ஆண்டில் ஆரம்பிக்கப்பட்டு நாள்தோறும் தேதிவரையில் அது நடந்து கொண்டிருக்கிறது. தஞ்சாவூர் பண்ணையாள் பாதுகாப்புச் சட்டம் சிதம்பரம் தாலுக்காவிற்கும் விவதரிக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால், இந்தச் சட்டம் அமுலில் இருக்கிறதா என்றால் நிச்சயமாக அந்தத் தாலுக்காவில் இல்லவே இல்லை. ஏனென்றால், நீண்டதபடி யெல்லாம் அந்தச் சட்டம் அங்கே அமுலாக்கப்படுகிறது. சட்டம் வேண்டுமா? திட்டம் வேண்டுமா? என்ற முறையிலேதான் சிதம்பரம் தாலுக்காவில் ஆட்சி இருக்கிறதே தவிர, சட்டத்தை நல்ல முறையில் அமுல்படுத்த முடியவில்லை. காந்தி மகான் சொன்னார்கள், “விவசாயிகள் இந்த நாட்டின் முது செலும்பு” என்று. அப்படி அவர்கள் கருதப்படுகிறார்களா என்று பார்த்தால், அவர்கள் விவசாயத்திற்கு முதுகெலும்பு போன்றவர்கள் என்று கருதப்படுவதாக நிச்சயமாகத் தெரியவில்லை. பண்ணையாள் பாதுகாப்புச் சட்டம் வந்திருக்கிறது. பண்ணையாள் சட்டம் என்றால், வருஷம் பூராவும் விவசாயி வேலை செய்ய வேண்டும். வருஷம் பூராவும் விவசாயிக்குக் கூலி கிடைக்க வேண்டும். ஆனால், மூன்று மாதம் விவசாய வேலை முடிந்த பிறகு, பண்ணையாளை நீக்குவதிலேயே முயற்சி எடுத்துக்கொள்ளப்படுகிறதே தவிர, அவர்களை வைத்து வேலை வாங்கவேண்டும் என்ற நிலை இல்லை. பண்ணையாளை நீக்கிவிட்டால் குறைந்த பட்சம் ஆறு மாத வருமானம் கொடுத்து நீக்கவேண்டும் என்று இருக்கிறது. அதன் பிரகாரம் அங்கு இல்லவே இல்லை. ஆகவே, அப்படிப் பண்ணையாளை நீக்கினால் ஆறு மாத வருமானத்தைக் கொடுத்து நீக்கவேண்டும் என்ற ஒரு நடவடிக்கையை நம்முடைய அரசாங்கம் எடுக்க வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

அத்துக் கூலிகளைப் பற்றிப் பலர் பேசினார்கள். தொழில் கோர்ட்டு தொழிலாளர் முன்னேற்றம், தொழில் சட்டம் என்றெல்லாம் இருக்கிறது. ஆனால், விவசாயத் தொழிலாளர்கள் எங்கு போய் சொல்லிக் கொள்வது என்றே தெரியவில்லை. டெபுடி கலெக்டரிடம் போவதா, போலீஸ் ஸ்டேஷனில் போய்ச் சொல்வதா என்று அவர்களுக்குத் தெரிய வில்லை. கடைசியில் அவர்கள் போகும் இடம் போலீஸ் ஸ்டேஷனாகத் தான் இருக்கிறது. போலீசாரும் கூலிக்கு நிர்ணயமான திட்டம் இல்லை என்கிறார்கள். அத்துக்கூலி என்றால் நிலையான கூலி இல்லை என்று இருக்கிறது. அவர்களுக்குக் கூலி நிர்ணயம் செய்ய வேண்டும். நூறுகள் என்ன திட்டம் கொடுத்திருக்கிறோம்

[திரு. சி. சிவசுப்பிரமணியன்] [10th March 1965]

என்றால், உழவடை காலத்திலே பெண்களுக்கு எட்டு (சின்ன) படி ஆண்களுக்கு பத்து (சின்ன) படியும், சாப்பாடும் போட வேண்டும் என்று சொல்கிறோம். அறுவடை சமயத்தில், பெண்களுக்கு பத்து (சின்ன) படியும், ஆண்களுக்கு 12 (சின்ன) படியும், சாப்பாடும் போடவேண்டும் என்று சொல்கிறோம். அதன்படி நடக்கிறதா என்றால், “கொடுக்க முடியாது” என்று சொல்கிறார்கள், தகராறு வருகிறது. தகராறு வந்தால் உள்ளூர் ஜனங்களுக்கு வேலை இல்லை என்று சொல்கிறார்கள். வெளியூர் ஜனங்களைக் கொண்டு வருகிறார்கள். உள்ளூர் ஆட்களுக்கு வேலை கொடுத்து விட்டுத்தான் வெளியூர் ஆட்களுக்கு வேலை கொடுக்கவேண்டும் என்ற சட்டம் ஏற்பட்டாகவேண்டும். இதை ஏன் சொல்கிறேன் என்றால், உள்ளூர் ஆட்களை விட்டுவிட்டு, நூற்றுக்கணக்கான ஆட்களை வெளியூரிலிருந்து லாரிகளில் கொண்டுவந்து இறக்க வேலை செய்யச் சொல்லுகிறார்கள். இதனால் உள்ளூர் ஆட்களுக்குப் பசி பட்டினி தாண்டலாம் ஆபவேண்டிய நிலை ஏற்படுகிறது. விவசாயிக்கு நல்லது செய்யவேண்டும் என்ற வகையில் சட்டம் இருக்கும்போதே விவசாயிகள் இந்தக் கஷ்டத்தை அடைந்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆக, உள்ளூர் ஆட்களுக்கு வேலை கொடுத்துவிட்டு, மேலும் ஆட்கள் தேவைப்பட்டால்தான் வெளியூர் ஆட்களை வைத்துக்கொள்ளலாம் என்று சட்டம் கொண்டுவர அரசாங்கம் முன்வரவேண்டும் என்று நான்கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன். உதாரணமாக, ஒரு ஊரில் மூன்று மரக்கால், இன்னொரு ஊரில் இரண்டரை மரக்கால், இன்னொரு ஊரில் 11 படி, இப்படிப் பலவிதமாக இருக்கிறது. ஆனால், கேட்க முடியவில்லை.” என்ன செய்வது? என்ன கூலி கொடுக்க வேண்டும் என்று சர்க்காரிலே சட்டம் போடவில்லை” என்று போலீசார் சொல்கிறார்கள். கலெக்டரும் “பார்த்துச் செய்யுங்கள்” என்று சொல்லிவிடுகிறார். ஆகவே, கூலி நிர்ணயம் வேண்டும். நம்முடைய சர்க்கார் எத்தனையோ நல்ல காரியங்கள் பல துறைகளில் செய்திருக்கும் இந்த நேரத்தில் விவசாயிகளுக்கு நல்லது செய்ய இன்னும் முன்வரவில்லை என்று நான் வற்புறுத்த விரும்புகிறேன். தஞ்சாவூர் பண்ணையார் பாதுகாப்புச் சட்டம், 60 : 40 சட்டம், உழமபுறனுக்கு நிலம் சொந்தம் என்ற கோஷம் இருக்கிற இந்த நேரத்திலே, விவசாயிகளினுடைய முன்னேற்றம் இன்னும் தடைப்பட்டுக்கொண்டிருக்கிறது என்பதை நான் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். நில வெளியேற்றம் அதிகமாக இருக்கிறது. குத்தகைச் சீட்டு, வாரச் சீட்டு எழுதிக்கொடுக்கவேண்டும். அப்படிக்கொடுக்கவில்லை யென்றால் வெளியேற்றுகிறார்கள். அதே சமயத்தில் போலீஸ் ஸ்டேஷனுக்குப்போய் மிராஸ்தாரர்கள் ரிப்போர்ட்டும் செய்து விடுகிறார்கள். போலீசாரும் நிலத்தில் தலையிடக்கூடாது என்கிறார்கள். மேலும் “உங்கனிடத்தில் சீட்டு இருக்கிறதா?” என்கிறார்கள். நிலச்சுவான்தார்கள் விவசாயிகளுக்குச் சீட்டுக் கொடுப்பதே கிடையாது. சீட்டுக் கொடுத்துவிட்டால் அடுத்த வருஷம் நிலம் வேண்டுமென்று சொல்லுவார்கள். ஆகவே சீட்டுக் கொடுக்கக் கூடாது என்று இருக்கிறார்கள். இவர்களிடம் சீட்டு இல்லை என்று தெரிந்தவுடன் போலீஸ்காரர்கள் தலையிடுகிறார்கள். அவர்கள் தலையிடக்கூடாது. அப்படியின்றி இவர்கள் அந்த விவசாயி பயிரிட்ட இடங்களுக்குச் சென்று பக்கத்து நிலக்காரர்களை இந்த நிலத்தில் பயிர் வைத்தது யார் என்று விசாரிக்கலாம். அல்லது அடங்கலையும் பார்த்தலாம். அப்படிச் செய்வது கிடையாது. அதற்கு மாறாக அவர்கள் விவசாயிகளிடத்திலேயே “நீ ஏன் அறுவடைக்கு அந்த நிலத்திற்குச் சென்றாய்?” என்று கேட்கிறார்கள். இப்படி இவர்கள் தலையிடுவது தேவையே இல்லையென்று சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். இவர்கள் மிராஸ்தாரை சிலில் கோர்ட்டுக்கு அனுப்ப வேண்டும். இதற்கு தக்க நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். இத்துடன் ஒரு விவசாயியின் சோகக் கதை ஒன்றை சொல்கிறேன் சிதம்பரம் தாலுக்கா, வயலாழார் என்ற கிராமத்தில் மூன்று மாதத்திற்கு முன்னால் ஒரு விவசாயி நிலத்திற்கு பூச்சி மருந்து தெளித்தான். பூச்சி மருந்து தெளித்துவிட்டு கரையேறியவுடனே அங்கேயே இறந்துவிட்டான். அவன் சுவத்தை ஆஸ்பத்திரிக்கு எடுத்துச் சென்றார்கள். பரிசீலனை செய்தார்கள். பஞ்சாயத்தார் பூச்சி மருந்து தெளித்த காரணத்தினால் இறந்து இருக்கிறான் என்று கண்டு அவருக்கு நஷ்ட ஈடாக—கோர்ட்டுக்குப் போனால் காலதாமதமாக ஆகலாம், கிடைக்காமல் போகலாம்—சின்ன வயதுடையவன், 25 வயதுடைய மனைவியும், குழந்தையும் அவனுக்கு

10th March 1965] [திரு. சி. சிவசுப்பிரமணியன்]

இருக்கிறது—ஆகவே 100 ரூபாய் தொகையும், ஒரு காணி நிலமும் அந்த நிலக்காரர் அவன் குடும்பத்திற்குக் கொடுக்க வேண்டும் என்று முடிவு செய்தார்கள். நிலக்காரர் தருவதாகச் சொன்னார். போலீசார் வாங்கித் தருவதாகவும் ஒப்புக் கொண்டார்கள். ஆனால் இன்றுவரை தரப்படவில்லை. நான் சப்-இன்ஸ்பெக்டரிடம் சொன்னேன். வாங்கித் தருவதாகச் சொன்னார். போலீஸ் இன்ஸ்பெக்டரிடம் சொன்னேன். விசாரித்து உடனே கொடுக்கும்படி செய்வதாகச் சொன்னார். டிப்டி. சூப் பிரண்டிடமும் சொன்னேன். உடனே கீழ் அதிகாரியைக் கூப்பிட்டு உடனே அதை வாங்கித் தரும்படி செய்வதாகச் சொன்னார். மூன்று மாதம் ஆகிறது. இன்னும் அதற்குப் போலீசார் நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ளவில்லை என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். துரித நடவடிக்கை எடுக்க அரசாங்கத்தைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

• பண்ணையாளை வெளியேற்றக் கூடாது என்று சட்டம் இருக்கிறது. இருந்தும் பலர் வெளியேற்றப்படுகிறார்கள், ஆகவே சர்க்கார் கண்டிப்பாக பண்ணையாட்களை வெளியேற்றக் கூடாது என்பதற்கும், வெளி ஊர்களில் இருந்து ஆட்களைக் கொண்டு வரக்கூடாது என்பதற்கும் தக்க நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ளவேண்டுமென்று தெரிவித்துக் கொண்டு என் உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன். வணக்கம்.

*திரு. து. ப. அழகமுத்து : துணைத் தலைவர் அவர்களே, தொழிற்சாலை, தொழிலாளர் மானியம் சம்பந்தமாகக் கொடுக்கப்பட்டுள்ள வெட்டுப் பிரேரணையை ஒட்டி சில கருத்துக்களைக் கூற விரும்புகிறேன். இந்த மானியத்திற்காகக் கொடுக்கப்பட்டுள்ள விளக்கத்தில் முதல் அமைச்சர் அவர்கள் தொழிலாளர்களுடைய நலனுக்காக என்ன என்ன சட்டங்கள் இயற்றப்பட்டு இருக்கின்றன, அது எப்படி அமுல் நடத்தப்பட்டு வருகிறது என்று விளக்கம் கொடுத்திருக்கிறார்கள். நம்முடைய அரசாங்கம் ஜனநாயக சோஷலிசக் கொள்கையைக் கடைப்பிடிக்கிறது. ஜனநாயக சோஷலிசத்தில் தனியார் துறையும் இருக்கும், பொதுத் துறையும் இருக்கும். பொதுத் துறையில் நடைபெறுகிற காரியங்கள் தனியார் துறைக்கு எடுத்துக் காட்டாக இருக்கவேண்டும். இன்றைய தினம் குறிப்பாக பொதுத் துறையில் இரண்டு தொழில்களை எடுத்துக் கொள்ளலாம். ஒன்று மின்சார போர்டு இரண்டு ஸ்டேட் டிரான்ஸ்போர்ட். மின்சாரத்துறை அடானமஸ் பாடி—மேல் அதிகாரம் சர்க்கார் கையில் இருக்கிறது. ஆகவே அங்கே வேலை பார்க்கிற தொழிலாளர்கள் எப்படிச் சட்டத்தின் பயனை அனுபவிக்கிறார்கள் என்று தெரிந்து கொண்டால் அதேபோன்ற சலுகை தனிப்பட்ட வர்களிடத்தில் வேலை செய்யும் தொழிலாளர்களுக்கும் கொடுக்க ஊக்கம் பிறக்கும். ஆனால் இங்கே மின்சார போர்டைப்பற்றி எங்களுடைய கட்சி உறுப்பினர் திரு. மாதவன் அவர்கள் குறிப்பிட்டபோது கோர்ட்டில் வழக்கு இருக்கிறது. அதைப்பற்றிப் பேசக் கூடாது என்று தொழில் அமைச்சர் அவர்கள் பேசினார்கள். இது சர்க்காருக்கு நல்ல பாதகாப்பாக இருக்கிறது. அவர்கள் தவறு செய்கின்ற நேரத்தில் தொழிலாளர் நலம் பற்றியதானாலும், துப்பாக்கிச் சூடானாலும் அதன் மூலம் வழக்கு ஏற்பட்டால்—அந்தத் தவறை எடுத்துச் சொல்ல முடிவதில்லை. வழக்கு இருக்கிறதென்ற காரணத்தைக்காட்டியே அவர்கள் தப்பித்துக் கொள்கிறார்கள். மின்சார போர்டு தொழிலாளர்களுக்குக் கிடைக்கவேண்டிய நியாயம் கிடைக்கவில்லை. அதுபோல ஸ்டேட் டிரான்ஸ்போர்ட் தொழிலாளர்களை எடுத்துக்கொண்டாலும் அவர்கள் நிலைமை எப்படி இருக்கிறது என்று என்னால் சொல்ல முடியும். ஆனால் அதுபற்றி தனியாகவே ஒரு மானியம் வர இருப்பதால் அப்போது அவற்றைக் குறிப்பிடலாம் என்று விரும்புகிறேன்.

தொழிலாளர்களுடைய நலன்கள் எவ்வாறு பாதுகாக்கப்பட்டு வருகின்றன என்பதுபற்றி விளக்குவதற்காகக் கொடுக்கப்பட்டுள்ள குறிப்பில் ஆபீசர்கள் ஒழுங்காகச் சென்று பரிசீலனை நடத்துகிறார்கள் என்ற குறிப்பும் கொடுக்கப்பட்டு இருக்கிறது. அப்படிக் கொடுக்கப்பட்டுள்ள புள்ளிவிவரத்தில் ஷாப்புச் சட்டங்களின் கீழ் ஷாப்பு இன்ஸ்பெக்டர் எவ்வாறு நடைபெறுகின்றன என்பது பற்றியும் கொடுக்கப்பட்டு

[திரு. து. ப. அழகமுத்து] [10th March 1965]

இருக்கிறது. அதிலே கடந்த ஆண்டைவிட இந்த ஆண்டு இரண்டாயிரத்துக்கும் மேற்பட்டு அந்த ஸ்தாபனங்கள் அதிகமாக இருக்கிறது. தொழிலாளர்களின் எண்ணிக்கை ஒன்பதாயிரம் பேர் குறைந்து இருக்கிறார்கள். ஒருகால் தொழிலாளர்கள் முதலாளிகளாக மாறி விட்டார்கள் என்று கூறலாம். ஆனால் இரண்டாயிரம் தொழிலாளர்கள் அதிகமாகி, வேலையாட்கள் ஒன்பதாயிரமாகக் குறைந்து இருப்பது என்ன காரணத்தால் ஏற்பட்டது என்பதைத் தெரிந்து கொள்ள கடமைப்பட்டு இருக்கிறோம். முதலாளிகள் தங்களுக்குச் சாதகமாகப் பல தொழிலாளர்களை வேலையைவிட்டு அனுப்பிவிட்டிருக்கிறார்கள் என்றே கொள்ள வேண்டியிருக்கிறது. சட்டத்தைத் தங்களுக்குச் சாதகமாகப் பயன்படுத்திக் கொண்டு நஷ்டம் ஏற்படாத வகையில் இதைச் செய்திருக்கிறார்கள் என்று கொள்ளவேண்டும். அதேபோல ஹோட்டல் தொழிலாளர்களுக்காக ஒரு சட்டம் இருக்கிறது. அதைச் சரியான முறையில் அமுல் நடத்துகிறார்கள் என்றால் இல்லை என்றுதான் கூறவேண்டும். ஹோட்டல் தொழிலாளர்களுக்குத் தரவேண்டிய சலுகைகளைத் தராமல், தகராறி ஏற்பட்டு சட்டபூர்வமாகத் தரத்தான் வேண்டும் என்று தீர்ப்பாகிற போது, முதலாளிகள் அந்த ஹோட்டலையே மூடிவிட்டு, வேறு பெயரில் இன்னொரு ஹோட்டலைத் திறந்துவிடுகிறார்கள். தொழிலாளர்கள் அவர்களுக்கான சட்டத்தின் பயனை அடைய முடியாத சூழ்நிலைதான் ஏற்படுகிறது.

அதே போல இன்றைய தினம் பஸ் முதலாளிகள்—சர்க்கார் டிரான்ஸ் போர்ட்டில் உள்ள நிலையை எடுத்துக் காட்டி அதிகமான சலுகை கொடுக்காமல் தப்பித்துக்கொண்டுவிடுகிறார்கள். உதாரணமாக தொழிலாளர்களை டெம்பரரியாகவே வைத்துக்கொள்கிறார்கள். இவ்வளவு காலம் ஒருவர் தொடர்ந்து வேலையில் இருந்தால் நிரந்தரமாகப்பட்டு வேண்டும் என்று இருப்பதால் அதற்குள் இடையில் போகச் சொல்லிவிடுகிறார்கள். அதுபோல் அவர்கள் இவ்வளவு மணி நேரம் வேலை செய்ய வேண்டுமென்று விதி இருக்கிறது. அதற்கும் அதிகமாகவே வேலை வாங்கப்படுகிறார்கள். லீவு முதலிய சலுகைகள் கொடுப்பது இல்லை. இருபது தொழிலாளர்கள் இருந்தால் ஸ்டேட் இன்ஷூரன்ஸ் அவர்களுக்குக் கொடுக்கலாம். அதனை முதலாளிகள் கொடுப்பதாகத் தெரியவில்லை. இன்றைக்கு பல முதலாளிகள் ஆளும் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்களாக இருக்கிறார்கள். ஆகவே பதவியில் உள்ளவர்களின் துணையைக் கொண்டு தப்பித்து விடலாம் என்று காரியங்களைச் செய்கிறார்கள். பல முதலாளிகள் டெம்பரரியாக ஆட்களை மாற்றி வைத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள்.

அடுத்தபடியாக வேலைதேடித்தரும் ஸ்தாபனம் இருக்கிறது. சர்க்கார் கொடுத்துள்ள கணக்குப்படி வேலை இல்லாதவர்கள் மிக அதிகமாக இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு இந்த ஸ்தாபனம் எப்படிப் பணியாற்றுகிறது என்பதைக் குறிப்பிடவேண்டும்.

வேலை வேண்டியவர்கள் அந்த ஸ்தாபனத்தில் பதிந்து வைத்துக் கொள்கிறார்கள். முறைப்படி வேலை கிடைக்கிறதா என்றால் இல்லை. அங்கே ஊழல்தான் இருக்கிறது என்று சொல்வதற்கு இடம் உண்டு. ஒரு ஸ்தாபனத்திற்கு வேலைக்கு ஆள் வேண்டுமென்றால், அந்த ஸ்தாபனத்திற்கு ஒரு லிஸ்ட் அனுப்புகிறார்கள். அந்த லிஸ்டில் உள்ள ஆட்கள் அவர்களுக்குப் பிடிக்கவில்லை யென்றால் மற்றொரு லிஸ்ட் கேட்கிறார்கள். மறு முறையும் ஒரு லிஸ்ட் அனுப்புகிறார்கள். இப்படித் தாங்கள் விரும்புகிற ஆட்கள் அல்லது தாங்கள் விரும்புகிற பெயர்கள் வருகின்ற வரை லிஸ்ட் கேட்டுக் கொண்டே இருக்கிறார்கள். வேண்டிய ஆட்களின் பெயர்கள் வந்தவுடனே வேலைபோட்டுக் கொடுக்கிறார்கள். இதை நான் பஞ்சாயத்து யூனியனில் பார்த்திருக்கிறேன். பஞ்சாயத்து யூனியனில் ஒரு ஆளை வேலைக்குச் சேர்க்கவேண்டுமென்று கூறினால் அவர்கள் எம்பிளாய்

10th March 1965] [திரு. து. ப. அழகமுத்து]

மென்ட் எக்ஸ்சேஞ்சிலிருந்து லிஸ்ட் அனுப்பும் பொழுது பெயரை அனுப்பினார்கள், நாங்கள் போட்டுத் தருகிறோம் என்று சொல்கிறார்கள். அவர்கள் வேலைக்கு ஆள்போடும்போது யாரைப் போட வேண்டும் என்று விரும்புகிறார்களோ அவர்கள் பெயர்கள் வரும்வரை காத்திருந்து அவர்களைத்தான் போட்டுக்கொள்கிறார்கள். இந்த நிலைமை நீடிப்பதின் மூலம், சாதாரணமானவர்கள், ஏழைகள், இவர்களுக்குக் கிடைக்க வேண்டிய வேலைவாய்ப்புக் கிடைக்காமல் போய்விடுகிறது. எனவே இதைப் போக்குவதற்கு, எம்பிளாய்மென்ட் எக்ஸ்சேஞ்சி னுடைய வேலையைப் பரிசீலிப்பதற்கு ஒரு கமிட்டியை அமைக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

ஏற்கெனவே வேலையில்லாத திண்டாட்டம் இந்த நாட்டிலே இருக்கிறது. இதோ உற்பத்தி செய்யப்பட்ட வேலையில்லாத திண்டாட்டத்திற்கு ஆளானவர்கள் பொற்கொல்லர்கள். இந்த பொற்கொல்லர்கள் நிலைமை இன்னும் கவனிக்கப்படவில்லை. ஏதோ சலுகைகள் தரப்படுவதாகச் சொல்கிறார்கள். அப்படிச் சலுகைகள் கொடுத்தும் அவர்களுடைய குறைகளுக்குத் தகுந்த பரிசாரங்கள் கிடைக்கவில்லை. எனவே, அதற்கான நடவடிக்கைகள் எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தப்படியாக, கடற்கரைப் பக்கங்களில் வாழும் மீன்பிடிக்கும் தொழிலாளர்கள் இருக்கிறார்கள். அவர்கள் தங்கள் சிறு குழந்தைகளையும் தங்கள் தொழிலிலேயே ஈடுபடுத்துகிறார்கள். அவர்கள் படிப்பதற்கு முடியாத நிலைமை இருக்கிறது. இன்னொரு பரிதாபமான விஷயம், அந்தக் குழந்தைகளை அவர்கள் 2,000, 3,000 ரூபாய்க்கு அடகு வைத்து ஒரு குறிப்பிட்ட காலத்திற்கு வேலைக்காக மற்றவர்களிடம் விட்டுவிடுகிறார்கள். இப்படிச் செய்வதால் அவர்கள் படிப்பதற்கே வாய்ப்பு இல்லாமல் போய்விடுகிறது. எனவே, இந்த நிலைமையைப் போக்குவதற்கு, அந்தக் குழந்தைகளைக் கல்வி கற்கச் செய்வதற்கு ஆவன செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதே சமயத்தில் இங்கே கொடுக்கப்பட்டுள்ள அறிக்கையில் "Government sanctioned a sum of rupees thousand towards Legal Assistants at State cost, to poor and deserving workers or their dependants, claiming compensation under the Workmen's Compensation Act". என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள்.

இந்த மாதிரி, சட்டப்படித் தங்களுக்குக் கிடைக்கவேண்டிய உரிமையைப் பெற முடியாதவர்களுக்கு லீக்ஸ் அவிஸ்டென்ஸ் என்று ரூ. 1,000 கொடுத்து இருப்பதாகக் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். அது பாராட்டப்பட வேண்டிய ஒன்று. அநேகம் தொழிலாளர்கள் சட்டப்படித் தங்களுக்குக் கிடைக்க வேண்டிய சலுகைகள், பண வசதியில்லாத காரணத்தால் கோர்ட் மூலமாகவோ அல்லது வேறு வகையிலோ பெற முடியாத நிலையில் இருக்கிறார்கள். இதனால் முதலாளிகள் தப்பித்துக் கொள்கிறார்கள். அப்படிப்பட்டவர்களுக்கு இந்த உதவியை அதிகமாகத் தரவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு என்னுடைய உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

*திரு. வை. சங்கரன் : கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, இன்று தொழிலாளர் சம்பந்தமாக நல்ல பல சட்டங்கள் அமுலில் இருக்கின்றன. இது சம்பந்தமாக ராஜ்யத் தொழில் அட்வைசரி போர்டு ஒன்று நிறுவப்பட்டு அது மிக நல்ல முறையிலே என்ன என்ன நடவடிக்கைகள் எடுத்துக் கொள்ள வேண்டுமென்பதைப் பற்றி தீர்மானங்கள் போட்டிருக்கிறது. முக்கியமாக இப்பொழுது "The need to prepare new series of cost of living Index taking the base year 1960

[திரு. வை. சங்கரன்]

[10th March 1965]

instead of 1936". என்று போடப்பட்டிருக்கிறது. உண்மையிலே இது நல்ல ஒரு காரியம்; செய்யப்பட வேண்டிய ஒரு காரியம். ஆனால் அதிலும் ஒரு குறை இருக்கிறது. காஸ்ட் ஆப் லிவ்விங் இண்டெக்ஸ் எடுக்கும்பொழுது முக்கியமாக ஒன்று கவனிக்க வேண்டும். பல ராஜ்யங்களில், அதாவது, குஜராத், மகாராஷ்டிரம் போன்ற ராஜ்யங்களில் ஏற்கனவே காஸ்ட் ஆப் லிவ்விங் இண்டெக்ஸ் எடுக்கப்பட்டது; அதில் ஓரளவு டிபெக்டஸ் இருக்கிறது. விலைவாசியை ஒட்டி காஸ்ட் ஆப் லிவ்விங்கும் சரியான படி உயரவில்லை என்று உணர்ந்து, அதைக் கண்டு பிடிப்பதற்காக அவர்கள் ஒரு எக்ஸ்பெர்ட் கமிட்டியைப் போட்டு அதை எந்த வகையில் மாற்றி யமைக்க வேண்டுமோ அந்த வகையிலே மாற்றியமைத்து இருக்கிறார்கள். அதேபோல் நம்முடைய ராஜ்யத்திலும் ஒரு எக்ஸ்பெர்ட் கமிட்டி போடப்பட்டு இருக்கிறது. ஆனால் இன்னும் சரியாக வேலை செய்ய வில்லை. நம்முடைய காஸ்ட் ஆப் லிவ்விங் குறைவாக அதாவது டிபெக்ட்டிவ் ஆக இருக்கிறது. அதைச் சரியான முறையிலே திருத்தியமைக்கவேண்டும். ஏனென்றால், டி.ஏ.யை காஸ்ட் ஆப் லிவ்விங் உடன் லிங்க் பண்ணுவது என்ற கொள்கைப்படி அந்த அடிப்படையிலே டி.ஏ. இருக்கவேண்டும் என்று ஒப்புக்கொண்டிருக்கிறோம். ஆகையால் காஸ்ட் ஆப் லிவ்விங் சரியாக இருந்தால் தான் டி.ஏ. யும் அதற்குத் தகுந்தபடி கிடைக்கச் செய்ய முடியும். ஆகவே, எக்ஸ்பெர்ட் கமிட்டி இந்தக் குறைகளைப் போக்குவதற்குத் தகுந்த நடவடிக்கை எடுக்க ஏற்பாடு செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, லேபர் சம்பந்தமாக இந்த இண்டஸ்டிரியல் ஹவுஸிங் ஸ்கீமை எடுத்துக் கொண்டால், உதாரணமாக, மதுரை மீனாட்சி மில்ஸ் சம்பந்தமாக எடுத்துக்கொண்டால் அங்கு இந்த ஸ்கீம் இருக்கிறது. இதே மாதிரி இன்னும் பல இடங்களிலும் கோவாபரேடிஸ் சொஸைட்டிகளில் இந்த ஸ்கீம் இருக்கிறது. இதை யொட்டி சில ஆண்டுகளுக்கு முன்பே இடமெல்லாம் வாங்கிப் போட்டுவிட்டார்கள். இடம் வாங்கிப்போட்டு கட்டிடம் கட்டத் தயாராக இருக்கும் அந்த அளவிலே ஒரு கட்டம் வரைக்கும் இந்த ஸ்கீம் சென்றுவிட்டது. ஆனால், இந்த நிலையில் இப்பொழுது ஏதோ ஒரு காரணம் சொல்லி, அதாவது எம்ர்ஜென்சி என்ற காரணத்தைச் சொல்லிக் கைவிடப்பட்டது என்று சொல்லிவிடுகிறார்கள். எமெர்ஜென்ஸியாக இருப்பதால் அதற்குப் பணம் கொடுக்கப்பட முடியாத நிலை இருக்கிறது; அந்தப் பணம் வேறு வகையிலே செலவிடப்பட வேண்டியிருக்கிறது என்று ஒரு புதில் ஒரு சமாதானம் சொல்லப் படுகிறது. இது மிகவும் வருந்தத்தக்க நிலை. புதிதாக யாராவது இப்படிப்பட்ட ஸ்கீமில் சேர்ந்திருந்தால் பரவாயில்லை. ஏற்கெனவே அந்த ஸ்கீமில் சேர்ந்து, நிலமெல்லாம் பணத்தைப் போட்டு வாங்கி, இப்பொழுது கட்டிடத்திற்கு பணம் இல்லை, ஆகையால் நிலத்தையே விற்றுவிறுங்கள் என்று சொல்வது சரியல்ல. ஏனென்றால் இது போன்ற கோவாபரேடிஸ் பில்லிங் சொஸைட்டிகளில் எங்களைப் போன்றவர்கள் இருக்கிறார்கள். எங்களை எல்லாம் டைரக்டர்களாகப் போட்டுவிடுகிறார்கள். எங்களுக்கெல்லாம் மதிப்புக்கொடுத்து நாங்கள் இருந்தால் தான் அவர்களுக்கு உதவி செய்ய முடியும் என்ற எண்ணத்திலே மரியாதை கொடுத்து வைத்திருக்கிறார்கள். அப்படியிருக்கும் பொழுது தற்போதைய நிலையில் நாங்கள் அவர்கள் முன்னால் தலைதூக்க முடியாத நிலை இருக்கிறது. ஆகவே, ஏற்கனவே எடுத்துக்கொண்ட ஸ்கீம்களையாவது எடுத்து வீடு கட்டிக்கொள்வதற்கு ஏற்பாடுகள் செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். ஆறு சத வீதம் வட்டியில் Life Insurance Corporation-ல் கடன்வாங்கச் சொல்லப் படுகிறது. அப்படி வாங்கினால் அந்த ஸ்கீமில் உள்ளவர்கள் முதலில் 1,000 முதல் 1,500 ரூபாய் வரையில் கட்டி, 38 ரூபாய், 40 ரூபாய் என்று தவணை மாதாமாதம் கட்டி வர வேண்டும். எனவே

10th March 1965]

[திரு. வை. சங்கரன்]

இடமெல்லாம் வாங்கின பிறகு இடத்தை விற்றுவிடுங்கள் என்று சொல்வது நியாயமல்ல; எனவே இதை அனுதாபத்தோடு கவனிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, இராமநாதபுரம் ஜில்லாவிலே மேட்ச் பாக்டரிகள் இருக்கின்றன. அங்கு சிறுவர்களுக்கு எல்லாம் வேலை கொடுக்கிறார்கள். டாக்டர் சர்டிபிகேட் வாங்கினால் போதும். சிறுவர்களை எல்லாம் வேலைக்கு அமர்த்திக் கொள்கிறார்கள். ஸ்கூல் சர்டிபிகேட் இருந்தால்தான் அவர்களை வேலையிலே சேர்த்துக் கொள்ள முடியும் என்ற வகையிலே மாற்ற வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். ஏனென்றால் சிறுவர்களை வேலைக்கு அமர்த்தினால் மூன்று அபாயங்கள் உள்ளன. அதாவது ஒன்று ஹெல்த், இரண்டாவது டேஞ்சர், மூன்றாவது கல்வி பாதிக்கப்படுவது. ஓரளவு 18 வயது வந்தவர்களை வேலைக்கு வைத்துக் கொண்டால் பரவாயில்லை; அவர்களுக்குப் படிப்பு வரவில்லை என்று சொல்லலாம். ஆனால் 10 வயது 12 வயதுச் சிறுவர்களை எல்லாம் வேலைக்கு அமர்த்துக் 12 00
கிறார்கள். இப்படிச் செய்வதால் அந்தச் சிறுவர்கள் கல்வி கற்றுக் noon.
கொள்வதற்கான வாய்ப்பை மறுப்பது போன்று ஆகிலும். ஆகவே இதை விஷயத்தில் கண்காணிப்பாக இருக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அதோடு இது மாதிரி மாட்ச் பாக்டரியைப் பார்க்கும்போது ஓரக் ஷெட் என்று பாக்டரி லிமிட்டுக்குக் கொஞ்சம் தள்ளிப் போட்டிருக்கிறார்கள். அதைப் பற்றிக் கேட்டால் அது பாக்டரி லிமிட்டில் இல்லை என்று சொல்லிவிடுகிறார்கள். ஆனால் அந்த இடத்திலேயும் அதே வேலையைத்தான் செய்கிறார்கள். பாக்டரி கண்டிஷன்கள் அதற்கு பாதிக்காத வகையில் அவர்கள் தப்பித்துக் கொள்கிறார்கள். இதையும் அதிகாரிகள் கண்காணிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

கேடறிங் எஸ்டாபிளிஷ்மென்ட் ஆக்ட், ஷாப் ஆக்ட் ஆகியவை எல்லாம் பூரணமாக அமல் நடத்தப்படவில்லை. ஹோட்டல்களில் ஒருவன் ஆறு மாதத்திற்கு மேல் வேலை செய்தால்தான் நிரந்தரமான தொழிலாளி என்று கருதப்படுவானாகையால் ஆறு மாதத்திற்குள்ளாகவே ஏதாவது ஒரு காரணத்தைக் காட்டி, அவனை வெளியே தள்ளிவிடுகிற நிலை இருக்கிறது. பொதுவாக அவர்களுக்குச் சம்பளம், 20, 30, 40-க்கு மேல் நிர்ணயிப்பதில்லை. அதன் காரணமாகப் அவர்கள் பெரும்பாலோர் 'அன் மாரீடு' ஆகவே இருக்க வேண்டிய நிர்ப்பந்தம் இருக்கிறது. சில சமயங்களில் ஹோட்டல் முதலாளிகள் ஹோட்டலை மூடிவிட்டு மறுபடியும் ஏதாவது ஒருவர் பெயரிலே ஆரம்பிக்கின்ற நிலைமைகளும் இருக்கின்றன. அதே சவான்தார்தான்; ஆனால் வெளியிலே தோற்றத்திற்கு வேறு ஹோட்டல் மாதிரி காணப்படும். இது போன்ற நிலைமையைத் தடுக்க ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். அவர்களுக்கு உணவு கொடுக்காவிட்டால் அவர்களுக்கு ஒரு நாளைக்கு 1½ ரூபாய் படி கொடுக்க வேண்டும் என்று விதி இருப்பினும், அப்படிக் கொடுக்கும்போது, 1½ ரூபாய் கொடுக்காமல் ஒரு ரூபாய், அதற்குக் கீழேயும் கொடுக்கிறார்கள். அதோடு ஷாப் ஆக்டின் படி வேலை நேரம் சரியானபடி அமல் நடத்தப்படுவதில்லை. இதை எல்லாம் சரியான முறையில் கண்காணிக்க ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும்.

டிரான்ஸ்போர்ட் ஓர்க்கர்ஸ் சம்பந்தப்பட்ட மட்டில் மினிமம் வேஜஸ் மூன்று ஆண்டுகளுக்கு முன்பாக நிர்ணயிக்கப்பட்டது. இப்போது விலைவாசி மிகவும் உயர்ந்திருக்கிறது. சாதாரணமாகவே மூன்று வருஷத்திற்கு ஒரு முறை மினிமம் வேஜலைத் திருத்தி அமைக்க வேண்டும் என்று விதி இருக்கிறது. ஆகவே, தற்போதைய விலைவாசிக்குத் தகுந்தபடி டிரான்ஸ்போர்ட் ஓர்க்கர்சடைய மினிமம் வேஜலை மாற்றி அமைக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். டிரான்ஸ்போர்ட் ஓர்க்கர்ஸ் ஆக்ட் சம்பந்தமாக ரூஸ்ஸ் பப்ளிஷ் ஆகவில்லை. பப்ளிக் அப்ஜக்ஷன்ஸ் எல்லாம் கால்ஃபார் பண்ணப் பட்டு காலதாமதம் இல்லாமல் ரூஸ்ஸ்களைப் பிறப்பிக்க முன்வர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். ஆக்டின் கீழ் மினிமம் வேஜஸ் சம்பந்தமாக Sweated இண்டஸ்ட்ரியல் தொழிலாளர்களைப் பொறுத்தவரை ஆர்பிரரியாக fix செய்யப்பட்டு உள்ளது. காஸ்ட் ஆப் லிவிங் இன்டெக்ஸஸ் லிங்க் பண்ணினால் நல்லாக இருக்கும். அதற்குத் தகுந்தாற்போல் தற்போதைய மினிமம் வேஜஸ் ஆக்டில் திருத்தங்கள் செய்ய வேண்டும்.

[திரு. வை. சங்கரன்]

[10th March 1965]

திரு செங்காளியப்பன் அவர்கள் சொன்னதுபோல் பம்பாய், அகமதாபாத் டெக்ஸ்டைல் மில் ஒர்க்கர்ஸ் இன்க்ரிஸ்டு பிரிவினேஜ் லீவ், காஷுவல் லீவ் வித் வேஜஸ், ட்ரிப்ப்யூனலுக்குப் போய், சுப்ரீம் கோர்ட்டுக்கும் சென்று பெற்றிருக்கிறார்கள். அதேபோன்று நம்முடைய ராஜ்யத் தொழிலாளர் களும் டிமாண்டு கொடுத்திருக்கிறார்கள். நம்முடைய கவர்ன்மெண்டு இது விஷயத்தில் ரெலக்டண்ட் ஆக இருக்கிறார்கள். இதையும் ஆர்பிட்ட்ரேஷனுக்கு ரெபர் பண்ண வேண்டும். பப்ளிக் செக்டாரில் டிரேடு யூனியன் ரைட்ஸ் ஓரளவுக்கு இருந்தாலும், முழு அளவுக்கு அவர்களுக்கு டிரேடு யூனியன் ரைட்ஸும் இன்னமும் நல்ல சர்வீஸ் கண்டிஷன்களும் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

செட்டில்மென்ட் ஆப் இன்டஸ்ட்ரியல் டிஸ்ப்யூட்ஸ்களில் தீர்ப்புப் பெற ஓராண்டுக்கு மேல் ஆகிறது. டிஸ்ட்ரிக்ட் செய்ஸ்ப்பட்ட கேஸ்களில் தொழிலாளர்கள் ஓரண்டு காலத்திற்கு மேல் அனுசூலம் பெறுவதற்காகக் காத்திருக்க வேண்டியிருக்கிறது. செட்டில்மென்ட் ஆப் லேபர் டிஸ்ப்யூட்ஸில் நான்-எம்ப்ளாய்மென்ட் கேஸ்களை மூன்று மாதத்தில் முடிக்க வேண்டுமென்ற நிலைமை ஏற்பட வேண்டும். போனால் சம்பந்தமாக ஒரு கமிஷன் போடப்பட்டு லெஜிஸ்லேஷன் பாஸ் பண்ணுவதாக இருக்கிறது. டெம்பரரிமாக 2 மாத போனஸ், ஒரு மாத போனஸ் மட்டும் கொடுத்து விட்டு லெஜிஸ்லேஷன் வரப்போகிறது என்று கூறிக்கொண்டு தள்ளிக் கொண்டே போகிறார்கள். சீக்கிரத்தில் லெஜிஸ்லேஷன் கொண்டுவர ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். முனிசிபல் மீனியல் சம்பந்தப்பட்ட வரையில் டெம்பர்வரியாக வைத்திருக்கிறார்கள். ப்ராவிடண்ட் பண்ட், பென்ஷன் போன்ற எந்த வசதிகளும் அவர்களுக்குக் கிடையாது. லேபர் என்ற முறையில்.....(மணி அடிக்கப்பட்டது).

*திரு சி. பொன்னுசாமி : கனம் துணைச் சபாநாயகர் அவர்களே, கனம் முதலமைச்சர் அவர்கள் கொண்டுவந்திருக்கும் இந்த மானியத்தை ஆதரித்து ஒரு சில கருத்துக்களைச் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். தொழிலாளிகள் சம்பந்தமாகப் பல கருத்துக்கள் பரிமாறப்பட்டன. நான் என்னுடைய சொந்தக் கருத்தைப் பொதுவாக உள்ள முறையிலே சொல்வதுதான் சரி என்று சொல்ல விரும்புகிறேன். தொழிலாளிகளை எடுத்துக்கொண்டால் இந்த நாட்டில் இரண்டு பிரிவாகப் பிரிக்கலாம். ஒன்று தின்பபடி கூலி வாங்குகிறவர்கள் ; மற்றொன்று மாதச் சம்பளம் வாங்குகிறவர்கள். பிளாண்ட்ஷன் போன்ற வெளி நாட்டுக்கு ஏற்றுமதி செய்யக் கூடிய பொருள்கள் சம்பந்தப்பட்ட தொழில்களில் ஈடுபட்டிருக்கும் தொழிலாளிகளையும், உணவுப் பொருளான நெல் போன்றவற்றை உற்பத்தி செய்யக்கூடிய தொழிலாளிகளையும், தொழிற்சாலையில் வேலை செய்யக் கூடிய தொழிலாளிகளையும் எடுத்துக் கொள்ளும்போது அவர்களுடைய வாழ்க்கைத் தரம் எப்படி இருக்கிறது என்பதை நாம் கொஞ்சமும் கணங்காமல் வேகமாகப் பார்க்க வேண்டிய காலம் இந்தக் காலம் என்று எடுத்துக் கூற விரும்புகிறேன். இங்கு பொருள்களின் விலை ஏறிக் கொண்டிருப்பதைப் பார்க்கும்போது அவற்றை வாங்கும் சக்தி இல்லாமல் கஷ்டப்படுகிறவர்கள் தொழிலாளிகள் என்பதை நாம் எல்லோரும் அறிந்து கொள்ளவேண்டும். மாதம் 75 ரூபாய் வரை வருமானம் வரக்கூடிய தொழிலாளிகள் லட்சக்கணக்கான பேர் மிகவும் கஷ்டப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இவர்களுடைய கஷ்டங்களை அறிந்து நிவர்த்தி பண்ணுவதற்கு வழி கண்டுபிடிக்க ஒரு கமிஷனை ஏற்பாடு செய்து அவர்கள் ஆறு மாத காலம் நன்றாக ஸ்டடி செய்து ரிப்போர்ட் கொடுத்தால் அதை வைத்துக் கொண்டு, மாகாண சர்க்கார், மத்திய சர்க்கார், தொழில் அதிபர்கள் என்ற மூன்று செக்ஷனும் சேர்ந்து அந்தத் தொழிலாளர்களுடைய வாழ்க்கையை உயர்த்தப் பாடுபடுவார்களேயானால், அவர்களைப் பொறுத்து இந்த நாட்டில் ஒரு நல்ல நிலைமை ஏற்பட முடியும் என்பது என் சொந்தக் கருத்து. இன்று தேயிலை, மிளகு, தும்பு, ஈக்கு, சென்னா இலை போன்ற பொருள்கள் பெருமளவுக்கு அந்நிய நாட்டுக்கு ஏற்றுமதியாகிக் கொண்டிருக்கிறது. அதனால் இரண்டு கோடிக்கும் அதிகமாக அந்நியச் செலாவணி கிடைக்கிறது. அந்த அளவுக்கு அந்நியச் செலாவணியைப்

10th March 1965]

[திரு. சி. பொன்னுசாமி]

பெற்றுத் தரக் கூடிய தொழிலில் பாடுபடக்கூடிய அந்தத் தொழிலாளர்களுக்கு மிகுந்த சலுகைகளைக் கொடுக்கும் வகையில் மத்திய சர்க்கார் தகுந்த நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்வதோடு மாகாண சர்க்காரும் கவனம் செலுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

தூத்துக்குடியிலிருந்து பெருமளவுக்கு தும்பு, ஈக்கு, சென்னு இவைகள் அதிகமான அளவுக்கு அந்நிய நாடுகளுக்கு ஏற்றுமதியாகிக்கொண்டு இருக்கிறது. அந்தத் தொழிலாளிகள் தினக் கூலி கூடச் சரியானபடி கிடைக்காமல் மிகவும் கஷ்டப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்களுடைய சம்பளத்தை மாற்றி அமைக்கும் வகையில் அதற்கான ஒரு திட்டம் வகுத்து நம்முடைய மாநிலம் முழுவதும் ஒரு நல்ல ஏற்பாட்டைச் செய்வதற்கு முன்வரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இன்னும் தொழில் வாய்ப்பை அதிகப்படுத்த வேண்டும். விவசாயத் தொழிலுக்கு ஏற்கனவே தொழிலாளர்கள் இல்லாமல் வெளியில் இருந்து கொண்டுவந்து குறைந்த சம்பளத்திற்கு ஏற்பாடு செய்கிறார்கள் என்று சொன்னார்கள். அதுபோல் பல தொழில்கள் இருக்கின்றன. ஆகவே, தொழில் வளர்ச்சி அடையும் நிலையை உண்டுபண்ண வேண்டும். சிறு சிறு தொழில்கள், சிமென்ட் தொழிற்சாலைகள், மூன்று லட்சம் ரூபாயில் தொழில்கள் ஆரம்பித்தால் பர்மா அகதிகள், சிலோன் அகதிகள், பொற்கொல்லர்களாக இருந்து கஷ்டப்படுபவர்கள் இருப்பார்களானால், அவர்களுக்கு எல்லாம் இந்தத் தொழிலை ஆரம்பிக்க முதல் வாய்ப்பு கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். தொழிலாளர்கள் இந்த நாட்டின் மேல் பற்றுக்கொண்டவர்களாக இருக்கிறார்கள். குறிப்பாக சமீபத்தில் நடந்த புயல் நிவாரணத்திற்காக ஒவ்வொருவரும் தங்கள் ஒரு நாள் சம்பளத்தை தூத்துக்குடியில் ஆயிரக்கணக்கான தொழிலாளர்கள் கொடுத்திருக்கிறார்கள் என்பதை இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் சொல்லிக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். பாக்கிகளை எடுத்துக் கொண்டால், சில பாக்கிச் சட்டங்கள் தொழிலாளர்களுக்கு அல்லது தொழில் வளர்ச்சிக்கு சில கஷ்டங்களை ஏற்படுத்துகிறது. அவற்றை மாறு பரிசீலனை செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். குறிப்பாக தீப்பெட்டித் தொழிலைச் சேர்ந்த மத்தாப்பு, வாண வேடிக்கைப் பொருள்கள் இவை எல்லாம் குடிசைத் தொழிலாக இருந்து லட்சக்கணக்கான தொழிலாளர்களுக்கு வேலை வாய்ப்புக் கொடுக்கிறது. அந்தத் தொழில் அதிபர்களுக்கு அதிகப் படியான லாபம் கிடைத்தால், அதை வரி மூலம் சர்க்கார் எடுத்து தொழிலாளர்களுக்கு நன்மை செய்ய முடியும். அப்படியில்லை யென்றால் அவர்களுக்கு வீடு கட்டும் திட்டம், போனஸ் திட்டம் போன்றவற்றின் மூலம் நன்மை செய்யமுடியும். தொழில் வளர்ச்சிக்கான வாய்ப்புக்கள் நிறைய இருக்கின்றன. ஆகவே தொழில் வளர்ச்சிக்காக என்ன என்னச் செய்யவேண்டுமென்பதை மாநில சர்க்கார் பார்த்து அவைகளைச் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். சாண்டிரி தொழிலாளர்கள், சுகாதார சம்பந்தமான தொழிலாளர்களுக்கு ஸ்டேட் வொய்டாக சட்டம் கொண்டுவந்து அவர்களுக்குப் பாதுகாப்பு அளிக்க வேண்டுமென்றும் இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் கேட்டுக்கொள்கிறேன். தூத்துக்குடியில் நகரசுத்தித் தொழிலாளர்களுக்கு பல இன்னல்கள் இருக்கின்றன. அவர்களுக்குச் சில அலுவன்ஸ் கொடுத்து அவர்களை நல்லமுறையில் ஆதரிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். பாமிலி ப்ளானிங்கை எடுத்துக் கொண்டால், உணவுப் பொருள்களை உற்பத்திச் செய்ய எப்படி தொழிலாளர்களுக்கு உற்சாகம் காட்ட வேண்டுமென்று நினைக்கிறோமோ, அதேபோன்று இந்த உற்பத்தியைக் குறைத்துக்கொள்ள அதற்காகப் பாடுபடும் தொழிலாளர்களுக்கு உற்சாகம் ஏற்படக்கூடிய நிலையில் குடும்பக் கட்டுப்பாடு சம்பந்தமாக ஈடுபடும் தொழிலாளிகளுக்கு எந்தெந்த வகையில் உற்சாகம் ஊட்ட முடியும் என்பதிலும் சர்க்கார் கவனம் செலுத்த வேண்டும். அதற்காக மத்திய சர்க்காரிலிருந்து ஏராளமான பணம் கொடுக்க அவர்கள் தயாராக இருக்கிறார்கள். அதை வாங்கி கமிஷன் கொடுப்பது அல்லது உத்தியோகஸ்தர்களுக்குச் சம்பளம் அதிகமாகக் கொடுப்பது அல்லது விசேஷமாகச் செலவு செய்வது ஆகியவை செய்ய வாய்ப்பிருக்கிறது. அதைச் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அடுத்தபடியாக, சினிமா மூன்றாவது ஷோ காண்பிப்பதை

[திரு. சி. பொன்னுசாமி]

[10th March 1965]

கூடுமான வரையில் குறைத்தால் தொழிலாளர்கள் சிக்கனமான முறையில் வாழ வாய்ப்பு ஏற்படும். அதோடு வீணாக தங்கள் சக்தியை விரயம் செய்யாத, செய்ய முடியாத ஒரு நிலை ஏற்படும். 9½ மணிக்குமேல் உள்ள சினிமாக்கள் காட்சியை வைத்துக் கொள்ளாமல், பகலில் வேண்டுமானால் வைத்துக்கொள்ளட்டும். அதை வேண்டாமென்று தள்ளிவிட்டால் அது தொழிலாளர்களுக்கு நன்மை பயக்கும் என்றும் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். தூத்துக்குடியை எடுத்துக் கொண்டால் நம் மாநில சர்க்காரும், மத்திய சர்க்காரும் தூத்துக்குடி துறைமுகத்தை எடுத்துக்கொண்டு பெரு முயற்சி செய்து வருவது பெருமைக்குரியது, வரவேற்கத்தக்கது. இரண்டு ஆண்டுகளாக அந்த வேலைகள் வேகமாக துரிதமாக நடந்து கொண்டுவந்தது. ஆயிரக்கணக்கான தொழிலாளர்கள் அங்கு வேலை செய்து வருகிறார்கள். ஆனால் ஒன்றிரண்டு மாதங்களாகக் கொஞ்சம் மந்த நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது. மத்திய சர்க்காரிலிருந்து காலாகாலத்தில் வரவேண்டிய பணம் துரிதமாக வரவில்லை என்று தெரிகிறது. ஆகவே மாநில சர்க்கார் கிருபை கூர்ந்து அதைக் கவனிக்க வேண்டும். தொழிலாளர்களுக்கு வேலை கிடைக்க வேண்டும் என்பதோடு அந்தந்தக் காலத்தில் வேலைகள் விசேஷமாக நடக்காவிட்டால் மெயின்டென்ன்ஸ் கால்டு சர்க்காருக்கும் நஷ்டம் ஏற்படும். ஆகவே அது குறித்து மாநில சர்க்கார் வேண்டுவன செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அதோடு ஒரு கமிஷன் ஏற்பாடு செய்து வாங்கும் சக்தி தொழிலாளர்களுக்கு எப்படியிருக்கிறது என்று தெரிந்து அதற்கு வேண்டியதைச் செய்யவேண்டும் என்று கூறி இதை ஆதரித்து என் பேச்சை முடித்துக் கொள்கிறேன். வணக்கம்.

MR. DEPUTY SPEAKER : The hon. Member Sri K. A. Mathialagan may now speak. I allot him 10 minutes.

SRI K. A. MATHIALAGAN : Sir, I want at least 15 minutes.

MR. DEPUTY SPEAKER : There is another hon. Member to speak, viz., Sri M. S. Mani. Anyway, let the hon. Member proceed.

* திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, இப்போது நடைபெறுகிற இந்தத் தொழில் மானியத்தின் மீது கனம் உறுப்பினர்கள் எல்லாம் கூறியதைத் தொடர்ந்து ஒரு அம்சத்தையும்கூட கனம் முதல் அமைச்சர் அவர்களின் பார்வைக்கு வைக்கலாம் என்று நான் கருதுகிறேன். 1958-ல் நைண்டாலில் நடைபெற்ற தொழிலாளர் மாநாட்டிலிருந்து தொழில் அமைதியும், தொழில் முறைகளும் நிர்ணயிக்கிற நல்ல கொள்கைகளும் உருவாக்கப்பட்டு வந்திருக்கிறது என்பதை இந்த மன்றமும் நம் கனம் முதல் அமைச்சர் அவர்களும் நன்றாக அறிவார்கள். முதலில் தொழில் தகராறுகளை பேச்சு வார்த்தைகள் மூலம், பின் ஆர்பிபி.ரேஷன் மூலமும், அப்படி முடியாது போனால் இறுதி முடிவாக அட்ஜூடிகேஷன் மூலமும் நிறைவேற்றிக் கொள்ள வேண்டுமென்ற கொள்கைக்கு நம் சென்னை மாநிலத்திலும் உடன்பாடு வந்திருக்கிறது என்பது எல்லோரும் அறிந்த ஒன்றாகும். அதுவும் குறிப்பாக நம் கனம் முதல் அமைச்சர் அவர்கள் 1962-ம் ஆண்டு இங்கு ராஜாஜி மண்டபத்தில் நடைபெற்ற தொழிலுறவு மாநாட்டிலும் அதற்குப் பின்னால் நடைபெற்ற மாநாட்டிலும் எல்லாம் இந்தக் கொள்கைகளை மிக அழகாக வற்புறுத்தி வந்திருக்கிறார்கள். பொதுத் துறைத் தொழில்களைப் பொறுத்த வரையில் அவைகள் எப்படி நடந்துக் கொள்ள வேண்டும், நடக்க வேண்டுமென்று கூறுகிற நேரத்தில் அது ஒரு “மாடல் எம்ப்ளாயர்” ஆக, முன் மாதிரியான ஒரு எம்ப்ளாயராக இருக்க வேண்டுமென்று சொல்லி வந்திருக்கிறார்கள் என்பதை இந்தச் சபையும் நாடும் நன்றாக அறியும். ஆண்டுதோறும் இந்த மன்றத்தில் இந்த விவாதங்கள் நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கின்றன. ஆனால் இந்தக் கொள்கைகள் எல்லாம் எப்படி நடைமுறைப்படுத்தப் படுகிறது என்று இன்றைக்குப் பரிசீலித்துப் பார்த்தால் சொல்கிற கொள்கைக்கும்

10th March 1965]

[திரு. கே. ஏ. மதியழகன்]

நடைமுறைக்கும் நேர் முரண்பாடு இருக்கிறது என்று கூற மிகவும் வருத்தப்படுகிறேன். நான் இந்த சர்க்கார் மீது இந்தத் தொழிலாளர் சம்பந்தமாக சில குற்றச் சாட்டுக்களைச் சாட்டுகிறேன்.

I charge this Government that in this final year of Third Plan period, this Government has failed in fulfilling the principles laid down in the preamble to the Plan that the success of the plans depends to the extent of rallying the voluntary and willing co-operation of thousands of our citizens. This is my charge number one.

Then, I charge this Government that they have totally failed to instil in the minds of tens of thousands of workers that they are partners in these enterprises and not merely wage earners. This is my charge number two.

Then, I charge this Government particularly the Hon. Chief Minister-cum-Labour Minister for not honouring the declarations of the Tripartite Conferences to which he has been a party. This is my third charge.

Sir, above all, I charge this Government that they had abdicated from exercising the quasi-judicial function entrusted to it under the Act of Parliament and has acted in an arbitrary fashion and partisan spirit in dealing with the Labour disputes in the Industrial concerns controlled by it. This is my fourth charge.

இந்த நான்கு குற்றச்சாட்டுகளையும் நான் இன்றைக்கு முதல் அமைச்சர் அவர்கள் மீதும் இந்தச் சர்க்கார் மீதும் சாட்டுகிறேன். அதற்கான ஆதாரங்களாகக் கூறுகிறேன். வழக்கிற்குள் போகவில்லை. இன்டஸ்ட்ரியல் டிஸ்ப்யூட்ஸ் ஆக்ட் படி 12 (5) செக்ஷன்படி அட்ஜூடிகேஷன் கேட்டால் மறுப்பதற்குக் காரணம் சொல்ல வேண்டுமென்று இருக்கிறது. அதைச் செயல்படுத்தினார்களா இந்தச் சர்க்கார், அதற்கான காரணங்களைக் காட்டிக் கொண்டார்களா என்றால் இல்லை. 12 (5) விதிப்படி அரசாங்கம் தீர்ப்புக்கு விடுவதை தன்னிச்சையாக மறுக்கும் உரிமை படைத்திருப்பதாகக் கொள்ள முடியாது. தகராறைத் தீர்ப்புக்கு விட மறுப்பதற்குக் குறிப்பிடும் காரணங்கள் தகராறுக்குரிய சம்பவங்களையும் சூழ்நிலைகளையும் அரசாங்கம் பரிசீலித்து அதன் விளைவாக எழுந்தவையாக இருக்க வேண்டும். அப்படி அல்லாது சட்டத்தில் உள்ள பதங்களை மட்டும் கையாள்வது என்றால் அது பொருத்தமல்ல. அதை அரசாங்கம் கொடுக்க வேண்டிய காரணங்களாக நிச்சயமாகக் கொள்ள முடியாது. அரசாங்கம் செக்ஷன் 12 (5)-ன் கீழ் விசாரணைக்கு அனுப்ப மறுக்கும்போது அதற்குரிய காரணங்களைக் காட்டுவதற்குக் கடமைப்பட்டுள்ளது. காரணங்களின் தன்மையோ அதிலுள்ள ஏற்கத் தக்க அம்சமோ நியாயப்படுத்த இயலாத ஒன்றாக இருந்தாலும், ஒருவரால் புரிந்து கொள்ளக் கூடியதாகவேனும் இருக்க வேண்டும். ட்ரிப்ப்யூனலின் தீர்ப்புக்கு விட சாத்தியமில்லை என்ற நிலையை அரசாங்கம் மேற்கொண்டால் அதற்கு ஆதரவாகக் கூறப்படும் காரணங்கள் நன்றாக ஆய்ந்து பரிசீலிக்கப்பட்டிருக்க வேண்டும். “சாத்தியமில்லை” “It is inexpedient” என்று சொல்வதை சட்டப்படியும் ஏற்றுக் கொள்வதற்கில்லை. சாத்தியக்கூறு பற்றிய பரிசீலனைகளைப் புறக்கணிக்க இயலாது என்ற போதிலும் ட்ரிப்ப்யூனலின் தீர்ப்பிற்கு விட அரசாங்கம் தன்னுடைய அதிகாரத்தைப் பயன்படுத்த வேண்டுமா வேண்டாமா என்பதை எண்ணிப் பார்க்கும்போது “சாத்தியக் கூறு” என்ற போர்வையில் முற்றிலும் சம்பந்தமற்ற புறம்பான காரணங்களை ஆதாரமாகக் கொள்வதற்கும் அரசாங்கத்திற்கும் வாய்ப்பு இருக்கக் கூடாது. எழுப்பப்பட்டுள்ள தகராறில் வற்புறுத்தப்படும் உரிமை காலங்கடந்ததாகவோ சட்டத்தின் விதிகளுக்கு எதிரானதாகவோ, அல்லது இரண்டு தரப்பினரும் செய்துக்

[திரு. கே. ஏ. மதியழகன்]

[10th March 1965]

கொண்ட ஒப்பந்தத்திற்குப் புறம்பானவையாகவோ இருக்கிறதா என்பதைத் தெரிந்து அத்தகைய குறைபாடுகள் அந்தத் தகராறில் உண்டு என்று அரசாங்கம் முடிவு செய்தால் “சாத்தியக்கூறு” என்ற அடிப்படையில் அதனை விசாரணைக்கு அனுப்ப மறுக்கலாம். என்றாலும் விசாரணைக்கு அனுப்புவது சாத்தியமா இல்லையா என்பதைப் பரிசீலனை செய்ததில்கூட தண்டிக்கும் உணர்வோடு அரசாங்கம் ஒருபோதும் செயல்படக் கூடாது. மாறாக முறையான ஆதாரங்களையும் சூழ்நிலைகளையும் மட்டுமே கணக்கில் எடுத்துக்கொண்டு பிரச்சினைவை பாரபட்ச மற்ற முறையிலும் நியாயமாகவும் சீர்தூக்கிப் பார்க்க வேண்டும். அப்படிச் சீர்தூக்கிப் பார்க்கிறதா அரசாங்கம்? இது மட்டுமல்ல, சட்டப்பகுதியில் வரும் சொற்களை மட்டுமே வைத்துக்கொண்டு விசாரணைக்கு அனுப்ப மறுப்பதும் “அதற்குச் சாத்தியமில்லை” என்பதையே காரணமாகக் காட்டுவதும் அதன் உட்பொருளோடு ஒன்றியதாக இருக்க முடியாது என்பதை நான் வலியுறுத்திக் கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். ஏன் சாத்தியமில்லை என்பதை விளக்குவதற்குத் தக்க காரணங்கள் காட்டப்பட்டிருக்க வேண்டும் என்று பல முறைகளிலும் சட்டப்படி சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. சாத்தியமில்லை என்ற காரணத்தை மட்டும் வைத்துக் கொண்டு விசாரணைக்கு அனுப்பக் கோரும் வேண்டுகோளுக்கு ஒரு இறுதி முடிவு கட்டக் கூடியதாக இந்த அரசாங்கம் சொல்லி வருகிறது என்பதைத்தான் நான் இந்த அரசாங்கத்தின்மீது குற்றஞ்சாட்ட விரும்புகிறேன். எனக்கு இதில் இன்னும் பத்து நிமிடங்கள் அதிகமாகப் பேசுவதற்கு இடம் தரவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

கனம் உதவி சபாநாயகர் : அவ்விதம் எடுத்துக் கொண்டால் மற்றவர்கள் எப்படிப் பேசுவது? கனம் அங்கத்தினர் தொடர்ந்து பேசட்டும், பார்க்கலாம்.

திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : சர்க்கார் இவ்விதம் சாத்தியமில்லை என்று சொல்வது சரியா தப்பா என்பதைப் பரிசீலிக்கும்போது, இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் நான் ஒரு வழக்கினுடைய தீர்ப்பைப்பற்றி குறிப்பிட விரும்புகிறேன். இன்றைய தினம் மத்திய அரசாங்கத்தில் கல்வி அமைச்சராக இருந்துவரக் கூடிய திரு. சாக்கார் அவர்கள் பம்பாய் உயர்நீதி மன்றத்தில் பிரதம நீதிபதியாக இருந்த நேரத்தில்—பம்பாய் அரசாங்கத்திற்கும், எஞ்சினியரிங் ஸ்டாப் யூனியனுக்கு இடையில் ஏற்பட்ட வழக்கில், தீர்ப்பு வழங்கியிருக்கிறார்கள், அந்தத் தீர்ப்பில் “The Government is the executive power of the State and when the Legislature entrusts certain powers to Government, it does so in the hope and expectation that that power would be exercised in the interests of the people at large.”

என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். அரசாங்கம் செக்ஷன் 12(5)ன் கீழ் டிரிப்ப்யூனலுக்கு விடுவதற்கு மறுக்குமேயானால் அதனுடைய தன்மையைப்பற்றி பரிசீலிக்கக் கூடாது என்ற வாதத்தைச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். இதில் அரசாங்கத்திற்கு என்ன அதிகாரம் இருக்கிறது என்பதையும் விளக்கி இருக்கிறார்கள். சமரசம் செய்துக் கொள்வதற்கு முன் வைத்த அடிப்படை, பாரபட்சமற்ற நியாயமான அடிப்படையான என்பதையோ அல்லது தொழிலாளர்கள் முன் வைத்த கோரிக்கைகள் அநியாயமான கோரிக்கைகளா என்பதையோ பரிசீலனை செய்வதற்கு சர்க்காருக்கு அதிகாரமில்லை என்பதை இதன் விளைவு என்று எடுத்துக் கூறியிருக்கிறார்கள். மின்சார போர்டை பொறுத்த வரையில் இந்தச் சட்டமன்றத்தால் பதவி வகிக்கும் அமைச்சரவையதான் வழி நடத்திச் செல்கிறது. இந்தச் சட்ட மன்றம் நிறைவேற்றிய சட்டத்தின் அடிப்படையில்தான் இந்த நிறுவனம் உருவாக்கப்பட்டது. அமைச்சரவையின் கொள்கைக்கு ஏற்பத்தான் இந்த நிறுவனம் நடந்து வரமுடியும். அந்த முறையில் மின்சார நிறுவனத்திலுள்ள 50 ஆயிரம் பேர்கள் தங்களுக்குப் பஞ்சப்படி வேண்டும், அதனை அடஜீடி கேஷனுக்கு அனுப்ப வேண்டும் என்று கேட்டிருக்கிறார்கள். அதற்கு இந்தச் சர்க்கார் என்ன சொன்னது? பஞ்சப்படி கொடுத்தால் லாபம்

10th March 1965] [திரு. கே. ஏ. மதியழகன்]

போய்விடுமே என்று சாதாரண தனிப்பட்ட முதலாளிகள் சொல்வது போல் சொல்லியது. இதே போன்று தனியார் சொன்னார்கள் என்றால் அதை அட்ஜூடிகேஷனுக்கு விடுவதற்கு சர்க்கார் முனைகிறது. அது மட்டும் எப்படி நியாயமாகும்? அதே நேரத்தில் இங்கே மின்சார போர்டாரிடம் பஞ்சப்படி வேண்டும் என்று கேட்கும்போது என்ன சொல்லியிருக்க வேண்டும், மற்றவர்களுக்கு மாடலாக இதன் மீது சர்க்கார் முடிவு சொல்லியிருக்க வேண்டும். ஆனால் இதற்கு மட்டும் “சாத்தியமில்லை” என்று சொல்வது எப்படிப் பொருந்தும் என்பதை கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே உங்கள் மூலமாக இவர்களைக் கேட்க விரும்புகிறேன். மின்சார போர்டிலுள்ள 50 ஆயிரம் தொழிலாளர்கள் தங்களுக்குப் போனால் கொடுக்கப்பட வேண்டும் என்று கேட்டார்கள். அது கொடுப்பதற்கில்லை, இந்தக் கோரிக்கையைத் தீர்ப்புக்கு அனுப்ப முடியாது என்று சர்க்கார் கூறுகிறது. அதற்கு என்ன காரணம் கூறுகிறது சர்க்கார்? எங்களுக்கு அதைப்பற்றி ஒன்றும் சொல்வதற்கில்லை, அவர்கள் தான் முடிவு செய்ய வேண்டும் என்று மட்டும் சொல்லிவிடுகிறார்களே தவிர, முதலமைச்சர் அவர்கள் அதிலுள்ள முக்கியத்துவத்தைப் பார்க்கத் தவறி விட்டார்கள் என்றே நான் கூற ஆசைப்படுகிறேன். சர்க்கார் இதை ஏற்றுக் கொள்ளாததன் காரணமாக கோர்ட்டுக்கு விஷயம் போனது, கோர்ட்டார் இதில் என்ன சொன்னார்கள்.....

1. Fixation of dearness allowance;
2. Claim for bonus;
3. Provision of Provident Fund Benefits and Gratuity claims;
4. Fixing the age of superannuation;
5. Permanency of N.M.R. workers; and
6. Abolition of the Contract system.

இந்த ஆறு விஷயங்களையும் அதாவது இந்த ஆறு கோரிக்கைகளையும் அட்ஜூடிகேஷனுக்கு விடவேண்டும் என்று உயர்நீதி மன்றம் தீர்ப்பு அளித்திருக்கிறது. நாங்கள் அதற்கு அப்பீல் செய்யப் போகிறோம் என்று அமைச்சர் வெங்கட்டராமன் அவர்கள் சொல்வார்கள். ஓர் உயர்நீதிமன்றம் அட்ஜூடிகேஷனுக்கு விடவேண்டியதுதான் இந்த கோரிக்கைகள் என்று சொல்லும்போது, சர்க்கார் அதை ஏற்றுக்கொள்வதற்கு முன்வரவில்லை என்றால், இதில் சர்க்காருடைய தொழில் கொள்கை எங்கே இருக்கிறது? நீங்கள் பிரகடனப்படுத்திய தொழில் கொள்கைக்கு எங்கே விசுவாசமாக நடந்து கொண்டீர்கள் என்று கேட்கிறேன். எங்கே சோஷலிஸம் சமதர்ம கொள்கை இருக்கிறது என்று கேட்கிறேன். உயர்நீதிமன்றத் தீர்ப்பு வெளிவந்த மறுநாளே தமிழ்நாடு மின்சாரத் தொழிலாளர் சங்கம் அமைச்சரை சந்தித்து கோரிக்கைகளை மன்றத் தீர்ப்பிற்கு அனுப்பவேண்டும், முக்கூட்டு மாநாடு கூட்ட வேண்டும் என்று வற்புறுத்தியது. கோரிக்கையை ஒத்துக் கொள்ளாதது மட்டுமல்ல, கோர்ட்டுக்குப் போயிருக்கிறீர்கள். மீண்டும் கேட்கிறேன், இது உங்கள் தொழில் கொள்கைக்கு உகந்ததுதானா? மின்சார போர்டை பொறுத்தவரையில் உள்ளபடியே சர்க்கார் ஆக்டின் கீழ் தான் நடந்துக் கொண்டிருக்கிறது. சர்க்காரின் ஆதிக்கத்தின் கீழ் தான் நடந்துக் கொண்டிருக்கிறது. இந்த மன்றத்தினுடைய சட்டத்தின் மூலம் தான் இது இயங்கி வருகிறது. இப்பேர்ப்பட்ட நிலையில் சர்க்காருக்கு இதில் ஒன்றும் செய்வதற்கில்லை என்று சொன்னால் அதை எப்படி ஒப்புக்கொள்வது? ஏழைத் தொழிலாளர்களைப் பாதுகாத்துக்கொள்ளக் கூடிய விதம் இது தானா? இது தானா சோஷலிஸம் கொள்கை? என்று கேட்க ஆசைப்படுகிறேன். இந்தப் பிரச்சினையைப் பொறுத்தஅளவில், இது கனம் முதலமைச்சர் அவர்களுடையவும் கனம் தொழில் அமைச்சர் அவர்களுடையவும் பிரச்சினையாக இருந்து வருகிறது. ஏதாவது செக்ஷனிலுள்ள சூத்திரத்தை மட்டும் கடைப்பிடித்துக்கொண்டு, அட்ஜூடிகேஷனுக்கு விட வேண்டுமா, விடக்கூடாதா என்று பகைபுலனில் தாவா விலுள்ள பிரச்சினையை சர்க்கார் பரிசீலனை கூடச் செய்யாமல் இத்தகைய எத்தகைய காரணங்களையும் கொடுக்காத நிலையில் சர்க்கார் தங்கள்

[திரு. கே. ஏ. மதியழகன்] [10th March 1965]

கடமையை ஆற்றியவர்கள் ஆகமாட்டார்கள் என்பதிலிருந்துதான் இச்சர்க்கார் தங்கள் கடமையை ஆற்றத் தவறிவிட்டார்கள் என்பதை நான் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். ஆகவே, இனிமேலாவது ஹைகோர்ட்டு கொடுத்திருக்கின்ற தீர்ப்பை அனுசரித்து, அதற்கு மேல் அப்பீல் செய்திருப்பதை வாஸ் வாங்கிவிட்டு, இந்தக் கோரிக்கைகளை எல்லாம் முக்கூட்டு மகாநாட்டின் மூலமாக மின்சார போர்டு தொழிலாளர்களை நிறுவனத்தையும் கலந்து கொண்டு 50,000 மின்சாரத் தொழிலாளர் நலன்கள் பாதுகாக்கப்படும் முறையிலும் முடிவு செய்தால் என்னைப் போன்ற மகிழ்ச்சியடைபவர்கள் யாரும் இருக்க முடியாது என்று கூறி என் உரையை முடிக்கின்றேன். வணக்கம்.

***கனம் திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன் :** கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த விவாதத்தில் சில விஷயங்கள், மின்சார போர்டைக் குறித்தும், அதிலுள்ள தொழிலாளர்களைக் குறித்தும் பேசப்பட்டதால், அதற்கு விளக்கம் கொடுக்கின்ற முறையில் நான் இப்போது சில வார்த்தைகளைக் கூறிக்கொள்கிறேன்.

ஒரு சட்டத்தை ராஜ்ய சட்டசபை இயற்றியிருந்தாலும் சரி, மத்திய சர்க்கார் இயற்றியிருந்தாலும் சரி, அந்தச் சட்டத்திற்குப் புறம்பாக நடப்பதற்கு நமக்கு அதிகாரம் கிடையாது. சட்டத்திற்கு உட்பட்டு நடந்து கொள்ளக்கூடிய அதிகாரம்தான் நமக்கு உண்டு. மின்சார போர்டு போன்ற கார்ப்பரேஷன்களை வைப்பதின் நோக்கமே, அவர்களுடைய உள் விவகாரங்களில் சர்க்கார் தலையீடு செய்யக் கூடாது என்றும், கூடுமானவரை சர்க்கார் விதிகள், சர்க்கார் சர்வீஸில் இருந்து வரக்கூடிய ரெட் பேப்பிஸம் போன்றவைகள், தொல்லைகள், தொந்தரவுகள் இவைகள் அதற்கு இருக்கக் கூடாது என்பது தான் இதனுடைய பொதுவான நோக்கம். ஆனால், பாலிலி விஷயத்தில் சர்க்கார் அவர்களுக்கு டைரக்டர்ஷன் கொடுக்கலாம் என்று மட்டும் சொல்லப்பட்டது. சட்டத்தில் என்ன அதிகாரம் இருக்கிறதோ அதைத்தான் சர்க்கார் செய்யும். இதற்குப் புறம்பாக எதையும் செய்ய முடியாது. சர்க்காரிடமிருந்து தான் பணம் கொடுக்கிறோம் என்ற காரணத்திற்காகவும் எதையும் செய்ய முடியாது, சர்க்கார் தானே சட்டம் இயற்றுகிறது என்பதற்காகவும் எதையும் செய்ய முடியாது. சர்க்கார் என்கின்ற காரணத்தினாலும் எதையும் செய்ய முடியாது. அதை நான் பொதுவாக விளக்க விரும்புகிறேன்.

அடுத்தப்படியாக, கோரிக்கைகளைப்பற்றி நான் ஏற்கனவே கனம் அங்கத்தினர் திரு. மாதவன் அவர்கள் பேசுகிறபோது, “அதை விளக்கினால் நான் பதில் சொல்லும்படியாக இருக்கும். அதனால் ஏதாவது தீர்ப்புகள் பாதிக்கப்படலாம்” என்று சொன்னேன். ஆனால் கனம் அங்கத்தினர் மதியழகன் அவர்கள் அந்தக் கோரிக்கைகள் சம்பந்தமாக இருக்கிற தீர்ப்புகளை வெளியே எடுத்துச் சொல்லிவிட்ட காரணத்தினால், சர்க்காருடைய..... (திரு. கே. ஏ. மதியழகன். தீர்ப்புகளைச் சொல்லவில்லை) நானும் எந்தத் தீர்ப்பு என்று சொல்லவில்லை. இது சம்பந்தமாகச் சர்க்காருடைய கொள்கை என்ன என்று விளக்க விரும்புகிறேன். 1957-ம் வருஷம் வரையும் வரையிலும் மின்சார போர்டு ஊழியர்கள் எல்லோரும் சர்க்கார் ஊழியர்களாக இருந்தார்கள். அதற்குப் பிறகு தனியான போர்டு அமைத்தவுடன், அவர்கள் தனி ஊழியர்களாக, சாதாரண கமர்ஷியல் எம்ப்ளாயீஸ் போல இருக்க விரும்புகிறார்களா அல்லது சர்க்கார் ஊழியர்கள் போல இருந்து, சர்க்கார் ஊழியர்களுக்குக் கிடைக்கின்ற எல்லா விதச் சலுகைகளையும் பெறத் தயாராக இருக்கிறார்களா என்ற ஒரு பிரச்சினை எழுந்தது. அப்படி 1957-58-லே சில கோரிக்கைகள் விடுக்கப்பட்டன. என்னிடத்தில் ஒரு சங்கத்தார்—எனென்றால் இந்த மின்சார போர்டில் 50,000 தொழிலாளர்கள் இருந்தாலும், சற்று ஏறக்குறைய 7-8 தொழிற் சங்கங்கள் இருக்கின்றன—எல்லோரும் இந்த 50,000 பேருக்காகப் பேசுவதாகச் சொல்லுகிறார்கள், எந்தத் தொழிற் சங்கம் 50,000 பேர்களுக்காகச் சொல்லுகிறது என்று நான் சொல்ல முடியாது, குறிப்பாக ஒவ்வொரு தொழிற் சங்கத்திலும் உள்ள அங்கத்தினர்கள் எண்ணிக்கையைப் பார்த்தால் மிகவும் குறைவாகத் தான் இருக்கும். அநேகம் பேர்கள் சந்தா கொடுப்பது கூட வேஸ்ட் என்ற

12-30
p.m.

10th March 1965] [திரு ஆர். வெங்கட்டராமன்]

நிலையில் இருக்கிறார்கள். இருந்தாலும், 50,000 தொழிலாளர்கள் சார்பாகப் பேசுவதாக ஒவ்வொரு தொழிற் சங்கமும் சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறது—ஒரு தொழிற் சங்கம் வந்து “எங்களைத் தனியான நிலையில் வைத்துக் கொள்ள வேண்டும், சர்க்கார் ஊழியர்களுக்குக் கொடுக்கப்படும் சலுகைகள் தேவையில்லை, அந்தப் பலவிதச் சலுகைகள் வேண்டாம், தனித் தொழிலாளர்களாக எங்களைத் தீர்மானிக்கலாம்” என்று சொன்னார்கள். இந்தப் பிரச்சினையைத் தீர்க்க—நான் அப்போது தொழில் அமைச்சராக இருந்தேன், அப்போது தொழிலாளர்கள் இலாகா என்னிடம் இருந்தது—அப்போது ஒரு கமிட்டி போட்டோம். அந்தக் கமிட்டி பலவிதப் பரிசீலனைகளைச் செய்து ஓரளவுக்குச் சில சிபாரிசுகளைச் செய்தது. அதே சமயத்தில் சில தொழில் சங்கங்கள் இந்தக் கமிட்டியின் சிபாரிசுகளைப் பார்த்து விட்டு, “சர்க்கார் ஊழியர்களுக்குக் கிடைக்கிற எல்லாச் சலுகைகளும் கொஞ்சம் கூடக் குறைவு இல்லாமல் செய்தால் நல்லாக இருக்கும்” என்று சொன்னார்கள். அந்த இடைக்காலம் முடிந்த பிறகு மின்சார இலாகா பொறுப்பை நான் ஏற்றுக்கொண்டேன். அப்போது தொழிற்சங்கத் தலைவர்கள் பலரைக் கூப்பிட்டு விசாரித்தேன். “நீங்கள் சர்க்கார் ஊழியர்களைப் போல, அவர்களுக்குக் கிடைக்கிற மாதிரி சலுகைகளைப் பெறத் தயாராக இருந்தால், அதற்காக கோரிக்கை போட வேண்டியதில்லை, பே கமிஷன் போட்டு அவர்கள் என்ன செய்கிறார்களோ, அது உங்களுக்குக் கிடைத்துவிடும், சர்க்கார் பஞ்சப்படியை உயர்த்தினால் தானாகவே உங்களுக்கும் உயர்ந்து விடும். சர்க்கார் ஊழியர்களுக்குக் கொடுக்கப்படும் நைத்திய வசதி கொடுக்கப்படும் சர்க்கார் ஊழியர்களுக்கு இருக்கக் கூடிய எல்லாச் சலுகைகளும் கிடைக்கும், இதை விரும்பி ஏற்றுக்கொள்வதாக இருந்தால் நான் அந்தவித ஏற்பாட்டைச் செய்யத் தயாராக இருக்கிறேன்” என்று பேசினேன். என்னுடைய அபிப்பிராயம் தவறாக இருக்கலாம். பெருவாரியான தொழிலாளர்கள், “சர்க்கார் ஊழியர்களுக்குக் கொடுக்கிற எல்லாச் சலுகைகளையும் கொடுக்க வேண்டும்” என்று சொல்லி, “சில சலுகைகள் சர்க்கார் ஊழியர்களுக்குக் கொடுக்கப்படுவது எங்களுக்குக் கொடுக்கப்படவில்லை, அதை நிவர்த்தி செய்து அந்தச் சலுகைகளையும் கொடுக்க வேண்டும்” என்று சொன்னார்கள். உதாரணமாக, சர்க்கார் ஊழியர்களுக்கு ஆஸ்பத்திரிக்குச் சென்று மருந்து வாங்கிக் கொள்ள, டிரீட்மெண்ட் செய்து கொள்ள வசதி இருக்கிறது. போர்டு ஊழியர்கள் என்ற காரணத்தினால் இவர்களுக்கு அந்த விதமான ஆஸ்பத்திரிக்குச் சென்று இலவச வைத்தியம் செய்துகொள்ள உரிமை இல்லை. அதை வைத்திய இலாகாவிடம் மீண்டும் மீண்டும் எடுத்து சொல்லி அவர்களுக்கும் இலவச வைத்திய வசதி கொடுக்க வேண்டுமென்று சொன்னேன். அப்போது வைத்திய இலாகாவும், நிதி இலாகாவும், போர்டு ஊழியர்களுக்கு அந்தச் சலுகை கொடுக்க முடியாது என்று சொல்லி விட்டார்கள். என்னும் மின்சாரத் தொழிலாளர்களுக்கு எல்லா வித சர்க்கார் வசதிகளும் செய்கிறோம் என்று வாக்குறுதி கொடுத்ததற்கு ஒப்ப மின்சார இலாகாவிலிருந்து மொத்தத் தொகையை நிதி இலாகாவிற்குக் கொடுத்து விட்டு, சர்க்கார் ஊழியர்களுக்கு இருக்கிற வசதியைச் செய்து கொடுங்கள், ஆண்டு முடிவில் கொடுத்ததை விட இன்னும் அதிகமாகக் கொடுக்க வேண்டும் என்றால் கொடுங்கள், அல்லது சர்க்காரிலிருந்து பாக்கி கொடுக்க வேண்டுமென்றால் நாங்கள் கொடுத்து விடுகிறோம் என்று சொன்னேன். சர்க்கார் ஊழியர்களுக்கு பே கமிஷன் போடப்பட்டது. பே கமிஷன்படி சம்பளம் கொடுக்க வேண்டும் என்று கோரிக்கை ஏதும் போடாமலேயே உடனேயே அதை அவர்களுக்கு நாங்கள் அமல்படுத்தினோம். பஞ்சப்படியில் பெரும் பகுதி சம்பளத்தில் சேர்க்கப்பட்டது. தமிழகம் மாதிரம் அல்ல, இந்தியா பூராவிலும் பார்த்தாலும் பஞ்சப்படியைக் கூலியோடு சேர்த்திருக்கிற பிரைவேட் எம்ப்ளாய்மெண்ட் கிடையாது. மின்சாரத் தொழிலாளர்களுக்கு, சர்க்கார் ஊழியர்களுக்கு எப்படி சேர்த்தோமோ, அதே மாதிரி ஊதியத்துடன் சேர்த்துக் கொடுத்தோம். அப்பும் சர்க்கார் ஊழியர்களுக்கு 5 ரூபாய் அலவன்ஸ் கொடுத்தார்கள். உடனே அவர்களுக்கும் கொடுத்தோம். போன வருஷம் 5 ரூபாய் உயர்த்தினார்கள். உடனே இவர்களுக்கும் கொடுத்தோம். அப்பும், 10 ரூபாய், 15 ரூபாய், 20 ரூபாய் என்று உயர்த்தினோம். அதே மாதிரி இவர்களுக்கும் ஆட்டமாட்டிக்காகக் கொடுத்து விட்டோம்.

[திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன்]

[10th March 1965]

பிரச்சினை என்ன என்றால், சர்க்கார் ஊழியர்களுக்குக் கொடுக்கிற மாதிரி மின்சார இலாகாவில் இருக்கிற தொழிலாளர்களுக்கும் கொடுக்கிற காரணத்தினால், இந்தப் பிரச்சினை எழலாம், இருந்தாலும், மறுபடியும் கோர்ட்டுக்கு விடுவதற்கு அவசியம் இல்லை என்று “இன்எக்ஸ்பீடியென்ட்” என்ற வார்த்தை உபயோகப்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது. அந்தத் தொழிலாளர்கள் ஒன்று நன்றாகத் தெரிந்து கொள்ள வேண்டும். இந்தச் சலுகைகள் வேண்டாம், சாதாரணத் தொழிலாளர்கள் போல அவர்களுக்கு இருக்கிற சலுகைகளைப் பெற்றுக்கொள்வோம் என்று சொன்னால், இன்று சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். 1957-58-ல் இருந்த அளவுக்குச் சம்பள வீதத்தைக் குறைத்து, கோர்ட்டுக்குச் சென்று கோர்ட்டில் கொடுப்பதை வாங்கிக் கொள்ளும். இரண்டு சலுகைகளையும் பெற முடியாது என்பது சர்க்கார் வாதம். “சர்க்கார் ஊழியர்களுக்குக் கொடுக்கிற அளவை விடக் குறையாமை, சர்க்கார் ஊழியர்களுக்கு எப்படிக் கொடுக்கப்படுகிறதோ அந்த முறையிலே பஞ்சப்படி ஆனாலும், மற்றவைகளானாலும், எல்லா விதச் சலுகைகளையும் ஆட்டமாட்டிக்காக, தானாகக் கிடைக்க வேண்டுமென்றால், உங்களுக்கு நன்மை என்று நினைத்து, உங்களில் பலர் வந்து சொன்ன காரணத்தினால், அந்த விலைத்தை அமல் நடத்துகிறோம். யாரோ சில டிஸ்கர்ண்ட்டில் பீப்பிள் இருப்பார்கள். எதிர்க்கட்சிகளைத் தாழ்மையாகக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். சில மனத்தாங்கல் பெற்றவர்கள், டிஸ்கர்ண்ட்டில் பர்ஸன்ஸ் சொல்லுவதை நன்றாகப் பரிசீலனை செய்து, பொதுவாக 50,000 தொழிலாளர்களுக்கு நன்மையா, தீமையா என்று சொன்னால் எங்களுக்கு உதவியாக இருக்கும். என் அபிப்பிராயத்தில், என் தொழிற் சங்க அனுபவத்தை யொட்டிச் சொல்லுகிறேன், நான் அந்தச் சங்கங்களைக் கலந்துகொண்டு, அந்தச் சங்கங்களின் தலைவர்களுடன் பேசியதிலிருந்து சொல்லுகிறேன், பெருவாரியான தொழிலாளர்களுக்கு இப்போது சர்க்கார் ஊழியர்களுக்குக் கொடுக்கிற முறையில் அவர்களுக்குக் கொடுப்பது நல்லது என்று நினைக்கிறார்கள். அதிலே ஒரு செக்ஷன் இருக்கிறது. அது என்ன செக்ஷன் என்று தெரியும். அதைச் சொல்ல விரும்பவில்லை. அது மாதிரி வேண்டாம் என்று சொல்லி, கிளர்ச்சி தான் வேண்டும் என்று, அந்த எண்ணத்தில் இருக்கிறது. ஆகவே, இப்போது கோர்ட்டில் இருப்பது சர்க்கார் கொடுத்திருக்கிற காரணங்கள் போதுமா, போதாதா என்பது தான். அது தான் இப்போது அப்பீலில் இருக்கிறது. சர்க்கார் சொல்லியிருக்கிற காரணங்கள் “இன்எக்ஸ்பீடியென்ட்” என்று சொல்லுவதற்குப் போதுமா, போதாதா என்பது தான் பிரச்சினை. போதும் என்று சொன்னால் அப்பீல் ஏற்றுக் கொண்டுவிடுவார்கள். போதாது என்று சொன்னால் அதற்கு மேல் என்ன செய்யவேண்டுமென்று பரிசீலனை செய்யும். ஒன்று திட்டவாட்டமாகச் சொல்லுகிறேன். சர்க்கார், தனித் தொழிலாளர்களைப் போலச் சலுகை வேண்டுமென்றால், கொடுக்கத் தயாராக இருக்கிறது. அல்லது தனி ஊழியர்களுக்கு இருப்பது போன்ற சலுகைகள் வேண்டுமென்றால் கொடுக்கத் தயாராக இருக்கிறது. இரண்டு சலுகைகளும் வேண்டும் என்று சொன்னால் சர்க்கார் கொடுக்கத் தயாராக இல்லை என்று சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

திரு. செ. மாதவன் : கனம் உதவிச் சபாநாயகர் அவர்களே, அமைச்சருடைய வாதத்தை ஏற்றுக்கொள்கிறோம். 1957-ம் ஆண்டு வரையில் சர்க்கார் ஊழியர்களாக டீர்ட் செய்யப்பட்டார்கள். அவர்களை இப்போதும் ஸ்டாச்சுட்டரியாக சர்க்கார் ஊழியர்கள் என்று சொல்ல முடியாதா? ஸ்டாச்சுட்டரியாக சர்க்கார் ஊழியர்கள் என்று இல்லாமல் இருப்பதால் தானே இந்த மாதிரி தகராறு ஏற்படுகிறது? இதை மாற்றுவதற்கு அரசாங்கம் ஏற்பாடு செய்வார்களா?

கனம் திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன் : இன்றைக்கு அவர்களை சர்க்கார் ஊழியர்கள் என்று சொல்ல சட்டப்படி இயலாது. ஆதலால் தான் நடைமுறையில் சர்க்கார் ஊழியர்களாக நடத்தி எல்லாச் சலுகைகளையும் கொடுக்கத் தயாராக இருக்கிறோம் என்று சொல்லுகிறோம். ஏன் சர்க்கார் ஊழியர்கள் என்று சொல்ல முடியாது என்று சொன்னால், ஒரு புறத்தில் அடானமஸ் போர்டு என்றும், அது தனியாக இயங்குகிறது என்றும், சர்க்கார் அதைக் கட்டுப்படுத்துவதில்லை என்றும், சட்டப்படி என்ன

10th March 1965] [திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன்]

அதிகாரம் இருக்கிறதோ அதைத் தான் செய்ய முடியும். எல்லா துறைகளிலும் தனித்து இயங்குகிற ஒரு சக்தி இருக்கிறது. அதிகாரம் இருக்கிறது என்று சொல்லிவிட்டு, மீண்டும் அவர்களைச் சர்க்கார் ஊழியர்கள் என்று டிக்ளேர் செய்ய முடியாது. சட்டப்படி டிக்ளேர் செய்ய முடியா விட்டாலும், சர்க்கார் ஊழியர்களுக்குக் கொடுக்கப்படுகிற எல்லாச் சலுகைகளும் நாங்கள் அவர்களுக்கு அளிப்பதற்குத் தயாராக இருக்கிறோம். எந்த இடத்தில் சர்க்கார் ஊழியர்களுக்குக் கிடைக்கிற சலுகைகள் கிடைக்கவில்லை என்று சொன்னால், உடனடியாக நாங்கள் அதை நிறைவேற்றத் தயாராக இருக்கிறோம் என்று தான் நான் திட்டவட்டமாகக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

திரு. எம். எஸ். மணி : கனம் சட்டமன்றத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, தொழிலாளர்கள் உள்ளிட்ட தொழில் மான்யத்தின் மீது நான் கொண்டு வந்துள்ள வெட்டுப் பிரேரணையை ஆதரித்து ஒரு சில கருத்துக்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

எனக்கு முன்பு பேசிய கனம் அங்கத்தினர் திரு. அகமுத்து அவர்கள் ஷாப் சட்டத்தைப் பற்றிக் குறிப்பிட்டார்கள். இங்கே கொடுக்கப்பட்டிருக்கிற அறிக்கையிலே 3 ஆண்டுகளுக்கு அந்தப் புள்ளிவிவரம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. 1963, 1964, 1965-ம் ஆண்டுகளுக்குக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஒவ்வொரு ஆண்டிலும் சிறிய தொழில் நிறுவனங்களைப் பொறுத்த வரையில் அதிகமான எண்ணிக்கையை இங்கே காட்டியிருக்கிறார்கள். 1963-ம் ஆண்டில், 1,70,353 என்று குறிப்பிட்டுள்ளது. 1964-ல் 1,78,671 என்றும், 1965-ல் 1,81,225 என்றும் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. ஆனால், தொழிலாளர்களைப் பொறுத்தவரையில், ஷாப் சட்டத்திற்கு உட்பட்டு வேலை செய்கிற தொழிலாளர்களுடைய எண்ணிக்கை ஆண்டுக்கு ஆண்டு குறைகிறது. தொழில் நிறுவனங்கள் அதிகமாக ஆகியும், தொழிலாளர்களுடைய எண்ணிக்கை குறைவதற்குக் காரணம் என்ன என்பதை நாம் கண்டறியவேண்டும். பொதுவாக ஷாப் சட்டத்திற்கு உட்பட்ட பல கடைகளில் இன்றையதினம் பார்த்திருக்கிறோம். “இங்கே வேலை ஆள் யாரும் இல்லை” என்று போர்டு போட்டு விடுகிறார்கள். அந்த போர்டை பார்த்த உடனேயே உதவி லேபர் இன்ஸ்பெக்டர் அங்கே செல்லாமல் இருந்து விடுகிறார். எனவே தான் எண்ணிக்கையைப் பார்க்கும்பொழுது, சிறிய நிறுவனங்களின் எண்ணிக்கை குறைகின்ற நிலைமையும் ஏற்படுகிறது. 1964-ம் ஆண்டை விட 1965-ம் ஆண்டில் 9,855 தொழிலாளர்கள் குறைந்திருக்கிறார்கள். கிட்டத்தட்ட 50,000 தொழிலாளர்கள் அதிகமாக ஆவதற்குப் பதிலாக, குறைந்திருப்பதற்குக் காரணம் இப்படிச் சட்டத்தை ஏமாற்றுகிறவர்கள் ஏராளமாக இருக்கிறார்கள். எனவே இன்ஸ்பெக்டர்கள் அதிலே நல்ல முறையில் கவனம் செலுத்தி, அப்படிப்பட்ட நிலையை மாற்றி அமைப்பதற்கு ஒரு நல்ல காரியத்தைச் செய்ய வேண்டும். அவர்களை—“ப்ராவிகியூஷன்” செய்யவேண்டும், நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும் என்று இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் நான் கேட்டுக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

இரண்டாவதாக, குறைந்தபட்ச சம்பளச் சட்டப்படி அதாவது மினிமம் வேஜஸ் சட்டப்படி பைசல் செய்யப்பட்ட வழக்குகளின் எண்ணிக்கையும் இந்த அறிக்கையில் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. 1964-ம் ஆண்டில் 47 வழக்குகளை பைசல் செய்திருக்கிறார்கள். இந்த வழக்குகள் பெருவாரியாக தொழிலாளிகளால்தான் கொண்டு போகப்படுகிறது. மினிமம் வேஜஸ் ஆக்டிங்கிழ் தொழிலாளர்கள் வழக்குகளைக் கொண்டுவரக்கின்ற நேரத்தில் அவர்கள் முதலாளிகளுடைய பைக்கு ஆளாகவேண்டிய நிலைமை ஏற்படுகிறது. உதவி லேபர் இன்ஸ்பெக்டர் இதில் கவனம் செலுத்தி நடவடிக்கை எடுத்திருந்தால், உள்படியே இன்றையதினம் இது மாதிரி ஏராளமான வழக்குகளை நாம் பார்த்திருக்க முடியாது. ஆனால், குறைந்த பட்ச சம்பள நிர்ணயம் என்று சொல்லுகிறபொழுது, பழைய நிலைமையையும், இன்றைய நிலைமையையும் ஒத்துப்பார்க்க வேண்டும். பழைய நிலைமையிலிருந்து புதிய நிலைமைக்கு வருகிற பொழுது, வாழ்க்கைத் தரப் புள்ளி அதிகமாக உயர்ந்துகொண்டே போகிறது. ஆனால், குறைந்தபட்ச சம்பள சட்டப்படி, தொழிலாளர்களுக்கு நிர்வாகத்தினர் ஒழுங்காகப் பணம் கொடுப்பதில்லை. அடிப்படைச்

[திரு. எம். எஸ். மணி]

[10th March 1965]

சம்பளம் ரூ. 65 என்றால், ரூ. 65-க்கு கையெழுத்து வாங்கிக்கொள்ளப்படுகிறது. ஆனால் உண்மையிலேயே கொடுக்கப்படுவது ரூ. 40 தான். இல்லையென்று சொன்னால், அவர்கள் மீது நடவடிக்கை எடுத்து, வேலையை விட்டு நீக்கிவிடுவார்கள் என்ற காரணத்தினால், அவர்கள் இப்படிப்பட்ட வழக்குகளைப் போட முடியாமல் இருக்கிறது. எனவே, உதவி லேபர் இன்ஸ்பெக்டர் இதில் அக்கரை செலுத்தி, கவனம் செலுத்தி, தவறான முறையில் நிர்ப்பந்தப்படுத்தி கையெழுத்து வாங்குகிற நிர்வாகத்தினர் மீது நடவடிக்கை எடுத்தால், இந்தக் குறைகளை ஓரளவுக்குப் பூர்த்தி செய்யலாம் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். இப்பொழுது வாழ்க்கைப் புள்ளி 606-ஆக இருக்கிறது. எனவே அடிப்படைச் சம்பளத்தை விட அரை மடங்கு சம்பளத்தை அவர்களுக்கு அதிகமாக உயர்த்திக்கொடுத்தால் தான் இந்த உயர்ந்த புள்ளியை, விலைவாசியை சமாளிக்க தொழிலாளர்களால் முடியும் என்பதை இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

மூன்றாவதாக, “எம்ப்ளாய்ஸ் பிராவிடெண்டு பண்டு ஆக்ட்”-ன்படி 1964-ம் ஆண்டில் 4,00,454 தொழிலாளிகள் தங்களுடைய பங்கை இதிலே செலுத்தியிருக்கிறார்கள். முதலாளிகள் துணை கொண்டு, கிட்டத்தட்ட ரூ. 5,37,59,624-75 செலுத்தப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் பல முதலாளிகள் இந்த பிராவிடெண்டு பண்ட் ஸ்கீமிலிருந்து தப்பித்துக்கொள்ளவேண்டும் என்பதற்காக, 5 வருஷம் சர்வீஸ் ஆகவில்லை அல்லது 20 தொழிலாளர்களுக்குக் கீழே தான் வேலை செய்கிறார்கள் என்ற கணக்கைக் காட்டுகிறார்கள். குறிப்பாக ஒரு நிறுவனத்தில் 30 பேர்கள் வேலை செய்தால், அதிலே 11 பேர்கள் இந்தத் தொழிலிலே சம்பந்தப்படவில்லை, அவர்கள் தங்களிடம் தொழிலாளர்களாக இல்லை என்று சொல்லி அவர்களிடம் வேலையை மட்டும் வாங்குகிற ஒரு நிலைமை ஏற்படுகிறது. எனவே அவற்றையெல்லாம் கண்டு பிடித்தால், பல முதலாளிகள் இந்தச் சட்டத்தின் கீழ் அகப்படக்கொள்வார்கள். மேலும் அதன் காரணமாக கோடிக்கணக்கான ரூபாய் அரசாங்கத்திற்கு முதலீடாகக் கிடைக்கும். கண்டு பிடிக்காமல் இருக்கும்போதே அரசாங்கத்திற்கு ரூ. 5 கோடி வருகிறது என்று சொன்னால், கண்டு பிடித்தால் இன்னும் எத்தனையோ கோடி ரூபாய் கொண்டு வர முடியும். பொதுவாக பல பேர்கள், தொழில் பிரமுகர்கள் இம்மாதிரி எமாற்றுகிறார்கள் என்பதை ஆதாரத்தோடு நான் இங்கே நிரூபிக்க முடியும். எனவே, அவற்றைக் கண்டுபிடித்தால், இன்னும் தொழிலாளர்களும் பயன் அடைவார்கள். அதே சமயத்தில் நமது அரசாங்கத்திற்கு இன்னும் கொஞ்சம் பணம் முதலீடாகக் கிடைக்கும் என்பதை இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

லேபர் கோர்ட்டைப் பொறுத்தவரையில், லேபர் கோர்ட்டில் தீர்ப்பு கொடுக்கிறார்கள். ஆனால், அந்தத் தீர்ப்பு அமல் நடத்தப்படுகிறதா, இல்லையா என்று அவர்கள் அக்கரை காட்டுவதில்லை. அதே நேரத்தில் அந்தத் தீர்ப்பைப் பற்றி அரசாங்கமும் கவனம் செலுத்துவதில்லை. இன்றைய தினம் லேபர் கோர்ட்டுகளில் கொடுக்கப்படுகிற தீர்ப்பு, சம்பந்தமாக சிவில் கோர்ட்டு அல்லது கிரியினல் கோர்ட்டு எப்படி நடவடிக்கை எடுத்துவருகிறதோ அப்படிப்பட்ட ஒரு நடவடிக்கை எடுப்பதாக இருந்தால், உள்ளபடியே இந்தத் தீர்ப்புக்கு ஒரு பலன் ஏற்படும் என்பதை நான் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். லேபர் கோர்ட்டில் இருக்கிற ஜட்ஜுகள் பல பேர்கள் இதன் காரணமாக, இதிலே ஒரு அதிகாரமும் இல்லை என்ற காரணத்தினால் இந்த வேலைகளை வர மறுக்கிறார்கள். பொதுவாக பிராவிகியூஷன் அல்லது ரெகவரி பவர்ஸ் இந்த இரண்டும் அவர்களுக்கு இருந்தால், அந்த உத்தியோகத்திற்கு ஒரு மதிப்பு இருக்கும் என்பதை நான் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். லேபர் கோர்ட்டு ஜட்ஜைப் பொறுத்தவரையில் அடிக்கடி மாற்றிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். கடந்த ஆண்டில் மட்டும் நான்கு ஜட்ஜுகள் இங்கே மாறியிருக்கிறார்கள். இந்த நிலை கூடாது என்பதை நான் இந்த நேரத்தில் குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

இந்த மாநிலத்திலே மூன்று கோர்ட்டுகள் இருக்கின்றன. சென்னையிலும் கோவையிலும் மதுரையிலும் இருக்கின்றன. இன்னும் ஒரு அடிஷனல் கோர்ட்டு ஏற்படுத்தினால் வழக்குகளை மிக விரைவிலே பைசல்

10th March 1965] [திரு. எம். எஸ். மணி]

செய்வதற்கு ஏதுவாக இருக்கும். ஆகவே, இன்னொரு கோர்ட்டு ஏற்படுத்தவேண்டும். அதிகப்படியான ஜட்ஜுகளை நியமிக்க வேண்டும் என்று இந்த நேரத்தில் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். அது மாத் திரமல்ல. லேபர் கோர்ட்டு நடைமுறைச் சட்டங்களை அமுல் நடத்துவதற்காக “லேபர் ப்ரொவீஜர் கோடு” என்ற ஒரு சட்டத்தை வகுக்க வேண்டும். அம்மாதிரி வகுத்தால் தான், சிவில், கிரிமினல் சட்டத்தின்கீழ் நடவடிக்கைகள் எடுத்து ஒரு நல்ல நீதியை வழங்குவதுபோல், உடனடியாக பரிகாரம் கிடைப்பது போல், தொழிலாளர்களுக்கும் உடனடியாக பரிகாரம் கிடைக்க வழிவகைகள் ஏற்படும். உதாரணத்திற்கு நான் சொல்ல வேண்டுமென்றால், கோர்ட்டு கொடுத்த தீர்ப்பை அமுல் நடத்தாத பல முதலாளிகளைப் பார்க்கிறோம். குறிப்பாக பல முதலாளிகள் தான் அப்படிச் செய்கிறார்கள் என்று சொல்ல முடியும். பி. எம். பஸ் சர்வீஸ், கன்யாகுமரி. அது கோர்ட்டு தீர்ப்பை அமுல் நடத்தாத காரணத்தால் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிற அபராதம் என்ன? ரூ. 25. அதை எளிதில் கட்டிவிடுகிறார்கள். ஆனால், தொழிலாளர்கள் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். அதே போல்தான், கொங்கனூரம் ட்ராஸ்டிபோர்ட், சேலம்; பாரதி இண்டஸ்ட்ரியல் ஃபெளண்டரி, மதுரை; ஸ்ரீ லக்ஷ்மி சரஸ்வதி பஸ் சர்வீஸ், வேலூர்; செளடாம்பிகை பஸ் சர்வீஸ், தாராபுரம்; எம்.எஸ்.என்.எஸ். பஸ் சர்வீஸ், திருச்சி. இவர்கள் நான்கு பேரும் அவார்களை அமுல் நடத்தவில்லை. அதே மாதிரித்தான், வி.ஆர்.எம்.எஸ். பஸ் சர்வீஸ், திருச்செங்கோடு. ஆகவே, இப்படிப்பட்ட நிலை இருக்கிறது. இவைகளிலே பெரும் பகுதி, காங்கிரஸ் காரர்களே இருப்பதால், அவர்களே காங்கிரசுக்குக் கெட்ட பெயரை உண்டாக்குகிறார்கள். கோர்ட்டு கொடுக்கும் தீர்ப்பை அமுல் நடத்தாத முதலாளிகளையெல்லாம் தண்டிக்க நடவடிக்கை எடுக்க ஆவன செய்ய வேண்டும் என்று வேண்டிக் கேட்டுக் கொள்ள விரும்புகிறேன். தொழில் தகராறு, இண்டஸ்ட்ரியல் டிஸ்ப்யூட் ஆக்ட் அதிகாரிகளுடைய விசாரணைக்கு யாராவது வரவில்லை யென்றால், தொழிலாளர்கள் வந்து விடுகிறார்கள். ஆனால் முதலாளிகள் வரவில்லை யென்றால், சட்ட பூர்வமாக நடவடிக்கை எடுக்க முடியாத நிலை இருக்கிறது. எனவே, சட்டத்தின் கீழ் வழிவகை செய்ய வேண்டும். குறிப்பிட்ட காலவரையறைக்குள் வழக்குகள் தீர்க்கப்படவேண்டும். பல வழக்குகள் பைசல் செய்யப்படாமல் இருக்கின்றன. ஒரு வழக்கு என்றால், இத்தனை மாதங்களில் தீர்க்கப்படவேண்டும் என்று ஏற்படுத்தினால் தான், தொழிலாளர்களுக்கும், சம்பந்தப்பட்டவர்களுக்கும் நம்பிக்கை ஏற்படும்.

இந்த இண்டஸ்ட்ரியல் டிஸ்ப்யூட்ஸ் ஆக்டில் தனிப்பட்ட தொழிலாளிகளுக்குப் பரிகாரம் கொடுக்க வழியில்லை. சென்ற பட்ஜட் கூட்டத் திலேயே குறிப்பிட்டேன். கனம் அமைச்சர் அவர்கள் கவனம் செலுத்தவில்லை. தனிப்பட்ட தொழிலாளர்களுக்கும் ஐ. டி. ஆக்ட் கீழே பரிகாரம் காண வழி செய்யப்படவேண்டும் என்பதை நான் விரும்பி வேண்டிக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். தனிப்பட்டவர்களிடம் கார் ஓட்டுபவர்கள், தனிப்பட்டவர்களிடம் தோட்ட வேலை (கார்டன்) செய்யும் தொழிலாளிகள், வீட்டு வேலை செய்யும் தொழிலாளிகள் ஆகிய அத்தனை பேரும் இந்த சட்டத்தின் கீழ் வரமுடியவில்லை. அவர்களுக்கு இந்தச் சட்டத்திலே நல்லதொரு பரிகாரத்தைத் தேடித்தர அமைச்சர் அவர்கள் ஆவன செய்யவேண்டும். கல்வி ஸ்தாபனங்களிலே வேலை செய்பவர்கள் இந்தச் சட்டத்தின் கீழே வரமுடியவில்லை; இந்த சட்டத்தின் அடிப்படையில் நடவடிக்கை எடுக்க முடியவில்லை. அதேமாதிரி தர்ம ஸ்தாபனங்களில் வேலை செய்பவர்கள் சம்பந்தமாகவும் இந்தச் சட்டத்தின் கீழ் நடவடிக்கை எடுக்க முடியவில்லை. இன்னும் பல கூட்டுறவு ஸ்தாபனங்களில் வேலை செய்யும் ஊழியர்கள் சம்பந்தமாகவும், இந்தச் சட்டத்தின்கீழ் நடவடிக்கை எடுக்கமுடியவில்லை. ஆகவே, கல்வி ஸ்தாபனங்கள், தர்ம ஸ்தாபனங்கள், கூட்டுறவு ஸ்தாபனங்கள் இவைகளில் பணிபுரியும் தொழிலாளர்கள் சம்பந்தமாகவும் இந்தச் சட்டத்தின்கீழ் நடவடிக்கை எடுக்கும் அளவுக்கு அவர்களுக்கும் பாதுகாப்பு அளிக்க வேண்டும் என்று விரும்பி வேண்டிக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். மகாராஷ்டிரத்தில் தொழில் உறவு என்று இண்டஸ்ட்

[திரு. எம். எஸ். மணி]

[10th March 1965]

பரியல் ரிலேஷன்ஸ் ஆக்ட் என்று ஒன்று இருப்பதாகத் தெரிகிறது. அப்படிப்பட்ட ஒரு சட்டத்தை இந்த மாநிலத்திலும் அமுல் செய்தால் நலமாக இருக்கும் என்ற ஆலோசனையைச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

தொழில் தகராறு சட்டத்தின் 33-வது உப்பிரிவில் சலுகைகளைப்பெற உடனடியாக விதிகள் கொண்டு வரவேண்டும். கால தாமதம் செய்யக் கூடாது என்று அமைச்சர் அவர்களிடம் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

மோட்டார் தொழிலாளர்களுக்குச் சட்டம் இருக்கிறது. ஆனால் அந்தச் சட்டம் இதுவரையில் அமுல் நடத்தப்படாமல் இருக்கிறது. அதற்குக் காரணம் என்ன? கடந்த கூட்டத்திலேயே விரைவில் அமுல் நடத்தப்படும் என்று முதலமைச்சர் உறுதி அளித்தார். அதற்கும் ஆவன செய்யவேண்டும் என்று விரும்பி வேண்டிக் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். மற்ற மாநிலங்களில் அமலுக்கு வந்து இரண்டு ஆண்டுகள் ஆகிறது. ஆனால் நம் மாநிலத்தில் அமுலாக்காமல் இருப்பது வருத்தத்தைத் தருகிறது என்பதை இந்தச் சந்தர்ப்பத்திலே சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். காரணம் என்ன என்று பார்க்கும்போது, தொழிலாளர்கள் நினைக்கிறார்கள்; முதலாளிகளில் பெரும் பகுதி, பஸ் முதலாளிகள், காங்கிரஸ் காரர்களாக இருப்பதால்தான் அமுல் நடத்தப் படவில்லை என்கிற அச்சம் இருக்கிறது. அந்த அச்சத்தை சர்க்கார் நீக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். அப்படி அமுல் நடத்த உடனடியாக ஒரு அதிகாரியை நியமனம் செய்து ஏற்பாடு செய்தால் மிக்க நலமாக இருக்கும். தொழிலாளர்களுக்கு மிக்க நலன் பயக்கும்.

இன்னும் எம்ப்ளாய்ஸ் ப்ராவிடென்ட் ஃபண்ட் இருக்கிறது. இன்றைய தினம் தொழிலாளர்கள் அதில் சேமித்து வைத்திருக்கும் நிதியிலிருந்து அவர்கள் தள்ளாத நிலையில் இருந்தால், அல்லது நோய்வாய்ப்பட்டிருந்தால், அல்லது ஆஸ்பத்திரிகளில் இருக்கும் போது, லோன் கொடுக்கும் நிலை இருந்தது. ஆனால் இப்பொழுது எமர்ஜன்ஸியைக் காட்டி லோன் கொடுப்பதை நிறுத்தி வைத்திருக்கிறார்கள். நான் அமைச்சரைக் கேட்டுக்கொள்ள விரும்புவது என்னவென்றால், திரும்பவும் அவர்களுக்கு அந்த நிதியிலிருந்து கடன் கொடுக்க வழிவகை செய்ய வேண்டும் என்று வேண்டி விரும்பிக்கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

நெய்வேலியைப் பொறுத்த மட்டில், இன்றையதினம், வேறு விசேஷமான குறைகள் இல்லாவிட்டாலும், உடனடியாகத் தீர்க்கவேண்டியது குடிதண்ணீர் பிச்சினே. இன்றைய தினம் அங்கே குடிக்கிற தண்ணீர் குத்தகம் கலந்த தண்ணீராக இருப்பதால், அதை டாக்ஸில் தேக்கி வைத்துக்கொடுக்கும் போது சூடு ஏறிவிடுகிறது. குடிக்கிற நேரத்தில், பலருக்கு நோய் ஏற்படுகிறது. எனவே, அந்தத் தண்ணீரைக் குடிக்காமல் தடுத்து, 15 மைல் தொலைவில் உள்ள கொள்ளிடத்திலிருந்து குழாய் மூலம் தண்ணீரை நெய்வேலித் தொழிலாளர்களுக்குக் கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

அரியலூர் பக்கத்திலே ஜிப்சம் எடுக்கிறார்கள். அந்தத் தொழில் மத்திய சர்க்கார் பொறுப்பு. இருந்தாலும் நிலத்தை மாநில சர்க்காரிடம் இருந்துதான் குத்தகைக்கு எடுத்திருக்கிறார்கள். அங்கே வெட்ப்படும் ஜிப்சத்தின் அளவு வேறு, சர்க்காருக்குக் காட்டப்படும் ஜிப்சத்தின் கணக்கு வேறு. சரியான கணக்குக் காட்டப்படுவதில்லை. அரசாங்கத்திற்கு சரியான கணக்கு வருவதில்லை. ஒரு ஆயிரம் டன் எடுத்தால், 200 டன்தான் கணக்கில் காட்டப்படுகிறது. பாக்கி 800 டன் திருட்டு மார்க்கமாகப் போகிறது. அதைக் கண்காணித்தால், சர்க்காருக்கு அதிக வருமானம் வரும் என்று இந்தச் சந்தர்ப்பத்திலே சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். எனவே இப்படி வெட்டுகிற தொழிலை தேசிய மயமாக்கினால் லாபம் அதிகமாக வரும்.

நெசவாளர்களைப் பற்றி ஒரு வார்த்தை. இன்றைக்கு நெசவாளர்களுக்குப் பாதுகாப்புக் கிடையாது. திடீரென்று, துணி விற்பனை ஆகா விட்டால், அவர்கள் மனைவி மக்களோடு பிச்சை எடுக்க ஆரம்பிக்கிறார்கள். அந்த நிலை ஏன் ஏற்படுகிறது என்று எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும்.

10th March 1965]

[திரு. எம். எஸ். மணி]

என் தொகுதியைப் பொருத்த மட்டில், நெசவாளர்கள் ஒரு பாவுக்கு கூலி ரூ. 18 பெறுகிறார்கள், அது நல்ல முறையிலே நடக்கும் சமயத்தில். ஆனால் கைத்தறி சேலைகள், வேட்டிகள் விற்பனை ஆகாவிட்டால், மாஸ்டர் வீவர்கள் அவர்களுக்கு வேலை கொடுப்பதில்லை. ஆகவே, இவர்கள் பிச்சை எடுக்கும் நிலைதான் இருக்கிறது. வேலை இல்லை என்றால், மாஸ்டர் வீவர்கள் அவர்களுக்கு பாதிச் சம்பளம் கொடுக்க வேண்டும் என்று ஏற்பாடு இருந்தால் நலமாக இருக்கும். உயர்ந்த விலைக்கு சரக்கு விற்பனை போது அவர்கள் லாபம் அடைந்திருக்கிறார்கள். ஆகவே, சரக்கு தேங்கி நிற்கிறபோது, பாவுக்கு ரூ. 18-க்குப் பதிலாக, 12 தான் கொடுக்கிறார்கள். அப்படிக்குறைக்கக் கூடாது என்று அரசாங்கம் உத்தரவு போட்டால் தான், அவர்களைக் காப்பற்ற முடியும். இந்த பிரச்சினை அடிக்கடி மோசமான நிலைக்குப் போய்க் கொண்டிருக்கிறது.

நகைத் தொழிலாளர்கள் பற்றி ஒன்று சொல்ல வேண்டும், இன்றைக்கு அவர்களுக்குக் கடன் வசதி கொடுக்கப்படுகிறது. ஆனால், அது ஒழுங்கான விதத்தில் இல்லை. சிக்கல் உள்ளதாக இருக்கிறது. ஒருவன் வாடகை சைகின் கடைவைக்க வேண்டும் என்று விரும்பி கடன் கேட்டால், ரூ. 500 சாங்ஷன் செய்யப்பட்டு, முதல் தவணையாக ரூ. 200 மட்டும் கொடுக்கப்படுகிறது. ஒரு சைகின் விளைய ரூ. 240 ஆக இருக்கும்போது, 200 ரூபாயை வைத்துக்கொண்டு அவன் என்ன செய்ய முடியும்? ஒரு சைகின் மட்டும் வைத்துக்கொண்டு வாடகை சைகின் கடை வைக்க முடியுமா? 100 மரங்கள் இருந்தால் தோட்டம் என்று சொல்லலாம். ஆனால் ஒரு மரத்தைத் தோட்டம் என்று சொல்லுவது எப்படி? ஆகவே, இன்றைக்குக் கொடுக்கப்படும் பணம் வெட்டிச் செலவுக்கோ அல்லது சாப்பாட்டுச் செலவுக்கோ போய்விடுகிறது. ஆகவே அவர்கள் உள்ளாகும் தொல்லைகள் சொல்லிமுடியாது. அதையும் மறுபரிசீலனை செய்யவேண்டும்.

அதோடு இன்னொரு தொழில் பற்றியும் சொல்லவேண்டும். மண்ணரிப்பு தொழிலாளிகள் என்று ஒரு வகைத் தொழிலாளிகள் இருக்கிறார்கள். அவர்கள் மண்ணை அரித்து தங்கத்தை எடுக்கும் தொழிலில் ஈடுபட்டிருக்கிறவர்கள். அவர்கள் இதிலே சேர்த்துக்கொள்ளப்படவில்லை. அவர்களுக்கும் “லோன்” வசதி செய்ய நம்முடைய அமைச்சர் அவர்கள் ஆவன செய்யவேண்டும் என்று நான் விரும்பி வேண்டிக் கேட்டுக் கொள்ளுகின்றேன்.

1-00
p.m.

அடுத்து, கவரன்மென்ட் ப்ரெஸ் தொழிலாளர்கள் இன்றையதினம் சலுகைகளைப் பெறுவதைப்போல சாதாரண அச்சகங்களிலே வேலை செய்யக் கூடியவர்கள் சலுகைபெற முடியவில்லை. ஆகவே, அவர்களுக்கும் இந்த வகையிலே சலுகைகள் அளிக்க வேண்டும்.

அடுத்து, வேலை தேடித்தரும் ஸ்தாபனம் நாட்டில் வேலையில்லாதோர் பலருக்கும் வேலை தேடித் தரும் நிலைமையில் இல்லை. ஏதாவது தகவல் கேட்டாலும் சரியான தகவல் கொடுக்க மறுக்கிறார்கள். ஆகவே, வேலை தேடித் தரும் ஸ்தாபனமானது தொழிலாளர்களுக்காகவும் இருக்கவேண்டும் என்பதை இந்த நேரத்தில் நான் கூறிக்கொள்கிறேன்.

கடைசியாக ஒன்றை மட்டும் நம்முடைய முதல் அமைச்சர் அவர்களுடைய கவனத்திற்கு நான் கொண்டு வர விரும்புகிறேன் 151-வது சட்டப்படி நானும், கனம் உறுப்பினர் திரு. தருமலிங்கம் அவர்களும் சென்னையிலே இருக்கவேண்டும் என்று கோர்ட்டார் எங்களுக்கு உத்தரவிட்டிருக்கிறார்கள். இங்கே இருக்கிறோம். தொழிற் சங்கங்களில் ஈடுபட்டிருக்கிறோம் என்ற காரணத்தால், நடந்தேறிய கலவரத்திற்காகப் பலரைக் கைது செய்யவேண்டும் என்பதற்காக, ஒன்றும் தெரியாத அப்பாலி ரிக்ஷாத் தொழிலாளர்கள் 300-க்கு மேற்பட்டவர்களைக் கைது செய்து வைத்திருக்கிறார்கள். தேர்தலில் எனக்கு யார் யார் வேலை செய்தார்கள்னோ, பஸ் தொழிலாளர்கள் மற்றும் அந்த வகையிலே இருக்கும் தொழிலாளர்கள் யார் யார் எனக்கு தேர்தலில் வேலை செய்தார்களோ, அத்தனை பேரும் இன்றையதினம் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். மணப்பாறை ஆலையில் வேலை செய்யக்கூடிய தொழிலாளர்களைப் பிடித்து

[திரு. எம். எஸ். மணி]

[10th March 1965]

உள்ளே வைத்திருக்கிறார்கள். இதனால் வேலையில்லாத திண்டாட்டம் பிறகு வர இருக்கிறது. அவர்களைத் திடீரென்று பிடித்து வைக்கும் காரணத்தால், அவர்கள் வேலையை இழப்பார்களானால், நாளை அவர்கள் வெளியே வருகிறபோது நிர்வாகம் வேலை கொடுக்க வேண்டும் என்பதற்காகக் கோட்டுக்கு வரவேண்டிய நிர்ப்பந்தம் இருக்கிறது. அந்தத் தொழிற்சங்கங்களுக்கு நான் தலைவராக இருக்கும் காரணத்தால் முதல் அமைச்சர் அவர்களைத் தங்கள் மூலமாக இருக்கக் கோட்டு அசைப்படுகிறேன். அந்தத் தொழிலாளர்கள் என்ன தவறு செய்தார்கள்? ஒன்றும் அறியாத தொழிலாளர்கள் இன்றையதினம் உள்ளே வைக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு ஜாமீன் கொடுக்கக் கூட ஆள் இல்லாத நிலைமை இருக்கிறது. கனம் முதல் அமைச்சர் அவர்கள் அதைக் கண்காணித்து, தொழிலாளர்களுடைய பாவத்தை ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டாம், அவர்களைக் கைது செய்யவேண்டாம், அதற்காக அந்த சங்கங்களின் தலைவரை வேண்டுமானால் கைது செய்து, எவ்வளவு நாள் வேண்டுமானாலும் சிறையில் வைத்துக்கொள்ளலாம் என்ற நிலைமையை உருவாக்கினால் மிக்க நன்றி உள்ளவனாக இருப்பேன் என்று இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் தெரிவித்து, என்னுடைய வெட்டுப் பிரேரணையை வற்புறுத்தி என்னுடைய உரையை நான் முடிக்கின்றேன். வணக்கம்.

*கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, தொழிலாளர் நலனைப்பற்றிய இந்த மானியத்தின் மீது நடைபெற்ற விவாதத்திலே கனம் உறுப்பினர்கள் பலர் கலந்து கொண்டார்கள்; கருத்துக்கள் தெரிவித்தார்கள். ஒன்று, இரண்டு, மூன்று என்று எவ்வளவு யாகக் குற்றம் சாட்டப்பட்டாலும், தொழிலாளர் நலனில் அக்கறை கொண்டு, அதை ஓரளவு தெரிந்துகொண்டு, தெரிந்துகொள்ளமுயன்று கருத்துக்கள் தெரிவித்ததை நான் பெரிதும் பாராட்டுகிறேன்.

நம்முடைய நாடு வளர்ச்சியடைய வேண்டுமானால், மக்களுடைய வாழ்க்கைத் தரம் உயரவேண்டுமானால், தொழில் வளம் பெருக வேண்டும், விவசாய உற்பத்தி பெருக வேண்டும் என்பதை நாம் எல்லோரும் உணர்கிறோம். இது நடைபெற வேண்டுமானால் உழைப்பு மிக முக்கியமானது. ஆகவே தான், தொழிலாளர் நலனில் பெரிதும் கவனம் செலுத்தப்பட்டு வருகிறது. இந்த நாட்டில் கவனம் செலுத்தப்படுவது மட்டுமல்ல, அகில உலக ரீதியிலும் தொழிலாளர்களிடையே நலனுக்கென்று ஆண்டுதோறும் மகாநாடுகள் நடத்தப்பெற்று, அவர்களுடைய நலனைப்பற்றி மேலும் மேலும் ஆராய்ச்சி செய்யப்பட்டு வருகிறது. அந்த வகையில் தொழிலாளர்களுடைய வாழ்க்கை சரியான முறையில் அமையவேண்டும் என்பதிலே கவனம் செலுத்தப்பட்டு வருகிறது. இந்த மாநிலத்திலுள்ள தொழிலாளர்களைப் பொறுத்த வரையில், பல சட்டங்கள் இயற்றப்பட்டிருக்கின்றன. மாநில சர்க்கார் சட்டம் இயற்றுவது மட்டும் அல்ல. மத்திய சர்க்காரும் சட்டங்கள் இயற்றியிருக்கின்றது. நம்முடைய நாடு சுதந்திரம் அடைந்த பிறகு, பல சட்டங்கள் இயற்றப்பட்டு, அந்தச் சட்டங்களின் மூலம் தொழிலாளர்களுடைய குறைகள் பெரிதும் தீர்க்கப்படுவதிலும், நலன் பாதுகாக்கப்படுவதிலும் கவனம் செலுத்தப்பட்டு வருகிறது என்பது தொழிலாளர்களே உணர்ந்த விஷயம்.

தொழிலாளர்களுக்கும், அவர்களிடம் வேலை வாங்குகின்ற முதலாளிகளுக்கும் இடையே தகராறு ஏற்படுகிறதென்றால், சுயநலம் காரணமாகத் தகராறுகள் ஏற்படுகின்றன. தொழிலாளர்களுடைய நலன்தான் தொழில்துறைகளையே நலன். தொழிலாளர்களுடைய உழைப்பின்றி, அவர்களுடைய திருப்திகரமான வாழ்க்கையின்றி தொழில் வேண்டிய அளவுக்கு வளர்ச்சி அடைய முடியாது. ஆக, தொழிலாளர்களுடைய உழைப்பு இன்றியமையாதது. அதே மாதிரி, தொழில் வளர்ச்சி அடைந்தால் தான் தொழிலாளர்களுடைய நலனும் மேலும் மேலும் பெருக முடியும். அப்பொழுது தான், வேலை கிடைக்காமல் அவதிப்படும் மக்களுக்கு வேலை கிடைத்து, எல்லோரும் இன்புற்று வாழக்கூடிய நிலைமை ஏற்படும், வேலையில்லாத திண்டாட்டம் போகும். பாஸ்பரம் ஒருவருடைய நன்மை தான் மற்றவருடைய நன்மை என்பதைத் தொழிலாளர்களும், முதலாளிகளும்

10th March 1965] [திரு. எம். பக்தவத்சலம்]

எம் உணர்வார்களானால், அதிகமாகத் தகராறுகள் ஏற்படுவதற்கு இடமே இல்லை. இருந்தாலும், சயநலம் குறுக்கிடுகிறது. ஆகவேதான், அரசாங்கம் தலைநில வேண்டியிருக்கிறது. சட்டத்தைச் செய்து, தொழிலாளர்களுடைய நலனைக் கருத வேண்டிய ஒரு இயந்திரத்தை அமைத்து அதன் மூலம் அரசாங்கமும் தலைநிலவேண்டியிருக்கிறது என்பதைத் தொழிலாளர்களும் தொழிலதிபர்களும் நன்கு உணர்வார்கள். ஆனால், இந்த மாநிலத்தைப் பொறுத்த வரையில், பொதுவாக, கூடிய வரையில் சுமுகமான உறவு இருந்துகொண்டு வருகிறது. திடீரென்று கோவை போன்ற இடங்களில் வேலைநிறுத்தம் ஏற்பட்டபோதிலும், பொதுவாகப் பார்க்கும்போது தொழிலாளர்களுக்கும் முதலாளிகளுக்கும் இடையே சுமுகமான உறவு இருந்துகொண்டு வருகிறது. சற்று முன்பு பேசிய கனம் உறுப்பினர் கூடப் பாராட்டுதல் தெரிவித்தார்கள். கூடியவரை தகராறு இன்றி தொழில் வளர்ச்சி ஏற்படுவது இந்த மாநிலத்திற்கு நன்மை தரக் கூடியதாகும். இந்த மாநிலத்தின் வளர்ச்சிக்கு உதவி செய்யக்கூடியதாகும். இதைக் குறித்து நாமெல்லோரும் பெருமைப்படலாம். ஆனால், விலக்காக, இங்குமங்கும் சிற்சில இடங்களில் தகராறுகள் இருந்தாலும், அரசாங்கத்தைப் பொறுத்தமட்டில், சட்டப்படி வேண்டிய நடவடிக்கைகளை எடுத்துக்கொண்டுதான் வருகிறது என்று நான் மீண்டும் இங்கே கூற விரும்புகிறேன்.

பொதுவாக ஒன்று சொல்வேன். ஆலைத் தொழிலாளர்களுக்கு என்னுடைய பாராட்டுதலை நான் தெரிவித்துக்கொள்வேன். என்னுடைய மகிழ்ச்சியைத் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன். சமீபத்தில் நடைபெற்ற கல்வரங்களில், பலாத்காரச் செயல்களில் ஒரு சில சமூக விரோதிகள் ஈடுபட்டார்கள் என்றாலும், ஆலைத் தொழிலாளர்களைப் பொறுத்த மட்டில் அவர்கள் இதிலே சிறிதும் ஈடுபடவில்லை. அவர்கள் உணர்ச்சி வசப்பட்டதாகச் சொல்லிக்கொண்டு பலாத்காரத்தில் இறங்கவில்லை. அதனால் தொழில் பாதிக்கப்படவில்லை. அவர்கள் நிதான கண்ணோட்டத்தோடு, நாட்டின் நலன் எவ்வாறு கவனிக்கப்படவேண்டும் என்பதை உணர்ந்து, தீய சக்திகளுக்குச் சிறிதும் இரையாகாமல் நடந்துகொண்டதை நாம் எல்லோரும் பாராட்ட வேண்டியவர்களாக இருக்கிறோம். இது ஆலைத் தொழிலாளர்களைப் பற்றியது. ஆனால், கடைசியில் பேசிய கனம் உறுப்பினர் அவர்கள் ஏதோ சில ரிக்ஷாத் தொழிலாளர்கள், மற்றவர்கள் மீது நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்வதைப்பற்றிக் கூறினார்கள். நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ளவேண்டும் என்பதற்காகத் தான் பிடிக்கப்பட்டார்கள் என்பதற்கில்லை. கனம் அங்கத்தினர் சொல்வது போல் “நிரபராத்” என்றும் அவர்களை நான் சொல்லிவிட முடியாது. எதையும் ஆராய்ந்து தான் சொல்லவேண்டும். ரிக்ஷாக்காரர்கள் மீதோ வேறு சிலர் மீதோ யாருக்கும் பொருளமை ஒன்றும் இல்லை. அவர்கள் மீது வெறுப்பு ஒன்றும் இல்லை. ஆனால், சில சமயங்களில் தவறுதல் நடக்கிறது. இம்மாதிரி பலாத்காரச் செயல்களில் சிலர் ஈடுபடுகிறார்கள். கனம் அங்கத்தினருக்கு அவர்கள் வேண்டியவர்கள் என்று அவர்கள் மீது நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ளவில்லை. நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ளப்பட்டவர்கள் எல்லாரும் அவர்களுக்கு வேண்டியவர்கள் என்று அவர்கள் வேண்டுமானால் வைத்துக் கொள்ளலாம். ஆனால், அரசாங்கத்தைப் பொறுத்த மட்டில், அரசாங்கத்தைச் சார்ந்த அதிகாரிகளைப் பொறுத்த மட்டில், அவர்கள் ரிக்ஷா இழுகின்றவர்கள் மீதோ, வேறு தொழிலாளர்கள் மீதோ, அவர்கள் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்திற்கு வேண்டியவர்கள் அல்லது திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைச் சார்ந்தவர்கள் என்பதற்காக நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ளவில்லை. அமைதியை நிலைநாட்டும் பொருட்டு, மக்களைப் பாதுகாக்கும் பொருட்டு, இது சம்பந்தப்பட்ட அதிகாரிகள்....

திரு. எம். எஸ். மணி : கனம் தலைவர் அவர்களே, சமீப காலத்திலே நான் சிறையில் இருந்தபோது, 200 ரிக்ஷாத் தொழிலாளர்களை உள்ளே கொண்டுவந்து வைத்துவிட்டார்கள். அந்த 200 பேர்களுடைய பெயர், விலாசம், தாயார் பெயர், தகப்பனார் பெயர் இவைகளைக் கூட சிறைக்குள்ளே வந்தபிறகு எழுதினார்களே தவிர, வெளியிலே கைது செய்து, விலாசத்தை விசாரித்து உள்ளே அனுப்பவில்லை. நேற்று முன் தினம்

[திரு. எம். எஸ். மணி]

[10th March 1965]

கூட ஐம்பதுக்கு மேற்பட்ட தொழிலாளர்கள் கடைகளிலே வேலை செய்து கொண்டிருந்தவர்கள் கைது செய்யப்பட்டிருக்கிறார்கள். கனம் முதல் அமைச்சர் அவர்கள் கவனிக்கவேண்டும் என்பதற்காகக் கூறினேன்.

கனம் திரு எம். பக்தவத்சலம் : குற்றம் செய்தார்களா என்று முடிவு செய்வதற்குத் தகப்பனார் யார், தாயார் யார் என்று கேட்க வேண்டிய தில்லை. “குற்றம் செய்யக்கூடும்”, “குற்றம் செய்வார்கள்” என்று ஏற்பட்டாலும், குற்றம் செய்வதைத் தவிர்க்கவேண்டுமென்று ஏற்பட்டாலும் நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்கிறார்கள். ஆனால், அனுவசியமாகச் சிறையில் யாரையும் வைத்திருக்கமாட்டார்கள். ஒரு விபரீதமான நிலை ஏற்பட்ட போது அதைச் சமாளிக்கும் நோக்கத்துடன், நாட்டிலே மேலும் சேதம் விளைவிக்காமல், மக்களைப் பாதுகாக்கவேண்டும் என்ற நோக்கத்துடன் கோலீசார் இத்தகைய நடவடிக்கைகளை எடுத்துக்கொண்டார்களே தவிர, யார் மீதுமே வெறுப்பு கொண்டோ, அதிகாரத்தை துஷ்பிரயோகம் செய்ய வேண்டுமென்றோ அவ்வாறு ஒன்றும் நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ள வில்லை என்று நான் முதலிலே உறுதியாகக் கூற விரும்புகிறேன்.

தொழிலாளர்களைப் பொறுத்த மட்டில், பொதுத் துறை (பப்ளிக் செக்டார்) யைப்பற்றி இங்கே கூறப்பட்டது. சர்க்காரே நடத்துகிற ஸ்தாபனங்கள், அல்லது சர்க்காரின் ஆதரவோடு நடத்தப்படுகிற ஸ்தாபனங்கள் இவைகளிலே இருக்கும் தொழிலாளர்கள் என்றும், தனிப்பட்டவர்கள் நடத்தும் ஸ்தாபனங்களில் வேலை செய்யும் தொழிலாளர்கள் என்றும் பிரித்துப் பேசினார்கள். நான் முன்பே அதைப்பற்றிக் குறிப்பிட்டேன். தனியார் துறையாக இருந்தாலும் சரி, பொதுத் துறையாக இருந்தாலும் சரி, எல்லாத் தொழில் ஸ்தாபனங்களிலும் உள்ள தொழிலாளர்களுடைய நலன் பாதுகாக்கப்படவேண்டும் என்பது தான் நம் கொள்கை. தனியார் தொழில் துறைப் பிரதிநிதிகளை அழைத்து அவ்வப்போது பேசி, எங்கே குறைபாடுகள் இருக்கின்றன என்று ஆராய்ந்து தனியார் தொழிலாளர்களாக இருந்தாலும் சரி, பொதுத் துறை தொழிலாளர்களாக இருந்தாலும் சரி—தொழிலாளர்களுடைய நலன் பெரிதும் பாதுகாக்கப்படவேண்டும் என்பதில் கவனம் செலுத்தப்படுகிறது. ராஜ்ய அரசாங்கமும் சரி, மத்திய அரசாங்கமும் சரி என்ன என்ன வகையில் செயல்படவேண்டும் என்பதில் கவனம் செலுத்தப்பட்டு வருகிறது.

இப்போது கடைசியாகப் பேசிய உறுப்பினர் குறிப்பிட்டார்கள். தொழிலாளர்களுக்காகப் பல சட்டங்கள் இயற்றப்பட்டு இருக்கின்றன. அவை எல்லாம் ஒரு சங்க அடிப்படையில் தான் வகை செய்யப்பட்டு இருக்கிறது. எந்த ஒரு சங்கத்திலும் சேராது தனிப்பட்டவர்களாக இருக்கக்கூடியவர்களுக்கு இந்தச் சட்டங்களினால் பயன் இல்லாமல் போகிறது என்பதாகக் குறிப்பிட்டார்கள். சில ஆண்டுகளுக்கு முன்பே நான், தொழிற்சங்கங்களில் சேர்ந்தவர்களாக இருந்தாலும், தனிப்பட்டவர்களாக இருந்தாலும் தொழிலாளர்கள் எல்லோருடைய உரிமையும் பாதுகாக்கப்படவேண்டும் என்ற கருத்தை வற்புறுத்தினேன். நமது மாநில அரசாங்கமும் நடவடிக்கை எடுத்துக்கொண்டது. அதற்கு அங்கீகாரம் பெற மத்திய ஆட்சியிடத்திலும் கோரினார்கள். அகில இந்திய முக்சுட்டுக் கமிட்டியிலே—இண்டஸ்ட்ரியல் ஸ்டாண்டிங் லேபர் கமிட்டியிலே இது வைக்கப்பட்டது—ஒரு முறை அல்ல, இரண்டு முறை அல்ல. எந்தத் தொழிற்சங்கத்திலும் உறுப்பினராக இல்லாத தொழிலாளர்களுடைய நலனுக்காக என்று சட்டம் செய்வதைத் தொழிற்சங்கப் பிரதிநிதிகள் தான் ஆட்சேபித்தார்கள். அவ்வாறு செய்வது தொழிற்சங்கங்களையே பாதிக்கும் என்று குறிப்பிட்டார்கள். அப்போது நானும் வற்புறுத்தினேன். எந்த ஒரு தொழிலாளரையும் இந்தச் சங்கத்தில் நியும் ஒரு உறுப்பினராகத்தான் இருக்கவேண்டும் என்று வற்புறுத்தக்கூடாது, எந்தச் சங்கத்திலும் சேராமல் தான் இருப்பேன் என்றாலும் அப்படிப்பட்டவர்களுடைய நலனும் பாதுகாக்கப்படவேண்டும் என்று சொன்னேன். இப்போதும் கூட அதுபற்றி பார்லிமெண்டில் தனியாகச் சட்டம் கொண்டுவரவேண்டுமென்று சொன்னோம். இந்த மசோதா பார்லிமெண்டில் கொண்டுவரப்பட்டு இருக்கிறது.

10th March 1965] [திரு. எம். பக்தவத்சலம்]

அதேமாதிரி பீடித் தொழிலாளர்களைப்பற்றியும் குறிப்பிட்டார்கள். அந்தத் தொழிலாளர்களைப் பொறுத்த வரையில் இருக்கிற சங்கடங்களை நான் முன்பே விளக்கியிருக்கிறேன். அவர்களுக்காகத் கொண்டுவரப்பட்டுள்ள சட்டத்தை நிறைவேற்றுவதில் பக்கத்தில் உள்ளவர்களும் ஒத்துழைத்தால் தான் சரியாக நிறைவேற்ற முடியும். நாம் அந்தச் சட்டத்தை நிறைவேற்றி அவர்கள் நிறைவேற்றமில் இருக்கிறபோது நம்முடைய ராஜ்ய தொழிலாளர்களின் நலன் பாதிக்கப்படுகிறது. வருமானமும் பாதிக்கப்படுகிறது. ஆகவே தென்மண்டல ஆட்சியாளர்களிடத்தில் இதுபற்றிச் சொன்னோம். ஒருவர், இருவர் செய்தார்கள். மற்றவர்கள் செய்யவில்லை. ஆகவே எல்லோருக்கும் பொதுவாக மத்திய அரசாங்கம் இதுபற்றி பார்லிமெண்டில் ஒரு சட்டத்தைக் கொண்டுவரவேண்டுமென்று ஒரே மாதிரி யோசனை கூறியிருக்கிறோம். அதேமாதிரி அவர்களும் நிறைவேற்றுவார்கள் என்று எதிர்பார்க்கிறோம்.

|மோட்டார் தொழிலாளர்களைப் பற்றி பார்லிமெண்டில் நிறைவேற்றியுள்ள, நாம் நிறைவேற்றியுள்ள சட்டம் அமுலாக்கப்படுவது பற்றி திரு. மணி அவர்கள் கூறினார்கள். அதில் உள்ள சிக்கல்களை முன்னமேயே விளக்கியிருக்கிறேன். இந்தச் சட்டம் ஐந்து பேர்களுக்கு மேற்பட்ட தொழிலாளர்கள் இருக்கிற ஸ்தாபனங்களுக்கு எல்லாம் பொருந்தும். ஆகவே எல்லோரையும் இதுபற்றிக் கலக்க வேண்டியதாக இருந்தது. தொழில் நடத்துகிறவர்களை எல்லாம் கேட்க வேண்டியதாக இருந்தது. அதுமாதிரி கேட்டதிலே தாமதம் ஆயிற்று. 250 ஆட்சேபங்கள் வந்தன. இதை யெல்லாம் சர்க்கார் ஆராய்ந்தது. அதன் பிறகு இப்போது விதிகளை சீக்கிரத்தில் பிரசுரிக்கக்கூடிய நிலையில் இருக்கிறது. இதில் தவிர்க்கக் கூடிய தாமதம் ஒன்றும் ஏற்படவில்லை என்று நான் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

தோட்டத் தொழிலாளர்களைப் பற்றி பல உறுப்பினர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். அவர்களுடைய வீட்டுவசதியைப் பற்றியும் சொன்னார்கள். பளான் டேஷன் தொழிலாளர்களுடைய வசதிக்காக 34,640 வீடுகள் கட்டப்பட வேண்டும் என்று சொல்லப்பட்டது. இப்போது 29,409 வீடுகள் கட்டப்பட்டு இருக்கின்றன. ஆகவே முக்கால் பங்கு நிறைவேற்றப்பட்டு இருக்கிறது என்று கூற விரும்புகிறேன். அதேபோன்று தோட்டத்தொழிலாளர்களுக்கு வைத்திய வசதி ஸ்டேட் இன்ஷூரன்ஸ் திட்டத்தின் மூலம் செய்யலாம் என்று சொன்னார்கள். அவர்களுக்கு இப்போது வைத்திய வசதி அளிக்கப்பட்டு வருகிறது. தோட்டத் தொழிலாளர்களுக்கு இந்த வசதி அளிப்பதிலே ஒவ்வொரு எஸ்டேட்டாக எடுத்துக் கொண்டு என்ன செய்வது என்று நிர்ணயிக்கப்பட்டு வருகிறது. அதிலே குறிப்பாக 135 எஸ்டேட்டுகளைப் பொறுத்தவரையில் என்ன என்ன வைத்திய வசதிகள் அளிப்பது என்பது முடிவு செய்யப்பட்டுவிட்டது. இன்னும் 73 எஸ்டேட்டுகளைப் பொறுத்தவரையில் தற்காலிகமாக என்ன என்ன ப்ரொவிஷன் செய்யப்படவேண்டும் என்பது முடிவு செய்யப்படுகிறது. வார்டுகளோடுகூடிய 49 ஆஸ்பத்திரிகள், 99 டிஸ்பென்சரிகள் ஏற்படுத்தப்பட்டு இருக்கின்றன. இன்னும் ஆஸ்பத்திரிகளில் என்ன என்ன சாதனங்கள் ஏற்படுத்த வேண்டும் என்பதை நிர்ணயிக்கச் சப்—கமிட்டி நியமிக்கப்பட்டு இருக்கிறது. இன்னும் காஷுவல் லேபரைப்பற்றிச் சொன்னார்கள். பளான்டேஷனைப் பொறுத்தவரையில் காலவரம்பின்றி காஷுவல் லேபர் என்று வைத்துக்கொள்ளக்கூடாது என்று நிர்ணயம் செய்யப்பட்டு இருக்கிறது என்று சொல்ல விரும்புகிறேன். இன்னும் குறைந்த பட்ச கூலி நிர்ணயத்தைப் பற்றிக் குறிப்பிட்டார்கள். அதற்கும் இன்றைக்கு வேஜ் போர்டு இருக்கிறது. குறைந்தபட்சக் கூலி நிர்ணயிக்கப்படுகிறது, இன்னும் பளான்டேஷனைப் பொறுத்த வரையில் நியாய விலைக் கடைகளை ஏற்படுத்த ஏற்பாடு செய்யப்படுகிறது. நான் மத்திய கமிட்டிக் கூட்டத்தில் இதைப்பற்றியெல்லாம் பேசுகிறபோது தமிழ்நாட்டைப் பொறுத்தவரையில் தொழிலாளர்களுடைய நலனுக்காக சர்க்கார் சொல்கிற ஏற்பாடுகளை தொழிலதிபர்கள் ஏற்றுக்கொள்வதைப் பாராட்டினார்கள். தொழிலாளர்களுக்கு என்று தொழிலதிபர்கள் பண்டகசாலைகள் வைப்பதிலே தமிழ்நாடு தான் முன்னணியில் இருக்கிறது என்றும் சொன்னார்கள்.

[திரு. எம். பக்தவத்சலம்]

[10th March 1965]

கள். எல்லாத் தொழிலதிபர்களும் சொன்னால் கேட்பது இல்லை. ஆகவே தான் 300-க்கும் மேற்பட்ட தொழிலாளர்களைக் கொண்ட ஸ்தாபனங்கள் நியாயவிலைப் பண்டக்காலிகள் வைக்கவேண்டும் என்பதாக இப்போது சட்டம் கொண்டுவர அவர்கள் முடிவு செய்திருக்கிறார்கள்.

அதேமாதிரி மற்ற விவசாயத்தொழிலாளர்களைப் பற்றி சில உறுப் பினர்கள் பேசினார்கள். குறைந்த பட்சக் கூலி இப்போது நிர்ணயம் செய்யப்பட்டு இருக்கிறது. இதைக் கண்டிப்பாக அமுல் செய்வது என்றால் விவசாயிகளுக்கே பாதகமாக விளையும். காரணம் சில பகுதி களில் நாம் நிர்ணயித்துள்ள கூலிக்கும் அதிகமாக அவர்கள் வாங்கினால் அவ்வாறு கொடுக்கக் கூடாது என்று நாம் தடுக்க முடியாது. விவசாயத் தொழிலாளர்களைப் பொறுத்தவரையில் ரெவின்யூ இலாகா கவனித்து வருகிறது. ஆனால் நான் இது சம்பந்தப்பட்டவர்களுக்குச் சொல்லி யிருக்கிறேன். குத்தகையைப் பற்றியும் சாகுபடி உரிமையைப் பற்றியும் பல தகராறுகள் வருகின்றன. உடனடியாக அவற்றைத் தீர்க்க தக்க நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ளவேண்டுமென்றும் தெரிவித்திருக்கிறோம். அதைப் பற்றியும் இப்பொழுது சட்டம் செய்யவேண்டுமென்று முடிவு செய்யப் பட்டிருக்கிறது.

கோட் ஆப் டிஸ்பிளின் இருக்கிறது. அதையொட்டித்தான் இப் பொழுது நடவடிக்கை எடுத்துக்கொண்டிருக்கிறோம். கூடியவரையில் சுமுகமான முறையிலே கலந்து பேசி எல்லாவற்றையும் நிர்ணயம் செய்து வருகிறோம். பொதுவாக, இந்தக் கஷ்டங்கள் ஏற்படுவதெல்லாம் போட்டி சங்கங்கள் இருப்பதால்தான். இந்தப்போட்டி சங்கங்கள் தொழிலாளர் களுக்குக் கேடு விளைவிக்கக்கூடியவை. தொழிலதிபர்கள் இதை நன்றாகப் பயன்படுத்திக்கொண்டு விடுகிறார்கள். இந்தப் போட்டி சங்கங்கள் தொழி லாளர்களுக்குக் கேடு விளைவிப்பதால் போட்டி கூடாது என்று சொல் கிறோம். தற்காலிகமாக கோடு ஆப் டிஸ்பிளின் மூலம் கூடியவரையிலே அதைக் கவனிப்பதற்கு முற்படுகிறோம். தொழிற் சங்கங்களிலே அக்கறை கொண்டவர்கள் எல்லாம் இந்தப் போட்டியை எவ்வாறு தவிர்ப்பது என்று தான் யோசிக்கிறார்கள். சில சமயங்களிலே அரசியல் புகுந்துவிடுகிறது. அரசியல் ரீதியிலே தொழிற் சங்கங்கள் ஏற்படாமல் பார்த்துக்கொள்ள வேண்டும். இது சிறிதும் தொழிலாளர்களுடைய நலனுக்கு உகந்தது அல்ல என்பதை யாவரும் உணர்வார்கள். எனவே, இந்தப் போட்டிச் சங்கங்களைத் தவிர்ப்பதற்குக் கூடிய வரையிலே இந்தச் சபையிலே உள்ள அங்கத்தினர்கள் எல்லோரும் கவனம் செலுத்துவார்கள் என்று நம்பு கிறேன்.

அடுத்து, காஸ்ட் ஆப் லிவிங் பற்றிக் குறிப்பிட்டார்கள். அதைப் பற்றி சில மாதங்களுக்கு முன்பே உதகையிலே நடைபெற்ற முகசுட்டுக் கமிட்டியிலே விவாதிக்கப்பட்டது. மேலும் இதைப் பரிசீலனை செய்ய வேண்டுமென்று முடிவு செய்யப்பட்டது. பரிசீலனை செய்வதிலே தொழிலாளர் பிரதிநிதிகள், தொழிலதிபர்களின் பிரதிநிதிகள் இவர்கள் மட்டுமல்லாமல் ஒரு நிபுணரையும் போட்டு மேலும் பரிசீலனை செய்ய வேண்டுமென்று முடிவு செய்து, அந்த வகையிலே எப்படி மாற்ற வேண்டும், எப்படிச் சீர்படுத்தவேண்டும் என்பதையெல்லாம் நிர்ணயம் செய்யவேண்டுமென்ற நோக்கத்தோடு கவனம் செலுத்தப்பட்டு வருகிறது என்பதைக் கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, போனஸ்பற்றிக் குறிப்பிட்டார்கள். இது விஷயமாக மத்திய அரசாங்கம் முடிவு எடுத்து வருகிறது. அந்த முடிவின்படி மசோதா சட்டமாக்கப்பட வேண்டியிருக்கிறது. இருந்தாலும், எந்த முடிவை மத்திய அரசாங்கம் எடுக்கிறதோ அந்த அடிப்படையிலே சட்டம் வரவில்லை யென்றாலும், எந்த வகையிலே கவனம் செலுத்தினால் சுமுகமான முறையிலே தொழிலாளர்களும், தொழிலதிபர்களும் ஒன்றுபடுவார்கள்

10th March 1965] [திரு. எம். பக்தவத்சலம்]

என்று பார்த்து அந்த வகையிலே முடிவுசெய்ய தொழில் இலாகா கவனம் செலுத்தி வருகிறது. கூடிய வரையிலே சமூகமான முறையிலே தகராறுகளைத் தீர்த்துக்கொண்டு வருகிறோம். கோர்ட்டுகளுக்குப் போனால் காலதாமதம் தான் ஆகும். ஆகையினால்தான் அதைத் தவிர்த்து வேண்டுமென்று நினைக்கிறோம். எலக்டிரிசிட்டி போர்டு தொழிலாளர்களைப்பற்றி, நமது தொழில் அமைச்சர் அவர்கள், என்னுடைய சக அமைச்சர் அவர்கள் விளக்கமாகக் கூறினார்கள். கோர்ட்டுகள் தீர்ப்பு வழங்கும்படி செய்ய வேண்டியது அரசாங்கத்தின் பொறுப்புத்தான். அதற்காக இஷ்டம்போல் ஒன்றைக் கோர்ட்டுக்கு விடுவது, மற்றொன்றை விடுவதில்லை என்பது கிடையாது. கேட்டதை எல்லாம் அட்ஜூடிகேஷனுக்கு விடுவது என்று அது தொழிலாளர்களுடைய நலன்களுக்கு உகந்ததாக இருக்காது. எனவே இவை எல்லாவற்றையும் யோசித்துத்தான் தொழிலாளர்களுடைய தகராறுகளைத் தீர்ப்பதிலே நாம் கவனம் செலுத்திக் கொண்டு வருகிறோம். சட்ட மன்ற உறுப்பினர்களாக இருந்தாலும், எந்தக் கட்சியைச் சேர்ந்தவராக இருந்தாலும் சரி, காங்கிரஸ் கட்சியைச் சேர்ந்தவராக இருந்தாலும் சரி, தவறாமல் நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும் என்பதுதான் நம்முடைய கொள்கை. நான் ஏன் இதைச் சொல்லுகிறேன் என்றால், யார் மீது ஏற்கெனவே நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ளப்பட்டது என்று மனதிலே ஞாபகம் இருக்கிறது.

பஸ் முதலாளி என்றால் 1, 2 பஸ் வைத்திருக்கிறவர்கள் இருக்கிறார்கள். அதிகமாக பஸ் வைத்திருக்கிறவர்கள் இருக்கிறார்கள். பஸ் முதலாளிகள் எல்லாம் காங்கிரஸ்காரர்கள் என்று திரு. எம். எஸ். மணி அவர்கள் சொன்னார்கள். அது மகிழ்ச்சியைத் தருகிறது. ஆகவே யாருடைய தவறானாலும், எந்தக் கட்சியைச் சேர்ந்தவருடைய தவறானாலும் அதற்காகக் கண்டிப்பாக நடவடிக்கைகள் எடுத்துக்கொள்ளப்பட்டு வருகின்றன என்று நான் கூறுவேன்.

அடுத்தபடியாக, முக்கியமான ஒன்று, அதைப்பற்றி எந்த அங்கத்தினரும் இதுவரை குறிப்பிடவில்லை. எம்பாளாயிஸ் ஸ்டேட் இன்ஷூரன்ஸ் என்று இருக்கிறது. வேலையில்லாதவர்களுக்கும் இன்ஷூரன்ஸ் கொடுக்க வேண்டும் என்று சொல்கிறார்கள், அது வேறு விஷயம். தொழிலாளர்களுடைய நலன் என்றால் முதலிலே உடல் நலன் பாதுகாப்பு ஆகும். பேக்டரிகளைப் பொறுத்தமட்டில் ஆபத்து இல்லாமல் தடுக்கவேண்டும். அதற்கான பேக்டரிச் சட்டங்கள், அது பிரைவேட் செக்டாராக இருந்தாலும் சரி, பப்ளிக் செக்டாராக இருந்தாலும் சரி, கண்டிப்பாக அமுல் நடத்தப் படவேண்டும் என்பதுதான் அரசாங்கத்தின் கருத்து. முக்கியமாக, தொழிலாளர்களுக்கு ஆபத்து, அதாவது “ரிஸ்க்” ஏற்படுவதற்கு இடம் கொடுக்கக் கூடாது. அதோடு வியாதி வந்துவிட்டால் அவர்கள்நல்ல சிகிச்சை பெறவேண்டுமென்ற முறையிலே எம்பிளாயிஸ் ஸ்டேட் இன்ஷூரன்ஸ் திட்டம் வந்திருக்கிறது. இந்தத் திட்டம் இந்த மாநிலத்திலே சீரிய முறையிலே அமுல் நடத்தப்பட்டு வருகிறது என்பது அங்கத்தினர்களுக்குத் தெரியும். கீழ்ப்பாக்கத்திலே ஒரு ஆஸ்பத்திரி கட்டப்பட்டு வருகிறது. மேலும் அதை விரிவாக்குதவற்கான முயற்சிகள் நடைபெற்று வருகின்றன.

ஒரு கமிட்டியை எம்பிளாயிஸ் ஸ்டேட் இன்ஷூரன்ஸ் வைத்திய வசதியை எவ்வாறு பெருக்க வேண்டுமென்று ஆராய்வதற்காக மத்திய அரசாங்கம் ஒரு கமிட்டியை அமைத்திருக்கிறார்கள். அந்தக் கமிட்டியினர் இந்தியா வெங்கும் போய் அங்கங்கே இதுபற்றி ஆராய்ந்துகொண்டு வருகிறார்கள். நம்முடைய மாநிலத்தைப் பொறுத்த வரையில் வேகமாக இதை நிறைவேற்றி வருகிறோம் அதாவது இதனால் 2,76,000 தொழிலாளர்கள் பயனடைந்திருக்கிறார்கள்; அது மட்டுமல்ல, அவர்களுடைய குடும்பங்களும் ஏறத்தாழ 57,000 குடும்பங்கள் பயனடைந்திருக்கின்றன. இதை மேலும் கமர்ஷியல் எஸ்டாபிளிஷ்மெண்டுக்கும் லிஸ்தரிக்கவேண்டுமென்று எண்ணம் இருக்கிறது. தொழிலாளர்களுக்கும், அவர்களுடைய குடும்பங்களுக்கும் பாதுகாப்பு அளிக்க வேண்டுமென்ற முறையிலேதான் கவனம் செலுத்தப்பட்டு வருகிறது.

[திரு. எம். பக்தவத்சலம்] [10th March 1965]

கோர்ட்டுகளைப்பற்றிக் குறிப்பிட்டார்கள். கோர்ட்டுகள் அதிகம் வேண்டுமென்றார்கள் ; நீதிபதி மாற்றப்படுவதுபற்றியெல்லாம் சொன்னார்கள். அது ஹைகோர்ட்டாருடைய பொறுப்பு. புரொமோஷன் ஆக இருக்கலாம் அல்லது மாற்றலாக இருக்கலாம். கனம் அங்கத்தினர் அவர்கள் கூறியதுபோல் பிடிக்கவில்லை என்பது அல்ல. அவர்களுக்கு என்ன வேலை இடப்படுகிறதோ அதை அவர்கள் சரியாகச் செய்வார்கள். அதிகத் தாமதமாகிறது என்பதால் 4-வது கோர்ட்டு ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது. இப்பொழுது, நிலுவையெல்லாம் முடிவாகிவிட்டது. இதற்குமேல் கோர்ட்டு அவசியமில்லையென்றால், அந்தக் கோர்ட்டை அனுவசியமாக வைத்துக் கொண்டிருக்கப்போவதில்லை.

இந்தச் சபையில் அங்கத்தினர்கள் குறிப்பிட்ட பிரச்சனைகளுக்கு எல்லாம் ஒவ்வொன்றுக்கும் விஸ்தாரமாகப் பதில் கூறுவதற்கு அவகாசம் இல்லை யென்றாலும், குறிப்பிட்ட குறைபாடுகள், மற்ற முக்கியமான விஷயங்கள் இவைகளையெல்லாம் தொடர்ந்து கவனத்தில் இருக்கின்ற விஷயங்கள் என்று கூறி, தொழிலாளர்களுடைய நலன்களைப் பாதுகாப்பதிலே, தொழிற் சங்கங்கள் வைத்துக்கொள்வதிலே, எல்லாக் கட்சிகளும் தங்கள் கட்சியைப் பலப்படுத்தவேண்டுமென்ற தவறான எண்ணத்திற்கு இடம் கொடுக்காமல், தொழிலாளர் நலனிலே அக்கறை காட்டவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு இந்த மானியக்கோரிக்கையை எல்லோரும் ஆதரிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு என்னுடைய வார்த்தையை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

MR. DEPUTY SPEAKER : The question is—

“ That the allotment of Rs. 1,61,96,000 under Demand No. XXIV—Labour including Factories—be reduced by Rs. 100.”

The cut motion was put and lost.

MR. DEPUTY SPEAKER : The question is—

“ That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 1,61,96,000 under Demand No. XXIV—Labour including Factories.”

The Demand was put and carried and the Grant was made.

1-30 P.m. MR. DEPUTY SPEAKER : The House will now adjourn and meet again at 8-30 a.m. to-morrow.

The House then adjourned.

IV. PAPERS LAID ON THE TABLE OF THE HOUSE.

A. Statutory Rules and Orders.

139. Notification issued with G.O. Ms. No. 3876, Home, dated 14th December 1964, amending sub-rule (B) IV (1) of rule 10 of the Madras Liquor (Licence and Permit) Rules, 1960, published with Home Department Notification S.R.O. No. A-291 of 1960, dated the 18th August 1960, at pages 3-121 of the Supplement to Part V of the Fort St. George Gazette, dated the 14th September 1960, as subsequently amended. [Laid on the table of the House under section 54 (3) of the Madras prohibition Act, 1937 (Madras Act X of 1937).]